
Z P Ě V N Í K

ODDÍLŮ ICHTHYS

„NEZBOŽNEJ“

dRak, Einstein

Ještěrka, Petr

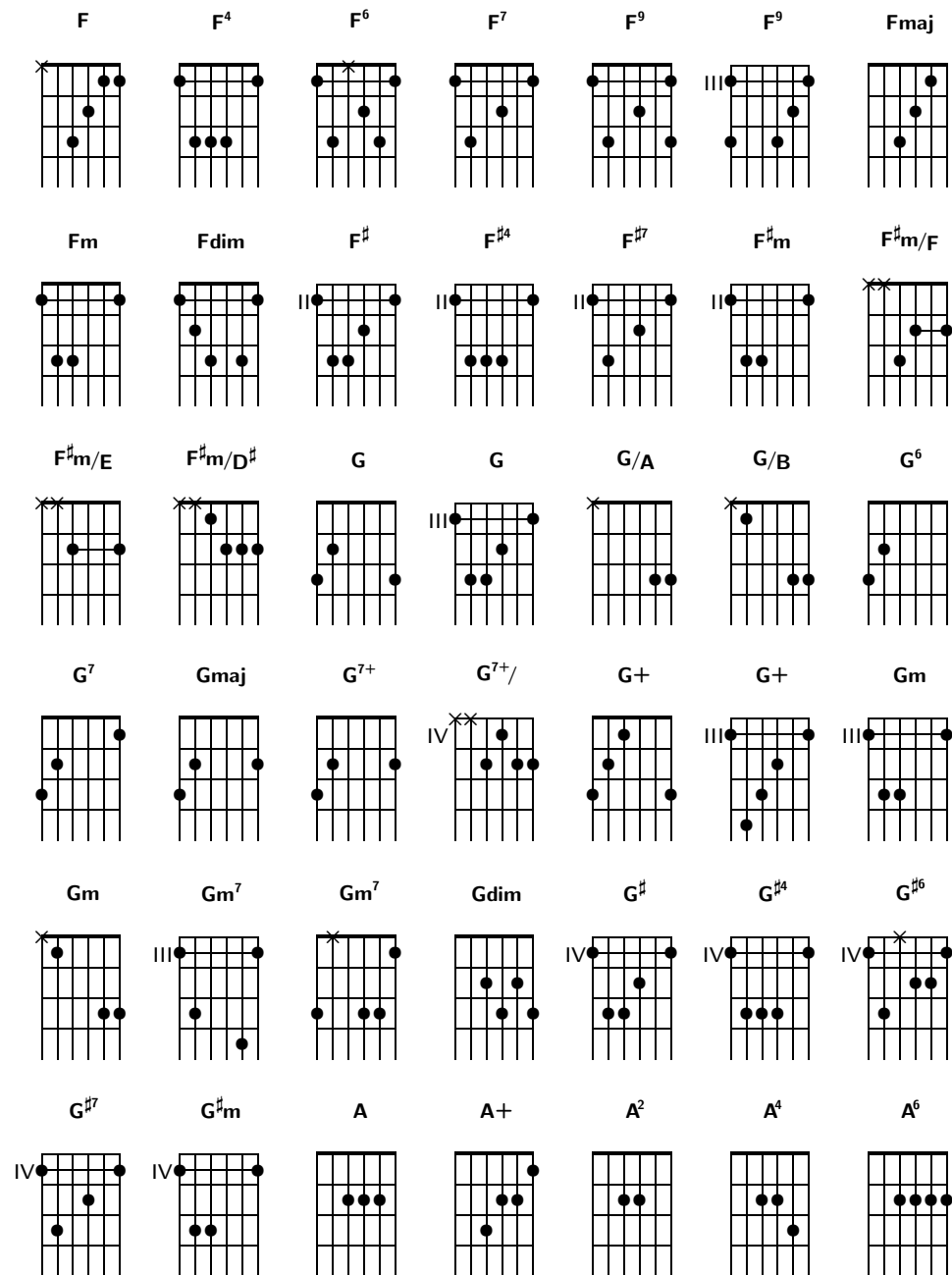
Žabka, Muška

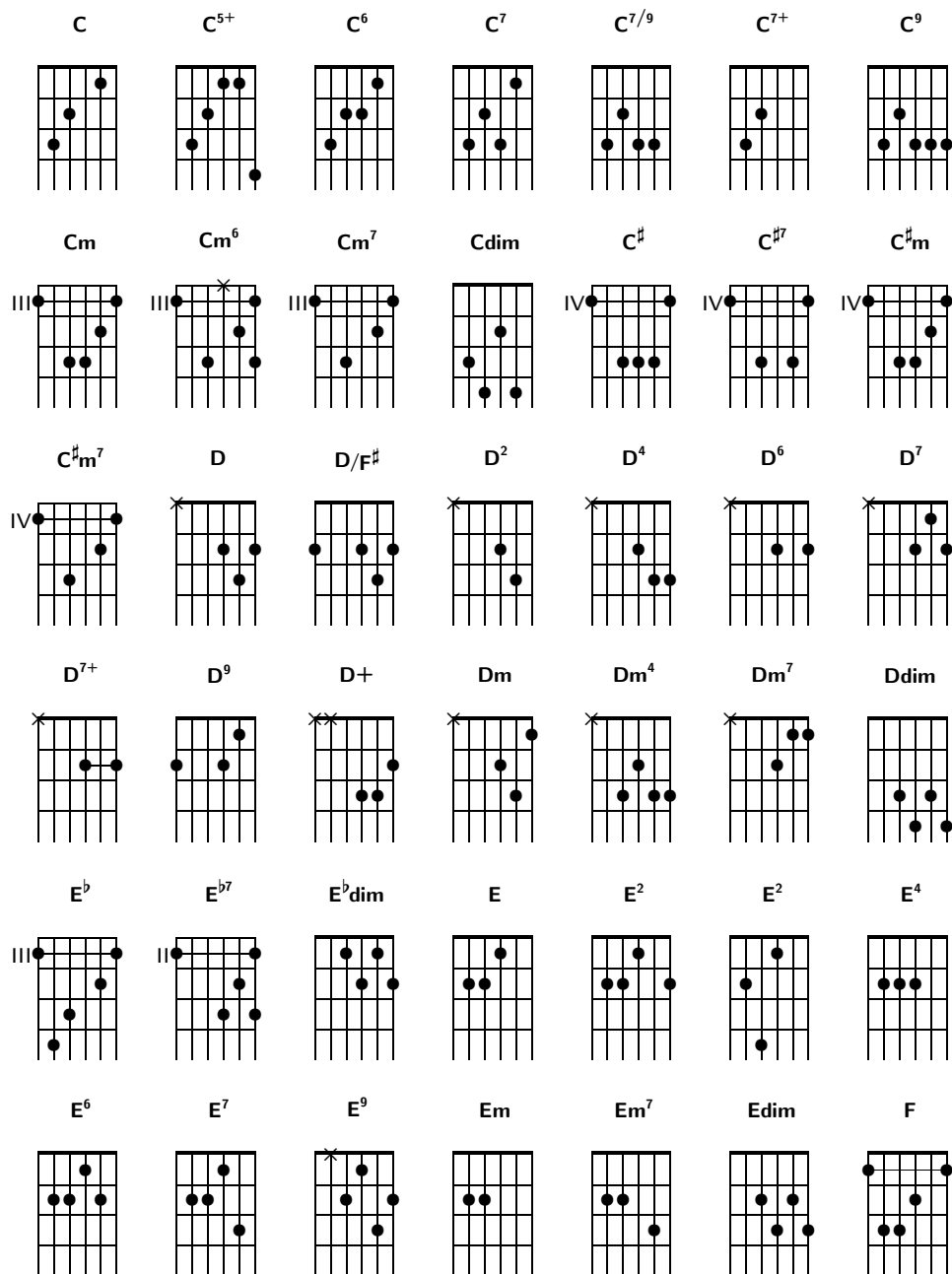
Vlk, Liška

Šídlo, Želwa

TeX

Akordy	1	Hlídej lásku skálo má	26
Amazonka	1	Hobó	27
Amnestie	2	Ho ho Watanay	27
Andělská	3	Holubí dům	28
Anděl	4	Honky tonky blues	28
Arizona	4	Hráz	29
Až se k nám právo vrátí	5	Hrobař	29
Babička Marry	5	Hudsonský šify	30
Batalion	6	Húsličky	31
Bedna vod whisky	7	Hvězda na vrbě	31
Bláznova ukolébavka	7	Jarní kurýr	32
Blízko Little Big Hornu	8	Jarní tání	32
Bonsoir mademoiselle paris	8	Jaro	33
Bratříčku, zavírej vrátka	9	Jdem zpátky do lesů	34
Brej den	9	Jdou po mně, jdou	35
Buráky	10	Johanka	36
Čarodějnice z Amesbury	11	Jožin z bažin	36
Carpe diem	12	Kapr	37
Černá díra	13	Kdyby tady byla taková panenka	37
Černej pasažér	13	Když jde malý bobr spát	37
Černý muž	14	Když je v Praze hic	38
Červená řeka	15	Když mě brali za vojáka	39
Chajda	15	Když náš táta hrál	39
Chodím po Broadwayi	16	Kladivo	40
Čtyři bytelný kola	16	Kluziště	41
Darmoděj	17	Kometa	41
David a Goliáš	18	Kozel	42
Dej mi víc své lásky	18	Krutá válka	42
Dělání	19	Lachtani	43
Divoké koně	19	Lano co k nebi nás poutá	43
Dokud se zpívá ještě se neumřelo	19	Loď John B.	44
Dva Havrani	20	Malé kotě	45
Džungle ztichla	21	Malotraktorem	45
Elektrický valčík	21	Marnivá Sestřenice	46
Eště som sa neoženil	22	Metro pro krtky	46
Ezop a brabenec	22	Mezi horami	47
František	23	Mikymauzoleum	47
Frenky	23	Míle	49
Halelujah	24	Mlýny	49
Hercegovina	25	Morituri te salutant	50
Hlídač krav	25	Nad stádem koní	51

Na kolena	52	Stály baby	76
Náměšť	52	Stará archa	77
Na předměstí stával dům	53	Starý příběh	77
Nebeští jezdci	53	Štěně	78
Nevidomá dívka	54	Strč prst skrz krk	79
Nezacházej, slunce	54	Strom	79
Niagára	55	Tereza	80
Oh, freedom	55	Těšínská	81
Okolo Hradce	56	Tisíc mil	81
Okoř	56	To máme mládež	82
Omnia vincit amor	57	To ta Heřpa	82
Orlice	57	Třešně zrály	83
Petěrburg	58	Trh ve Scarborough	84
Písek	59	Tři bratři	85
Píseň co mě učil listopad	59	Tři citrónky	85
Píseň zhrzeného trampa	60	Tři čuníci	86
Pískající cikán	60	Tři kříže	87
Podívej, kvete růže	61	Tři myši prašivý	87
Pohádka o princezně a o hrádku	61	Trpasličí svatba	88
Poštorenská kapela	62	Tulácký blues	89
Přiď Jano k nám	63	Ukolébavka pro Izáka	89
Přítel	63	Ukolébavka	90
Proměny	65	Už to nenapravím	91
Ráda se miluje	66	Válka růží	91
Rána v trávě	66	Veď mě dál, cesto má	92
Rehradice	66	Veličenstvo kat	93
Řekni, kde ty kytky jsou	67	Vlak v 0.5	94
Rodné údolí	67	Vlaštovko leť	95
Rosa na kolejích	68	Vrabci	95
Růže z Texasu	69	Yesterday	96
Sára	69	Žába puk	96
Sbohem, galánečko	70	Zahrada ticha	96
Severní vítr	71	Za svou pravdou stát	97
Širý proud	71	Zatracenej život	97
Skládanka	71	Zelené pláně	98
Slaboch Ben	72	Želva	98
Šlapej dál	73	Zítř ráno v pět	99
Slavici z Madridu	73	Život je jen náhoda	99
Šnečí blues	74	Žízeň	100
Soudný den	75	Taši de lé	102
Spinkej	76		

Akordy

1. Nejkrásnější akord bude A-maj,
prstíky se při něm nepolámaj'.
Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
každý večer naplníme balón horkým vzduchem.
E A⁷⁺
E C
A H⁷ G^{#m} C^{#m}
A C E A⁷⁺ Am A A⁷⁺
2. V stratosféře hrajeme si A-maj,
i když se nám naši známí chlámaj'.
Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.
A A⁷⁺
F^{#m} F^{#m/F} F^{#m/E} F^{#m/D[#]}
A H⁷ G^{#m} C^{#m}
A C E A⁷⁺
3. A-moll všechny city rázem schladí,
dopadneme na zem na pozadí.
Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.
4. Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
proto všem těm, co se v lásce klamaj -
vyždímejte kapesníky a nebudte smutní,
každá holka pro někoho má sluch absolutní.
A A⁷⁺
F^{#m} F^{#m/F} F^{#m/E} F^{#m/D[#]}
A H⁷ G^{#m} C^{#m}
A C E A⁷⁺
5. V každém akord zní, aniž to tuší,
zkusme tedy nebýt k sobě hluiší.
Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,
jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.
6. Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj,
moh bych zkusit zahrát třeba C-maj ...
E A⁷⁺
E C⁷⁺

Amazonka

1. Byly krásný naše plány, / byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, / starší jsme jen o pár let.
Tenkrát byly děti malý, / ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, / i když si tak neříká.
G C G Hm Bm Am
G Em Am D

G C⁷ G G⁷
Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
C Cm⁶ E^{b7} G D⁷ G D+
život plyne jak voda a smrt je jako moře.
Každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději.
C G C Gdim G
Až uvidíš v životě zázraky, které jenom láska umí,
A⁷ A⁹ A+ D Gdim G^{#dim} D D+
zlaté rybky vyletí nad mraky, pak poro - zu - míš:
G C⁷ G G⁷
Že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
C Cm⁶ E^{b7} G D⁷ G D+ G
láska, že je náhoda a bez ní štěstí není.

Žízeň

1. Když kapky deště buší na rozpále - nou zem,
já toužím celou duší dát živou vodu všem.
Už v knize knih je psáno: bez vody ne - lze žít,
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.
C F Am G C
F C
- R: Já mám žízeň, věčnou ží - zeň, / stačí říct, kde najdu vláhu
a zchladím žáhu pálivou,
ó, já mám žízeň, věčnou ží - zeň, / stačí říct, kde najdu vláhu,
a zmizí ží - zeň, ží - zeň, ží - zeň.
G C C⁷ F C
F C G
C C⁷ F C
F C F C F C
2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená.
Mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.
3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor.
Ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

Zítř ráno v pět

- Am** **C**
 1. Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
F **G⁷** **C** **Am**
 ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Dm **G⁷** **C** **Am**
 z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
Dm **E⁷** **Am**
 a pak vzpomenu si lásko na tebe,
Dm **G⁷** **C** **Am**
 na na na na na na na na na na na na na na na na
Dm **E⁷** **Am**
 a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
 řeknu mu, že se splet že mně se nechce do nebes,
 že žil jsem, jak jsem žil a stejně tak i dožiju
 a co jsem si nadrobil, to si i vypiju ..na na
 a co jsem si nadrobil si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne pal,
 škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
 ještě slunci zamávám a potom líto přijde mi,
 že tě, lásko, nechávám samotnou tady na zemi,
 že tě, lásko, nechávám na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
 a seno obracet, já u zdi budu stát,
 tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
 prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
 na mě nezapomeň a žij ...

Život je jen náhoda

G **B⁷** **G** **E⁷**
 Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá,
A⁷ **G** **Em** **D⁷** **G** **A⁷** **Cmaj** **D**
 že v mém životě vyšla má, tak šťastná a krásná hvěz - da.
G **B⁷** **G** **E⁷**
 Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvězda
A⁷ **G** **Em** **D⁷** **G** **E^b** **Cmaj** **A+**
 mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá.

Hm **F[#]** **Hm** **E⁹** **E⁷**
 Zdání klame, mimoto každý sen,
D **Ddim** **A⁷** **A+** **D** **C** **D⁷** **D+**
 který v noci mí - váme, zažene příští den.

- D⁷** **G** **E** **E⁷** **Am**
 R: Nebe modrý zrcadlí se / v řece, která všechno ví,
G **Am** **Am⁷** **D**
 stejnou barvu jako měly / tvoje oči džínový.
2. Kluci tenkrát, co tě znali, / všude, kde jsem s tebou byl,
 „Amazonka“ říkali, / a já hrdě přisvědčil.
 Tvoje strachy, že ti mládí / pod rukama utíká
 vedly k tomu, že ti nikdo / „Amazonka“ neříká.
  3. Zlatý kráse cingrlátek, / jak sis časem myslela,
 vadil možná trampskej šátek, / nosit dáls' ho nechtěla.
- R: Teď jsi víla z paneláků, / samá dečka, samej krám,
 já si přál jen, abys byla /: pořád stejná, přísahám :/

Amnestie

- C** **Am** **G** **C** **Am** **G**
 1. Vnikl mi do bytu orangutan / Ukrad mi varič na propanbutan
Gm⁶ **Gdim** **Dm** **Fm** **C⁷⁺** **F⁷⁺** **C⁷⁺** **F⁷⁺**
 Čeho se člověk dnes / nedožije, - V ZOO je od rána amnestie.
2. Koukám jak v prádelním koši lama, / Probírá se mýma košilama.
 Na WC míval si pracky myje. / V ZOO je od rána amnestie.
3. V kuchyni huláká chameleón, / že kávu pro všechny namele on
 tapíří ničí tapisérie. / V ZOO je od rána amnestie.
4. Je celkem zbytečné zamykat se, / když letí sem zubr jak kamikadze
 tohohle zas někdo zneužije. / Že v ZOO je od rána amnestie.
5. Piraně ve vaně z tety Majky / robjá si narýchlo piraňajky
 budou z ní rodinné relikvie. / V ZOO je od rána amnestie.
6. S panterem v zádech a v ostrém sprintu / nějak jsem zapomněl na pointu,
 abych vás neklamal tak tady je: / V ZOO je od rána amnestie.

Andělská

1. A^2 $A^{4/6}$ $A^{7+/9}$ $A^{4/6}$
Bože, podej mi ještě ten kalich.
 A Hm^7 $C^{\sharp m^7}$ $C^{\sharp 7}$
To víno, co s nocí se měnívá na líh.
 $F^{\sharp m}/F^{\sharp}$ $F^{\sharp m}/F$
Snad nad ránem na dně se dočtu,
 $F^{\sharp m}/E$ $F^{\sharp m}/D^{\sharp}$ D^{7+}
že v kastlíku andělskou počtu mám.
 Hm E
Tu ru tu tuu.

A že hoře se skutálí do jedné slzy. Ta slza se vsákne a pak ji to mrzí.
Že po prvním slunci se nadechne a kometa zamíří nad Betlém.
Tu ru tu tuu. Zatím

- R1: A Hm^7 $C^{\sharp m^7}$ Hm^7
Počítám nebe světla, kam nedostanu
 A $C^{\sharp m^7}$ Hm^7 E
Miluju tebe a pak usu a vstanu.
 A Hm^7 $C^{\sharp m^7}$ Hm^7 A $C^{\sharp m^7}$ $Hm^7/F^{\sharp}$ E
A tak, tu ru tu tuu

2. Tak podej podej mi ještě ten kalich,
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad na dně se perlama zaleskne,
pak vyměním veselé za teskné písně.
Tu ru tu tuu.

A pak hoře se skutálí do jedné básně,
ta báseň se vsákne a na zemi zasněží
A po prvním slunci a s první tmou.
Ta kometa zamíří nad Letnou
Tu ru tu tuu. Zatím ...

- R2: počítám nebe, pusy co nedostanu.
Miluju tebe a pak usu a vstanu.
A tak, tu ru tu tu

3. Tak podej podej mi ještě ten kalich,
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad nad ránem na dně se dočtu,
že v kastlíku andělskou počtu mám
Tu ru tu tu. Zatím ...

R1 + R2

Zelené pláně

1. Am Dm Am E Am Dm C G
Tam, kde zem duní kopyty stád, / znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
 F G^7 C A^7 Dm G^7 C E
čpí tam pot koní a voní tymián, / kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
 Am Dm Am E Am
rád žiju na ní, tý plá - ni zelený.

Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal, / já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám, / prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.

- R: F G^7 C F G^7 C
Dál čistím chlív a lovím v ořeší, / jenom jako dřív mě žití netěší,
 Am Dm Am Dm H^7 E
když hlídám stáj a slyším vítr dout, / prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
2. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran, / dál, že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží / a ona k šťastná se k spánku uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Želva

1. G C G C G C G C
Ne moc snadno se želva po dně honí,
 G C G C G C G C
velmi radno je plavat na dno za ní.
 D Em
Potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá
 G C G C G C G C
Nic se neboj a vem si něco od ní.
- Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou.
Jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe.
Víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.
- R: G D C G G D C G
Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
 C D D^7 C D D^7
ona ho na něco nacytá, i když si to pozděj vyčítá.
2. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí.
Má se nebát želev a spousty vodní!

Za svou pravdou stát

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.
F# Hm F# Hm
- R: /: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :/
Hm
2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad,
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul a ty mu zlámeš vaz.
5. Tvůj potomek ctí tátů, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
6. = 1.

Zatracenej život

1. To bylo v Dakotě o vejplatě, whisky jsem tam pašoval,
že jsem byl sám jako kůl v plotě, s holkou jsem tam špásoval.
Šel jsem s ní nocí, kde vede stezka, okolo červených skal
než jsem jí stačil říct, že je hezká, zpěněnej bejk se k nám hnál.
C F C G
- R: Povídám: Jupí, čerte, jdi radši dál,
pak jsem ho za rohy vzal a zahodil,
udělal přemet a jako tur řval, do dále upaloval.
C F C G C
2. To bylo v Dawsonu tam v salonu a já jsem zase přebral,
všechny své prachy jsem měl v talónu, na život jsem nadával:
Zatracenej život, čert by ho spral, do nebe jsem se rouhal
než jsem se u baru vzpamatoval Belzebub vedle mě stál.
3. Jak rychle oplácí tenhle svět, než bys napočítal 5,
Ďáblovým kaňonem musel jsem jet, když jsem se navracel zpět.
Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti, schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavetřil jsem neštěstí.
- R: Povídám: Jupí, čerte, jdi radši dál,
pak on mě za nohy vzal a zahodil,
udělal jsem přemet, jako tur řval, do dále upaloval.

Anděl

1. Z rozmáčeného kostela / v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, / polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, / já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně / lahvičku od parfému.
C Am C G7 C
- R: A proto, prosím, věř mi, / chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi / pomohl hádat,
co mě čeká a nemine, / co mě čeká a nemine.
C Am G7 C Am G7 C
2. Pak hlídali jsme oblohu, / pozorující ptáky,
debatující o Bohu / a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, / pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, / že mohou poletovat.
3. Když novinky mi sděloval / u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval / z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, / on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá / nového z mojí helmy.

Arizona

1. Projížděl jsem starým Colorédem, když tu slyším výkřik vzdálený.
Jedu podle hlasu a k mému úžasu, ležel tam muž nožem skolený.
C C7 F Fm C G
- R: Rutyšuty, Arizona, Texas, Rutyšuty, Arizona má.
Jedu podle hlasu ...
2. Obracím ho k sobě obličejem, poznal jsem v něm svého dvojníka.
Jeho tělo bylo probodáno noží, čerstvá krev mu z rány vytéká.
3. Právě ke mně hlasem zmírajícím, takže jsem mu sotva rozuměl:
„Byla to léčka a já to nevěděl, jako starej vůl sem naletěl.“
4. Nechtěj holka Arizonu poznat, nechtěj holka Arizonu znát.
Ve dne musíš střílet a v noci milovat, tak nechtěj holka Arizonu znát.
Rutyšuty, Ukrajina, Donbas, rutyšuty, Ukrajina má.
Jedu na kombajnu, za sebou mam lajnu a přede mnou dvě stě hektarů.
Rutyšuty Farská louka tábor, rutyšuty Farská louka má.
Jdeme na Ořešník a sebou máme deštník a vono stejně pršet nebude.

Až se k nám právo vrátí

- Chci sluncem být a ne planetou, až se k nám právo vrátí,
chci setřást bázeň staletou, až se k nám právo vrátí.
- R: Já čekám dál, já čekám dál, já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,
já čekám dál, já čekám dál, já čekám dál, až se k nám právo vrátí.
- Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst, až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu jíst, až se k nám právo vrátí.
Už nechci jen kývat, chci svůj názor mít, až se k nám právo vrátí,
a jako člověk chci svůj život žít, až se k nám právo vrátí.
- Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat, až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat, až se k nám právo vrátí.
Už se těším až se narovná, až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám, až se k nám právo vrátí.

Babička Marry

- Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordyler,
pirát zkrvavenou šerpu ždímá, kapitán pucuje revolver.
Pikovická rýžoviště zlata čerí se v příboji Sázavy,
ale zato krčmářova chata, křepčí rykem chlapské zábavy.
Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,
plch, skunk, vše utíká po stráni od Medníka.
Krčmář zhasne kovbojové ztichnou, pirát zděšen tvář si zakryje,
rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou: "Blíží se k nám postrach prerie."
Mary, babička Mary, dva kolťáky za pasem, nad hlavou točí lasem.
Stoletá Mary, babička Mary, ta zkrotí hřebce křepce, ať chce či nechce.
- Žádné zuby, z jelenice sukně, ale zato tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně, Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla v krčmě dveře letí a babička vchází do dveří,
„Pintu ginu, lumpové prokletí!“ bezzubou dásní zaláteří.

Yesterday

- Yesterday all my troubles seemed so far away,
now it looks as though they're here to stay / oh, I be - lieve in yesterday.
Suddenly I'm not half the man I used to be
there's a shadow hanging over me / oh, yesterday came suddenly.
- R: Why she had to go, I don't know, she wouldn't say.
I – said something wrong, now I long for yesterday.
- Yesterday love was such an easy game to play,
now I need a place to hide away / oh, I believe in yesterday.

Žába puk

- U lesíčka zamrzla říčka, / budeme hrát hokej,
nabrousím si u bruslí šrouby, / do zatáček budu běhat O. K.
Nemáme puk, je nám to fuk, / a budeme hrát zmrzlou žá - bou,
ani hokejky nemáme, / na detaily nedbáme.
- Venco Kábů přihrej žábu, / já jim to tam fouknu,
nebo radši sám piš na bránu, / jáse zatím na puklinu kouknu.
V tom led puknul, já tam první hupnul, / vracíme se do kabin kraulem,
takže žába — puk vyhrála, / ve vodě se rozhrála.

Zahrada ticha

- Je tam brána zdobená, cestu otevírá, / zahradu zelenou všechno připomíná
- Jako dým závoju mlhou upředených / vstupuješ do ticha cestou vyvolených
- Je to březový háj, je to borový les, / je to anglický park, je to hluboký vřes
- Je to samota dnů, kde jsi pomalu zrál, / v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál
- Kolik chceš, tolik máš očí otevřených, / tam venku za branou leží studený sníh
- Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas, / v zahradě zelený přejdou do ticha zas
- Světlo připomíná rána slunečných dnů / v zahradě zelený, v zahradě beze snů
- Uprostřed závratí sluncem prosvícených / vstupuješ do ticha cestou vyvolených

Vlaštovko leť

- C** **Am**
 1. Vlaštovko leť, přes Čínskou zed',
Fmaj **G**
 přes písek pouště Gobi.
C **Am**
 Oblétni zem, přileť až sem,
Fmaj **G**
 jen ať se císař zlobí.
Em **Am**
 Dnes v noci zdál se mi sen,
F **G**
 že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven.
C **Am** **Fmaj** **G⁷** **C**
 Vlaštovko leť, nás chudé veď.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
 zeptej se plameňáků.
 Kdo závidí, nic nevidí,
 z té krásy zpod oblaků.
 Až spatříš nad sebou stín,
 věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin.
 Vlaštovko leť, nás chudé veď.
3. Vlaštovko leť, rychle a teď,
 nesu tři zlaté groše:
 První je můj, druhý je tvůj,
 třetí pro světloňoše.
 Až budeš unavená,
 pírká ti pofouká Máří Magdaléna.
 Vlaštovko leť, nás chudé veď.

Vrabci

- Dm** **C** **Dm** **C** **Dm** **C** **F⁷⁺** **Dm**
 1. v lískovém keři bez oříšků / sedí tři vrabci bříško k bříšku
Dm **C** **Dm** **C** **Dm** **C** **F⁷⁺** **G**
 napravo Frantík, vlevo Eda / uprostřed Honzík, neposeda
2. jak se tu choulí ve větroví / nejtepleji je Honzíkovi
 srdíčka tlukou ťuk-ťuk-ťuk / vrabčáci sedí ani muk

Vypiju to jen ve stoje, jdu do volebního boje,
 zřím zas město drahý, jedu volit do Prahy.
 Dopila a aby se neřeklo, putukáře změni v mrtvolu,
 za zády má štěchovické peklo s šlajsnou svatojánských atolů.

Mary, babička Mary, pádluje bez námahy po proudu až do Prahy.
 Stoletá Mary, babička Mary jde do volebního boje za kovboje.

3. Ledva v Praze kotvu vyhodila, pro babičku nastal hrozný čas,
 neboť hned každá strana tvrdila, že jí náleží babiččin hlas.
 Malá stejně jako velká strana psala, že bude mít o hlas víc,
 že ta druhá strana je nahraná, oni že maj hlas ze Štěchovic.

Stoletý věk prý navadí, na předáka je to mládí,
 ze všech nejvíce, volala ji polnice.

Tak babičku, pro kterou vždy byla válka s lidojedy legrace,
 tu babičku za pár dní zabila volební agitace.

Mary, bojovná Mary, už nesesává v sedle, ve volbách byla vedle.
 Stoletou Mary, babičku Mary volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

Batalion

- Em** **G** **D** **Em** **G** **D** **Em** **Hm** **Em**
 R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro - hý - ří,
 víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.
- Em** **G** **Am** **Em** **Hm**
 1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá - vá,
Em **D** **Em** **Hm** **Em**
 ostruhami do slabin koně po - há - ní.

Tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
 do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

- R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
 zítra do Burgund batalion zamíří.
 Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
 díky, díky vám, královští verbíři.
2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
 na polštáři z kopretin budou věčně spát.
 Neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
 za královský hermelín padne každý rád.

Bedna vod whisky

1. **Am** Dneska už mně fóry **C**ňák nejdou přes **Am**pysky, **E**
Am stojím s dlouhou **C**kravatou na **Am**bedně **E**vod **Am**whisky,
stojím s dlouhým **C**vobojkem jak **Am**stájovej **E**pinč,
Am tu kravatu, co **C**nosím, mi **Am**navlík' **E**soudce **A**Lynč.
- R: **A** Tak kopni do **D**tý **E**bedny, ať **A**panstvo **A**nečeká,
jsou dlouhý **D**schody do **E**nebe a **A**štreka **A**daleká
do **D**nebeskýho **E**baru, já **A**sucho v **Am**krku mám,
tak kopni do **D**tý **E**bedny, ať **Am**na **A**cestu se **A**dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.
3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.
4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

Bláznova ukolébavka

1. **D** Máš, má ovečko, **A**dávno spát, **G**už **D**píseň **D**ptáků **D**končí,
D kvůli nám **A**přestal **G**vítr **D**vát, jen **D**můra **D**zírá **D**zvenčí,
A já znám její **G**zášť, tak **A**vyhledej **A**skrýš,
A zas má **G**bílej **A**plášť a v **A**okně je **A**mříž.
- R: **D** Máš, má ovečko, **A**dávno spát a **G**můžeš **E**hrát, ty mě **E**můžeš **E**hrát,
D vždyť **G**přijdou se **D**ptát, **D**zítra **G**zas **G**přijdou se **G**ptát,
D jestli ty v **G**mých **D**představách už **D**mizíš.
2. Máš, má ovečko, dávno spát, dnes máme půlnoc temnou,
ráno budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,

Vlak v 0.5

1. **G** Já ti řeknu, proč jsem dneska **D**divnej tak,
když v **D**dálce za tunelem začne **D**houkat vlak,
proč nechávám svou cigaretu **D**vyhasnout
G a každou chvíli stojím jako **D**solnej **G**sloup.
2. Toudhle **D**tratí já jsem jezdil řadu let,
mašina a koleje byly můj svět
a parta z vlaku, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.
3. Jednou když jsme jeli z Frisca v 0.5,
tahle trať nebejvala nikdy žádnéj med,
po banánový slupce sklouz' a z vlaku slít'
a pod kolama zůstal mladej brzdař Kid.
4. Za rok nato zase z Frisca v 0.5
vyjel si Mike-mašinfíra naposled,
tam v zatačce za tunelem při srážce
z budky vylít' a zlomil si vaz vo pražce.
5. Pak už jsem zbyl jen já a Výhybka Joe,
ale neštěstí chodilo kolem nás dvou,
jednou Výhybka Joe už nevrátil se zpět,
ani on, ani ten vlak z Friska v 0.5.
6. Takže už víš, proč jsem dneska bledej tak,
já slyším za tunelem houkat divnej vlak,
v něm jede parta, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.

C Ten vlak od Frisca už se řítí **A**tmou, / tak ahoj, **D**Kide, **G**Miku, **G**Joe!

Veličenstvo kat

1. **Dm** V ponurém osvětlení **C** gotického sálu **Dm**
F kupčici vyděšení **Gm** hledí do **A** misálů
Dm a houfec **B** mordýřů **C** si žádá **F** požehnání, **C** **Gm**
Gm vždyť první z rytířů je **Dm** Veličenstvo Kat. **A7** **Dm** **C**
Gm vždyť první z rytířů je **Dm** Veličenstvo Kat. **A7** **Dm**

Kněž ďábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
/: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :/

F Na korouhvi státu je **C** emblém s **B** gilotinou, **C**
F z ostnatého drátu **C** páchne to **B** zhnílotinou, **C**
Gm v kraji **Dm** hnízdí hejno **A** krkavčí,
Gm lidu vládne **A** mistr popravicí.

2. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá,
/: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
/: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.

3. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
/: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :/
S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
/: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :/

proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

Blízko Little Big Hornu

1. **Am** Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dm tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Am modrý kabáty jezdců, **Dm** stíny dlouhejch karabin,
Am a z indiánskejch signálů **A** po nebi letí dým.
R: **A** Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen, **E7**
A pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
D kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E7 proč Custer neposlouchá ta slova varovná? **A** **Am**
2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.
3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.
4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Bonsoir mademoiselle paris

1. **Em** **H7** Mám v kapse jeden frank, **Em** **D** jsem nejbohatší z bank nad **G** Seinou, **H7**
Em **H7** mám víc než krupíer **Em** **D** a stíny **G** Sacre-Coeur **H7** nade mnou.
- R: **C** **D** **G** **Am** **H7** **Em** Láska je úděl tvůj, pánbůh tě opatruj,
C **D** **Em** **C** **D** **Em** bonsoir, mademoiselle Paris, bonsoir, mademoiselle Paris.
2. Zním bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-Claire,
vím, jak zní z úst krásnejch žen slůvka «car je t'aime,oh mon cher.»

Bratříčku, zavírej vrátka

1. **Am** **C**
Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
G **E**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F **E**
přijeli v hranatých železných maringotkách.

Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

- R: **Am Em Am Em Am Em Am Em**
Prší a venku se setmělo,
Am Em Am Em Am Em Am Em
tato noc nebude krátká,
Am Em F Em Am
beránka vlku se zachtělo,
F Em Am E
bratříčku, zavřel jsi vrátka?

2. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.

Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

- R: **F Em F Am F Am F Am**
...bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

Brej den

1. **Cmaj Fmaj Cmaj F G**
Brej den, pane slimáku, brej den, jakpak se vám klouže po slině?
Cmaj Fmaj G G⁷ C
Já vím, máte mě na háku, ale já vás zcela chápu, tak to nesu hrdinně.
2. Brej den, paní žízalo, brej den, tak co, půjdeme dnes na ryby?
Já vím, vás to dožralo, ale já vás do tý piksly nedal, já mám alibi.
3. Brej den, paní slonice, brej den, můžu vám vzít míru na župan?
Já vím, v Černé kronice budou zítra psát, že jsem byl k smrti udupán.

3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, derry derry derry down hej down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry derry derry down hej down.

Ved' mě dál, cesto má

1. **D Hm**
Někde v dálce cesty končí,
A G D
každá prý však cíl svůj skrývá,
D m
někde v dálce každá má svůj cíl,
A G D
ať je pár mil dlouhá nebo tisíc mil.

- R: **D A Hm G**
Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
D A G D
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Hm A D
Pak na patník poslední napíšu křídou
G D A
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Hm C
písně své, co mi v kapsách zbydou,
G D A A⁷
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

- R: + /: ved' mě dál, cesto má ... :/

Už to nenapravím

R: $\begin{matrix} E & & Am & & D & F & E & Am & E \\ /: & Vap & tap & tap & tap & tada & \dots & & :/ \end{matrix}$

- $\begin{matrix} Am & & & & D \\ V & devět & hodin & dvacet & pět & mě & opustilo & štěstí, \\ F & & & & E & & E^7 \\ ten & vlak, & co & jsem & jím & měl & jet, & na & koleji & dávno & nestál, \\ v & devět & hodin & dvacet & pět & jako & bych & dostal & pěstit, \\ já & za & hodinu & na & náměstí & měl & jsem & stát, & ale & v & jiným & městě. \end{matrix}$

$\begin{matrix} A & & A^7 \\ Tvá & zpráva & zněla & prostě & a & byla & tak & krátká, \\ Dm & & Dm^7 \\ že & staviš & se & jen & na & skok, & že & nechalas' & mi & vrátka \\ B & & G \\ zadní & otevřená, & zadní & otevřená, \\ já & naposled & tě & viděl, & když & ti & bylo & dvacet, \\ to & jsi & tenkrát & řekla, & že & se & nechceš & vracet, \\ že & jsi & unavená, & ze & mě & unavená. \end{matrix}$

- Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho, může za to vinný sklep, že člověk často sleví, já čekala jsem hlavu jako střep s podvědomou touhou, já čekala jsem dobu dlouhou víc než dost kolik přesně, nevím. Pak jedenáctá bila a už to bylo passé, já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase, láska nerezaví, láska nerezaví, ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý, byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý, už to nenapravím, už to nenapravím.

Válka růží

- $\begin{matrix} Dm & & G & & Dm & & A \\ Už & rozplynul & se & hustý & dým, & derry & down, & hej & down-a-down, \\ Dm & & Gm & & Dm & & A \\ nad & ztichlým & polem & válečným, & derry & down, \\ F & & C & A & Dm & C & B & A \\ jen & ticho & stojí & kolkolem & a & vítěz & plení & vlastní & zem, \\ Dm & Gm & A & & Dm \\ je & válka & růží, & derry & derry & derry & down & hej & down. \end{matrix}$
- Nečekej soucit od rváče, derry down, hej down-a-down, kdo zabíjí ten nepláče, derry down, na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny, je válka růží, derry derry derry down hej down.

- Brej den, paní správcová, brej den, pomůžu vám s prádlem na půdu. Brej den, proč jste taková? Tam, kam mě teď posíláte, tam já nepudu.

Brej den ...

Buráky

- $\begin{matrix} D & & G & & D \\ Když & Sever & válčí & s & Jihem & a & zem & jde & do & války \\ E & & A^7 \\ na & polích & místo & bavlny & teď & rostou & bodláky, \\ D & & G & & D \\ ve & stínu & u & silnice & vidím & z & Jihu & vojáky, \\ A^7 & & D \\ jak & válejí & se & v & trávě & a & louskají' & buráky. \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} G & & D & & E & & A^7 \\ Hej & hou, & hej & hou, & nač & chodit & do & války, & je & lepší & doma & sedět & a & louskat & buráky, \\ D & & G & & D & & A^7 & & D \\ hej & hou, & hej & hou, & nač & chodit & do & války, & je & lepší & doma & sedět & a & louskat & buráky. \end{matrix}$

- Plukovník je v sedle, volá: „Yankeeové jdou!“, mužstvo stále křičí, že dál už nemohou, plukovník se otočí a hledí do dálky, jak jeho slavná armáda tam louská buráky.
- Až tahle válka skončí a my zas budem žít, své milenky a ženy pak půjdem políbit, až zeptaj' se Tě: „Hrdino, cos' dělal za války?“ „Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky.“

Čarodějnice z Amesbury

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozorů mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

2. Usíná celá zem a před naším pohledem tajemně přikrývá se tmou.
Ovce už cítí chlad nezbyvá jim, než se hrát ve spánku jedna o druhou.

Ukoléřkavka

1. Den už se zešeřil / už jste si dost užil - li
tak hajdy do peřin / a ne abyste tam moc řádl - li
zítra je taky den / slunko mi to dneska slíbilo
přeřte si hezký sen / a kéž by se vám to splnil - lo
na na na na na na / na na na na
aby hůř nebylo / to by nám stačilo
- R: Hajduly dajduly / aby víčka sklapnuly
hajduly dajdy / každý svou peřinu najdl
hajajajajajaja - ja / Kuba Lenka máma a já
dřív než zítra slunce začne hrát / dobrou noc a spát
2. V noci někdy chodí strach / a srdce náhle dělá buch buchy
nebojte já spím na dosah / když mě zavoláte zbiju zlé duchy
zítra je taky den / slunko mi to dneska slíbilo
přeřte si hezký sen / a kéž by vám to splnilo
aby hůř nebylo / to by nám stačilo

Tulácký blues

1. Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
zpívat si blues, jít s hejnem černejš vran,
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy po - cí - tat,
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrať i pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejš paží znát,
blues kolejí a skřípot starejš vrat,
vopilejš smích i nářek vdov a v putykách se prát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
4. Všude je blues, můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a olověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejš prošlapanejš mil,
jít tisíc dnů pro malejš kousek teplejš slunnejš chvil.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

Carpe diem

1. Nadešel asi poslední den, podívej, celá planeta blázní,
a já neuroním ani slzu pro ni, jenom zamknu dům,
půjdu po kolejích až na konečnou, hle, jak mám krok vojensky rázný,
a nezastavím ani na červenou, natruc předpisům.
- R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou.
2. Už si nebudeme hrát na román, setři růž, nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví,
ať všechny hospody dnes doženou plán, ať svět z posledního pije a tančí,
já nebudu pít, nechám naplno znít v hlavě všechno, co mám.
3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal, nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let, na desce Jethro Tull,
ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal, carpe diem, život je krátký,
v tvých očích je klid a já nemám chuť snít, co by bylo dál.

Ukolébavka pro Izáka

1. Další den šel už spát, zítra zas ti bude hrát o zemi, kterou Bůh ti dal.
Noc i den má svůj řád, přišel čas si nechat zdát krásný sen, jaký by sis přál.
- R: Zítra zas budeš mít příležitost pohladit ovečku, co už taky spí.
Já budu v noci bdít, kdyby někdo rušil klid, láska má vždy tě ochrání.

Černá díra

- D**   **A**   **G**   **D**
1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
                                 A   **G**   **A** **D**
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
Hm   **G**   **A**   **D**
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
                                 A   **G**   **A** **D**
už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
teď je naše písnička zralá pro recenzi.

Černej pasažér

- Dm**   **A**
1. Mám kufr plnej přebytečnějch krámů
                                 Dm
a mapu zabalenou do plátna
                                 A
Můj vlak však jede na opačnou stranu
                                 Dm
a moje jízdenka je dávno neplatná
F Dm F Dm
2. Někde ve vzpomínkách stojí dům
Ještě vidím, jak se kouří z komína

4. Co bys s těma mrtvolkama dělal?
5. Já by jsem ty mrtvolky stáhnul.
6. Co bys s těma kůžičkama dělal?
7. Já by jsem ty kůžičky prodal.
8. Co bys s těma penězmama dělal?
9. Já bych si koupil tři myši.

Trpasličí svatba

- G**   **C**   **G**   **A**   **D⁷**
1. V lese, jó v lese, na jehličí, koná se svatba trpasličí,
G   **C**   **H⁷** **C**   **C[#]dim** **G**   **Em** **A**   **D⁷** **G**
žádná divná věc to není, Šmudla už má po vojně a tak se že-ní.

Malou má ženu, malinkatou, s malým věnem, s malou chatou.
Už jim choděj' telegramky už jim hrajou Mendelshona na varhánky.
- D**   **G**   **D**
R: Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
                                 G   **D**
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
                                 G   **D**
a kdo se v téhle věci jednoduše neopičí,
                                 G   **D**   **D⁷**
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí. -
2. Mají tam lásku jako trámek, pláče tchyňka, pláče tchánek,
štěstíčko přejou mladí, staří, v papinově hrníčku se maso vaří.

Pijou tam pivo popovický, (ale malý), Šmudla se opil jako vždycky,
Kajchal kejchá na Profouse, jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.
3. V lese, jó v lese ...
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Tři kříže

1. **Dm** Dávám sbohem všem **C** břehům prokletejm, **Am**
Dm který v drápech má **Am** ďábel sám, **Dm**
C bílou přídí šalupa „My Grave“ **Am**
Dm míří k útesům, který znám. **Am** **Dm**

- R: **F** Jen tři kříže z bílýho kamení **C** **Am**
Dm někdo do písku poskládal, **Am** **Dm**
F slzy v očích měl a v ruce znavený **C** **Am**
Dm lodní deník, co sám do něj psal. **Am** **Dm**

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

*Snad se chtěl modlit: „Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský, snad mi tedy Bůh odpustí ...“*

- R: ...lodní deník a v něm, co jsem psal ...

Tři myši prašivý

1. **C** Já by jsem chtěl mít tři myši, / já by jsem chtěl mít tři myši. **G⁷** **C**
F Já by jsem chtěl mít tři, tři prašivý myši, / já by jsem chtěl mít tři myši. **C** **F** **C** **F** **C** **G⁷** **C**

2. Co bys s těma myšmama dělal?

3. Já by jsem ty myši zabil.

V tom domě prostřený stůl

Tam já a moje rodina

3. Moje minulost se na mě šklebí
a srdce bolí, když si vzpomenu
že stromy, který měly dorůst k nebi
teď leží vyvrácený z kořenů

- R: **B** Jsem černej pasažér **C** Nemám cíl ani směr **F**

B Vezu se načerno životem a nevím **C** **F**

B Jsem černej pasažér **C** Nemám cíl ani směr **F**

B Vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím **C** **A⁷⁺**

4. Mám to všechno na barevný fotce
někdy z minulého století
Tu jedinou a pocit bezdomovce
si nesu s sebou jako prokletí
5. Mám kufr plnej přebytech krámů
a mapu zabalenou do plátna
Můj vlak však jede na opačnou stranu
a moje jízdenka je dávno neplatná

Černý muž

1. **G** Černý muž pod bičem otrokáře žil, **C** černý muž pod bičem otrokáře žil, **G**
H⁷ černý muž pod bičem otrokáře žil, **Em** Kapitán John Brown to zřel. **Am** **D⁷** **G**

- R: 3x /: Glory, glory aleluja :/ ... kapitán John Brown to zřel.

2. Sebral z Virginie černých přátel šik, ... prapor svobody tam zdvih.
3. V čele věrných město Herpes-Fevry jal, ... právo, vítězství a čest.
4. Hrstka statečných však udolána jest, ... kapitán John Brown je jat.
5. Zvony Charlestownu v dáli temně zní, ... Johnův den to poslední.
6. John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, ... jeho duch však kráčí dál.

Červená řeka

- Pod tou skálou, kde proud řeky syčí, tam kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí, toho já ráda mám k zbláznění.
(D D7 G D H7 Em A7)
- Vím, že lásku jak trám lehce slíbí, já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí, bez něj žít už mě dál nebaví.
- Často k nám jezdívá s kytkou růží, nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží, bitej pás, na něm pár pistolí.
- Hned se ptá, jak se mám, jak se daří, kdy mu prý už to svý srdce dám,
na to já odpovím, že čas maří, srdce blíž Červený řeky mám.
- Když je tma a jdu spát, noc je černá, hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná, dokud sám se zas k nám nevrátí.

Chajda

- V dáli za horama stojí chajda malá.
V dáli za horama stojí chajda malá.
Pod ní teče řeka, nad ní černá skála.
Pod ní teče řeka, nad ní černá skála.
(A E A A E A A7 D A E A A7 D A E A)
- /: Přišla velká voda, vzala chajdu malou :/
/: Teď dva kamarádi nemaj si kam lehnout :/
- /: Smutně chodí světem, hledaj chajdu svojí :/
/: Tam, kde chajda stála, černá skála stojí :/
- /: Neplač kamaráde pro tu chajdu malou :/
/: Dřív, než jaro přijde, postavíme novou :/

- Tam žila jedna babizna, / byla to mořská krabizna,
sežrala citrónky i s kůrou, / a tak skončila baladu mou.

Tři čuníci

- V řadě za sebou tři čuníci jdou,
řápají si v blátě cestou necestou.
Kufry nemají, cestu neznají.
Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:
(C Am Dm G7 Dm G7)
- Ui ui ui ... (na melodii sloky)
2: Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem.
Ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:
- Levá pravá teď, přední zadní už,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž.
Lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají:
- Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh.
Ušima bimbají, kopýtka máchají,
chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají.
- Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák.
Blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti nepohodě vesele si zpívají:
- Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět.
V řadě za sebou, hele támhle jdou!
Pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou!

Tři bratři

1. **Am**
Tři bratři žili kdys v zemi skotské,
D Am E
v domě zchudlém jim souzeno žít, -
Am
ti kostkama metali, kdo z nich má jíti,
D Am E
kdo z nich má jít, -
F C G Am D Am Em Am
kdo z nich má na moři pirátem být.
2. Los padl a Henry už opouští dům,
ač nejmladší přec vybrán byl,
by koráby přepadal na moři žil,
jen na moři žil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
3. Po dobu tak dlouhou jak v zimě je noc,
a tak krátkou jak zimní je den,
už plaví se Henry, když před sebou objeví
loď, pyšnou loď.
„Napněte plachty a kanóny ven!“
4. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,
z vln už ční jenom zvrácený kýl.
Teď Henry je boháč, když boháče oloupil,
loď potopil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
5. Do Anglie staré dnes smutné jde zvěst,
smutnou zprávu dnes dostane král:
Ke dnu klesla pyšná loď, poklady
Henry si vzal,
střežte se moře on vládne tam dál.

Tři citrónky

1. **C Am Dm G⁷ C Am Dm G⁷**
V jedné mořské dáli - ně / zmizel parník v hlubině,
C Am Dm G⁷ C
jen tři malé citrónky / zůstali na hladině.
- R: 3x /: Rýbaróba rýbaróba rýbaróba ča ča, :/ ... zůstali na hladině.
2. Jeden z nich povídá: „Přátelé, / netvařte se tak kysele,
vždyť je to přece veselé, / že nám patří moře celé.“
3. A tak se plavili dál a dál, / jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se doplavili / až na ostrov korálový.

Chodím po Broadwayi

1. **D**
Chodím po Broadwayi hladov sem a tam / chodím po Broadwayi hladov sem a tam, **A⁷**
D D⁷ G D A⁷ D
chodím po Broadwayi, po Broadwayi, / po Broadwayi hladov sem a tam.
- R: **D D A⁷**
Singi jau, jau, jupí jupí jau, / singi jau jau jupí jupí jau
A⁷ D D⁷ G D A⁷ D
singi jau jau jupí, jau jau jupí, / singi jau jau jupí jupí jau.
2. /: Práci nedostanu, černou kůži mám :/
práci nedostanu, nedostanu, protože já černou kůži mám.
3. /: Moje černé děti mají stále hlad :/
moje černé děti, černé děti, černé diti mají stále hlad.
4. /: A já pevně věřím, že zas přijde den :/
a já pevně věřím, pevně věřím, že zas černoch bude svoboden.

Čtyři bytelný kola

1. **C G Am F Em G**
Čtyry bytelný kola má náš proklatej vůz,
C F C G C F C G
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá nám, tam je cíl.
C F Fm C F C
A tak zpívej o Santa Cru - uz.
- R: **F C G C**
Polykej whisky a zvířenej prach, nesmí nás porazit strach
F C D⁷ G⁷ C
až přejedem támhle ten pískovej plát, pak nemusíš se už rudochů bát.
Georgi, jsem už celá roztřesená, zastav!
Zalez zpátky do vozu ženo!
2. Jen tři bytelný kola ...
Tatínku, tatínku, už mám plný nočníček!
Hrome, synku, to není nočníček, to je soudek s prachem!
3. Jen dvě bytelný kola ...
Synu, vždyť jedeme jako s hnojem!
Jó, koho jsem si naložil, toho taky vezu!
4. Už jen jediný kolo ...
Georgi, zastav, já se strašně bojím indiánů!
Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!
5. Už ani jediný kolo ...
Indiáni!!! (pokřik)

Darmoděj

1. Am Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě, Em
Am šel včera městem muž a já ho z okna viděl, Em
C na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon Am
Em a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón, F
F#dim a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on. E7 Am
 Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
 v odpadcích z popelnic krysy se honily
 a v teplých postelích lásky i nelásky
 tiše se vrtěly rodinné obrázky,
 a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
- R: Am /:Na nana na .. Em :/
C G Am F F#dim E7
2. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
 měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
 a on se otočil, a oči plné vran,
 a jizvy u očí, celý byl pobodán
 a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
 Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
 a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
 stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
 jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
 a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
 jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
 můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
 když prodává po domech jehly se slovníkem.
3. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
 šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
 já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
 a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
 a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.
- R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
 jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
 váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
 když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Trh ve Scarborough

1. Dm Příteli, máš do Scarborough jít, C Dm
F Dobře vím, že půjdeš tam rád, Dm
Dm tam dívku najdi na Market Street C
Dm co chtěla dřív mou ženou se stát. Dm
2. Vzkaž jí ať šátek začne mi šít,
 za jehlu rýč však smí jenom brát
 a místo příze měsíční svit
 bude-li chtít mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem
 šátek v písku přikaz' ji prát,
 a ždímat v kvítku jabloňovém
 bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
 v něm se může na cestu dát
 s tím šátkem pak ať vejde v můj dům
 bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes pní nad přívaly vln,
 zorej dva sáhy pro růží sad
 za pluh ať slouží šípový trn
 budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Osej ten sad a slzou jej krop
 choď těm růžím na loutnu hrát.
 Až začnou kvést tak srpu se chop
 budeš-li chtít mým mužem se stát.
7. Z trní si lůžko zhotovit dej
 druhé z růží pro mně nech stlát
 jen pýchy své a Boha se ptej,
 proč nechci víc tvou ženou se stát.

Třešně zrály

1. C G C
 Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
 E^7 Am F G^7 C G
 sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
 C G C
 a já k horám v dáli, k modrejům horám v dáli,
 E^7 Am F G^7 C G^7
 sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

R: C Am Dm G^7 C
 Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
 E^7 Am F Dm G^7 C
 sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
 tak tam vám holka stála a bourák opodál,
 a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
 i zblízka se pak smála a já se taky smál.

3. Řekla, že mě má ráda, dlouho mě má ráda,
 dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
 ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
 jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

4. Pokud je mi známo, já řek jenom: „dámo“,
 milá hezká dámo, zač bych potom stál,
 ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
 moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

5. Jó, u tý skály dál třešně zrály,
 sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
 a já k horám v dáli, k modrejům horám v dáli,
 sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

David a Goliáš

C Am F G C Am F G^7
 Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat.
 C A Dm G^7 C H^7
 Podívejte se na ně, musíte naříkat.
 Em A H^7 Em A H^7
 Obr do pidimužíka mydlí, domnívaje se, že vyhraje.
 G Em Am D^7 G G^7
 Klidně sedíme na židli, čtème bibli, tam to všechno je.

1. C Am Dm G^7 C Am Dm G^7
 Samuelova kniha nám povídá, jak na Žida přišla velká bída,
 C Am F Fm C $\text{A}^{\flat 7}$ G^7
 jak ti bídí Filištíni válku vést nebyli líní, až potkali Davida.
 2. David šel do války volky, nevolky, z velké dálky nesl bratrům homolky,
 v pochodu se cvičil v hodu, dal si pro strýčka Příhodu, tři šutry do tobolky.

$\text{A}^{\flat}$ C D^7
 Hej, hej, kam se valej, vždyť jsou malej!
 G^7 E^7 Dm^7 G^7
 Takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje.

3. Když mu ale obr plivnul do očí, David se otočí prakem zatočí,
 C D^7 G^7 C
 když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej, já měl kuráž, a jakej byl Goli - áš.

Dej mi víc své lásky

1. Am C Am G E^7
 Vymyslel jsem spoustu napadů, ať, co podporujou dobrou náladu, ať,
 Am D Dm Am E Am G
 hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu, v noci chodit strašit do hradu, ať.
 2. Dám si dvoje housle pod bradu, ať, v bílé plachtě chodím pozadu, ať,
 úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky vyrábím tu hradní záhadu, ať.
 R: C E^7 Am F C G
 Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc své lásky, ať,
 C E^7 Am F C E^7
 já nechci skoro nic, já nechci skoro nic, já chci jen pohladit tvé vlásky, ať.
 3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, ať, mi dokonale zvednul náladu, ať,
 natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky zamknu si na sedm západů, ať.

Dělání

1. Když máš srdce zjhlé, když máš potíže Tak dej cihlu k cihle, těsto do díže
Úpeč třeba chleba, postav třeba zeď
Žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď Začni s tím hned teď
- R: Dělání, dělání všechny smutky zahání Dělání, dělání je lék
Dělání, dělání to nám úsměv zachrání Dělání, dělání je lék

Divoké koně

1. /: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :/
vzduch těžký byl a divně voněl tabá - kem,
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor,
sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor?
3. Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touho, ještě neumírej, sil máme dost.
4. V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera.
5. Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.
6. Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.
- Já viděl divoké koně ...

Dokud se zpívá ještě se neumřelo

1. Z Těšina vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu
svatý Medard můj patron fuká si na če - lo
ale dokud se zpívá ještě se neumřelo - o -

- R2: Těch tisíc mil těch tisíc mil / má jeden směr a jeden cíl
jeden cíl ten starej známej bílej dům
3. V nohách mám už tisíc mil / teď mi sbejvá jen pár chvil
cestu znám a ta se tam k nám nemění
4. Koušek dál a já to vím / uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům

To máme mládež

1. Jen zpívají si rock a zpívají si rock
no já Vám povím, milá paní, škoda pro nich slov.
- R: To máme mládež, to máme mládež
doma řezali je málo, jak se zdálo
kam to vede se ptám.
2. To včera jeden kluk mě sednout nepustil
a vymlouval se na frakturu, to je jejich styl.
3. Ty holky jen tak tak se vejdou do svejch džín
a tyhle jejich mini, mini, já jsem z toho in.
4. A všechno chtějí hned a všechno vědí líp
a když jim člověk moudře radí, mají na to vtip.
5. No já Vám povídám, my byly jinačí,
i když se o nás taky neslo naší pavlačí.

To ta Heľpa

1. To ta Heľpa, to ta Heľpa, to je pekné mesto,
a v tej Heľpe, a v tej Heľpe švarných chlapcov je sto.
/: Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vôli,
ľen za jedným, ľen za jedným srdečko ma boli. :/
2. Za Janičkom, za Paličkom krok by néspravila,
za Ďuričkom, za Mišičkom Dunaj preskočila.
Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj, to širé pole,
ľen za jedným, ľen za jedným, počesenie moje.

Těšínská

- Am** **Dm** **F E** **Am** **Dm F E Am**
 Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
Dm **F E** **Am** **Dm F E Am**
 u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě,
C **Dm**
 moje nevěsta by byla dcera ševcova
F **C**
 z domu Kamiňských odněkud ze Lvova,
Dm **F E** **Am** **Dm F E Am**
 kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie.
- Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
 nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
 mluvila by polsky a trochu česky,
 pár slov německy, a smála by se hezky,
 jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
- Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
 u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych,
 měl bych krásnou ženu a tři děti,
 zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
 celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
- Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
 u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,
 tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
 slunce by zvedalo hraniční závoru
 a z oken voněl by sváteční oběd.
- Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
 bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
 vidím to jako dnes: šťastného sebe,
 ženu a děti a těšínské nebe,
 ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
Am **Dm** **F E Am**
 /: na na na ... :/

Tisíc mil

- G** **Em** **Am** **C**
 V nohách mám už tisíc mil / stopy déšť a vítr smyl
Am **D** **G**
 a můj kůň i já sme cestou znavení
- R1: Těch tisíc mil těch tisíc mil / má jeden směr a jeden cíl
 bílej dům to malý bílý stavení
- Je tam stráň a příkřej sráz / modrá tůň a bobří hráz
 táta s mamou kteří věřej dětskej snům

- V kiosku koupím si housku a slané tyčky
 srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky
 ze školy dobře vím co by se dělat mělo
 ale dokud se zpívá ještě se neumřelo
- Do alba jízdenek lepím si další jednu
 vyjel jsem před chvílí konec je v nedohlednu
 za oknem míhá se život jak leporelo
 a dokud se zpívá ještě se neumřelo
- Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze
 houpe to houpe to na housenkové dráze
 i kdyby supi se slítali na mé tělo
 tak dokud se zpívá ještě se neumřelo
- Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa
 zvedl jsem telefon a ptám se Lidi jste tam?
 a z veliké dálky do uší mi zaznělo
 že dokud se zpívá ještě se neumřelo

Dva Havrani

- Dm C Dm** **C Dmi**
 Když jsem se z pole vr - acela, / dva havrany jsem slyšela,
F C **Dm C Dm**
 jak jeden druhého se ptá: / kdo dneska veče - ři nám dá?
Dm C Dm
 kdo dneska veče - ři nám dá?
- Ten první k druhému se otočil / a černým křídlem cestu naznačil,
 krhavým zrakem k lesu hleděl / a takto jemu odpověděl
 a takto jemu odpověděl:
- "Za starým náspem, v trávě schoulený / tam leží rytíř v boji raněný,
 a nikdo neví, že umírá, / jen jeho kůň a jeho milá.
 Jen jeho kůň a jeho milá."
- "Jeho kůň dávno po lesích běhá / a jeho milá už jiného má,
 už pro nás bude dosti místa, / hostina naše už se chystá.
 Hostina naše už se chystá."
- "Na jeho bílé tváře usednem / a jeho modré oči vyklovem,
 a až se masa nasytíme, / z vlasů si hnízdo postavíme.
 Z vlasů si hnízdo postavíme."

Džungle ztichla

- C** **F** **C** **Am** **G** **C**
1. Džungle ztichla, večer nastal, / ke spánku se všechno klade,
C **F** **C** **Am** **G** **C**
jen v táboře smečky vlků / na stráži je vlče mladé.
- C** **G** **G** **C**
R: Vlče se nebojí nikoho, (nikoho) / přece má tesáky od toho, (od toho)
C **G** **G** **C** **G** **C**
aby, když nepřítel ozve se, (ozve se) / pořádně ho prohnal po lese.
2. Vlče ví, že zákon smečky / dobrým vlkem být mu káže.
Když Akéla k boji velí, / každý běží pln kuráže.
3. Ať si někdy někdo začne / křivdit komu před vlčáky,
pocuchaj mu chlupy značně, / a pak zhyne pod tesáky.

Elektrický valčík

- Am** **E7**
1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
F **Am**
hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pipou,
nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
F **E7**
v naší obci mezi kopci plnily se korbele.
- A** **E7** **Edim** **E7**
R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A **Adim** **A**
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A7 **D** **E** **C#m** **F#m** **H** **E7** **A**
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
A7 **D** **E** **C#m** **F#m** **Hm** **E7** **A**
střídavý, střídavý, zkrátka elek - trický proud.

A nyní, kdo tu všechno byl:

*okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor,
poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy,
zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky,
početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru
sedláka Krušiny, dále krojované družiny,
alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi
na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.*

2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.

*Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků:
vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté:*

Tereza

- C** **D** **G** **C** **D** **Em**
1. Ten den, co vítr listí z města svál, / můj džíp se vracel, jako by se bál,
C **D** **G** **C** **D** **E**
že asfaltový moře odliv má / a stáj, že svýho koně nepozná.
- G** **D**
R: Řekni kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Am **Em**
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
G **D**
Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
Am **Em**
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,
D **G**
naposled, naposled.
2. Já z dálky viděl město v slunci stát / a dál jsem se jen z hrůzou musel ptát:
Proč vítr mlátí spoustou okenic, / proč jsou v ulicích auta, jinak nic?
3. Do prázdných beden zotvíranejch aut / zaznívá odněkud něžnej tón flaut
a v závějích starýho papíru / se válej černý klapky klavírů.
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám / a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí / a osamělý město mlčí.

Taši de lé

- Přicházíš z hor ze Země sněhů
slunce, co pálí do mraků
kde řeky se rvou o kámen z břehu
a duše lítaj na draku

Přicházíš z hor ze Země sněhů
na střeše světa usínáš
já vím, každej tvor zná soucit i něhu
jenže ty dlouho se neozýváš

R: /: Taši de lé
Slunce Sanghy a Dharma
taši de lé :/
G G/F# Am⁷ D⁷/F#

Tu tu.

- You come from up high
from a land of snowcaps
And a sun that chisels through the clouds
Where rivers run quick and stumble on gemstones
And spirits fly with dragon wings
You come from up high
from a land of snowcaps
You doze on the rooftops of the sky
I know that all creatures know feeling and questions
I just haven't heard from you for so long

/: Taši delé shining sun of Sangha taši delé
Taši delé shining sun of Dharma taši delé :/

*od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty,
odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva,
při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu,
kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane,
kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky.
Do každé rodiny elektrické hodiny!*

Eště som sa neoženil

- Eště som sa neoženil už ma žena bije
a ja som si narychtoval tri dubové ky - je.
S jedným budem ženu bici a s tým druhým dzeci, dzeci, dzeci, dzeci.
A s tým tretím kyja, kyjačiskom pojdzem na zálety.
- Kam ty zajdeš, aj já zajdu, pojdzeme do mlýna,
opýtáme sa mlynára, čo že za novina.
kolečka sa otáčajú, žitečko sa mele, mele, mele, mele
moja milá sa vydáva, pojdzem na vesele.

Ezop a brabenec

Jednou z lesa domů se nesa moudrý Ezop,
potkal brabce, který brabence málem sezob.
Brabenec se chechtá, Ezop se ho hned ptá,
čemu, že se na trávě v lese právě řeh - tá?

- Já, povídá brabenec, se taky rád hlasitě chechtám, chechtám,
když pupenec kyselinou leptám.
- Vím, totiž ten brabenec, mravenečník, že se mě neptá, neptá,
pozře mě ať se chechtám, nechechtám.

Kampak by to došlo třeba s pouhou ponravou,
kdyby měla plakat, že je ptačí potravou.

- Ty, ač nejsi brabenec, se taky rád hlasitě chechtej, chechtej
a na svou bídu si nezareptej.

František

1. **G** Na hladinu rybníka svítí sluníčko
Em a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Am které tam zasadil jeden hodný člověk,
Am jmenoval se František Dobrota.

František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla: Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.

- R: **C** Balabambam, balabambam, **D C** balabambam, balabambam, **D C**
balabambam, balabambam, **D C Am** kolem rybníka vysázel topoly

2. František udělal všechno, co mu řekla,
a po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.

Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky ráno,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

Frenky

1. **C** Kolik je smutného, když mraky černé jdou lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
F já slyšel příběh, který velkou pravdu měl, za čas odletěl, každý zapomněl.
- R: **G⁷** Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán, po Státech toulal se jen sám,
F a že byl veselej, tak každéj měl ho rád. tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
F G F G⁷ C a každéj, kdo s ním chvílku byl, ten dlouho se pak smál.
2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frenkův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít, jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smílek konec měl, farář píseň pěl, umíráček zněl.

Strom

1. **Am** Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Am svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F G E a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.
- R: **A** A on tam stál a koukal do polí,
D byl jak král sám v celém okolí,
F^{♯m} korunu měl, i když ne ze zlata
A a jeho pokladem byla tráva střapatá.
2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl,
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl.
A z vísky bylo město a to město začlo chtít,
asfaltový koberec až na náměstí mít.
3. Že strom byl v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil.
Tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví snad už ani nevnímal.
4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál.
Dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával,
jen přítel vítr si na strništích z nouze o něm píseň hrál.

Strč prst skrz krk

R: ^G "Strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
^D "strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
^G "strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
^D bude z tebe zpěvák ^G velikej, Pájo.

1. ^G Na cvičišti čtyři svišti piští,
^D na cvičišti čtyři svišti piští,
^G na cvičišti čtyři svišti piští,
^D těším se na lekci ^G příští, ach jo.
2. Dalajláma v lomu láme slámu,
dalajláma v lomu láme slámu,
dalajláma v lomu láme slámu,
já si na tom jazyk zlámu, ach jo.
3. Jak Julie olejuje koleje,
jak Julie olejuje koleje,
jak Julie olejuje koleje,
smrtný pot ze mě leje, votři mě.
4. Teď už umím "kaplan plakal v kapli",
teď už umím "kaplan plakal v kapli",
teď už umím "kaplan plakal v kapli",
hlasivky se mi už naply, ach jo.

Halelujah

1. ^G Now I've heard there was a ^{Em} secret chord
^G That ^{Em} David played, and it pleased the Lord
^C But you don't really care for music, ^D do you? ^D
^G It goes like this the ^C fourth, the ^D fifth
^{Em} The minor fall, the ^C major lift
^D The baffled king composing ^{H#m} ^{Em} Hallelujah
R: ^C Hallelujah, ^{Em} Hallelujah, ^C Hallelujah, ^{G D G D} Hallelu - jah
2. Your faith was strong, but you needed prof
You saw her bathing on the roof
Her beauty in the moonlight overthrew you
She tied you to a kitchen chair
She broke your throne and she cut your hair
And from your lips she drew the Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah
3. Maybe I have been here before
I know this room, I've walked this floor
I used to live alone before I knew you
I've seen your flag on the marble arch
Love is not a victory march
It's a cold and it's a broken Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah
4. There was a time you'd let me know
What's real and going on below
But now you never show it to me, do you?
And remember when I moved in you
The holy dark was moving too
And every breath we drew was Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah
5. Maybe there's a God above
And all I ever learned from love
Was how to shoot at someone who outdrew you
And it's not a cry you can hear at night
It's not somebody who's seen the light
It's a cold and it's a broken Hallelujah

Hercegovina

Při „infanteria“ se stojí, při „císař pán“ se navíc salutuje.

1. $\begin{matrix} \text{A} & & & & \text{E} \\ /: & \text{Šel} & \text{jsem} & \text{šumným} & \text{hájem,} & \text{širou} & \text{rovinou,} & :/ \end{matrix}$
 $\begin{matrix} \text{A} & \text{A}^7 & \text{D} & \text{Hm} & \text{E} & & \text{A} \\ /: & \text{potkal} & \text{jsem} & \text{tam} & \text{myslivečka,} & \text{šel} & \text{se} & \text{svojí} & \text{milou,} & (\text{ba} & \text{jó,}) & :/ \end{matrix}$
2. Už je, moje milá, konec lásky tý, já už musím narukovat k infanterii.
3. Infanteria, to je chloubá má, ta musela bojovati za císaře pána.
4. Za císaře pána, jeho rodinu, ta musela vybojovat Hercegovinu.
5. Hercegovina lautr rovina, tu musela vybojovat infanteria.
6. Táhle pod strání šnelcug uhání a pod strání jsou schováni mohamedáni.
7. Mohamedáni, to jsou pohani, kalhoty maj podkasány, plivaj do dlaní.
8. A ty turkyně, tlustý jak dyně, ty císař pán nerad vidí ve své rodině.

Hlídač krav

1. $\begin{matrix} \text{D} \\ \text{Když} & \text{jsem} & \text{byl} & \text{malý} & \text{říkali} & \text{mi} & \text{naši,} & \text{„Dobře} & \text{se} & \text{uč} & \text{a} & \text{jez} & \text{chytrou} & \text{kaši,} \\ \text{G} & & & & \text{A}^7 & & \text{D} \\ \text{až} & \text{jednou} & \text{vyrosteš} & \text{budeš} & \text{doktorem} & \text{práv.} \end{matrix}$
 $\begin{matrix} \text{D} \\ \text{takový} & \text{doktor} & \text{sedí} & \text{pěkně} & \text{v} & \text{suchu,} & \text{bere} & \text{velký} & \text{peníze} & \text{a} & \text{škrábe} & \text{se} & \text{v} & \text{uchu,} \\ \text{G} & & & & \text{A}^7 & & \text{D} \\ \text{já} & \text{jim} & \text{ale} & \text{na} & \text{to} & \text{řek} & \text{„Chci} & \text{být} & \text{hlídačem} \end{matrix}$
 $\begin{matrix} \text{D} \\ \text{Já} & \text{chci} & \text{mít} & \text{čapku} & \text{s} & \text{bambulí} & \text{nahoře,} & \text{jíst} & \text{kaštiny} & \text{a} & \text{mýt} & \text{se} & \text{v} & \text{lavoře} \\ \text{G} & & & & \text{A}^7 & & \text{D} & \text{A}^7 \\ \text{od} & \text{rána} & \text{po} & \text{celý} & \text{den} & \text{zpívat} & \text{si} & \text{jen} \\ \text{zpívat} & \text{si} & /: & \text{pam} & \text{pampa} & \text{dampampa} & \text{dádam:} \\ \text{G} & & & & \text{A}^7 & & \text{D} \\ \text{pam} & \text{padadam} & \text{padap} & \text{padám} \end{matrix}$
2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

2. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

3. Ten starý příběh z bible vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Štěně

1. $\begin{matrix} \text{A} & & \text{D} & & \text{A} \\ /: & \text{Narodilo} & \text{se} & \text{štěně,} & \text{lidí} & \text{se} & \text{nebálo,} & :/ \end{matrix}$
 $\begin{matrix} \text{D} & & \text{A} & & \text{E}^7 & & \text{A} & \text{E}^7 & & \text{A} \\ /: & \text{se} & \text{svým} & \text{stínem} & \text{na} & \text{stěně,} & \text{to} & \text{štěně,} & \text{celej} & \text{den} & \text{si} & \text{hrálo.} & :/ \end{matrix}$
2. A když povyrostlo víc, protáhlo si nohy,
vydalo se do ulic, do vesnic, očuchávat rohy.
3. Čuchá tady, čuchá tam a ocasem vrtí,
uviděl ho jeho pán, grobián, rozvzteklil se k smrti.
4. „Aby pes znal celou ves, to jsou nějaký mravy?“
Takovej všetečnej pes na řetěz, to mu mravy spraví.”
5. A tak na řetěze rost, až z něj vyrost hafan,
jednou mu pán pro radost dával kost a byl zle porafán.
6. „Jak to, že ten pes kouše,“ sám sebe se tázal,
„dřív neublížil mouše, proč kouše, když jsem ho uvázel?“
7. Seběhla se celá ves a pánovi praví:
„Celej svět už ví to dnes, že řetěz mravy nenapraví.“

Stará archa

R: G D^7 G D^7 G
/: Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram, náramnou. :/

1. G D^7 G
Pršelo a blejskalo se sedm neděl, / kocábku náram, náramnou,
 D^7 G
Noe nebyl překvapenej, on to věděl, / kocábku náram, náramnou.

G D^7 G
Archa má cíl, jé, archa má směr, jé, / plaví se k Araratu na sever.

2. Šem, Cham a Jafet byli bratři rodní, / kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolał ještě před povodní, / kocábku náram, náramnou.
Kázal jim uložit ptáky, savce, / kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy hladce, / kocábku náram, náramnou.

R + Archa má cíl ... + R

3. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, / kocábku náram, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla, / kocábku náram, náramnou.
Na břehu pak vyložili náklad celý, / kocábku náram, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli, / kocábku náram, náramnou.

R + Archa má cíl ... + R

Starý příběh

1. F
Řek Mojžíš jednou lidu svému přišel čas,
 Am B C^7
dnes v noci tiše vytratí se každý z vás.
 F F^7 B Bm C C^{11} F B F
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Já říkám rovnou, každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

- R: F
Kdo se bojí vodou jít,
 Gm C^7
ten podle tónů faraónů musí žít.
 F F^7 B Hdim C C^{11} F B F
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě koukal jako na pytel blech
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví

3. Dnes už jsem starší a vím co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno lehnu si do mokré trávy

s nohama křížem a s rukama za hlavou, koukám nahoru na oblohu modravou
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy

Hlídej lásku skálo má

1. C G^7 C
Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází
 F C
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází.
 F C
Já ji potkal ve skalách, šla bosá jenom tak
 G^7 C
měla džínsy vybledlý, na zádech starej vak.
- R: G^7 C
Hlídej lásku, skálo má než se s ránem vytratí
 F C
čeká na nás těžká pouť až se s ránem vytratí.
 C
Mezi lidmi je těžké plout až se s Fránem vytratí
 G^7 C
víš co umí člověk, pojď než se s ránem vytratí.
2. Když mi ahoj povídá, úsměvem mě pohladí
tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevádí
sedli jsme si na stráni dole zpíval řeky proud
den zmizel za obzorem stín skryl náš tichý kout.

Hobó

1. ^{Am} Shejbni hlavu, kamaráde, tunel před námi,
^{Dm} veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
^{E7} v boudě dobrej mašinfíra nejní žádněj srab,
^{Am} i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
^E jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
že na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.

- R: ^{Dm} To znám, to dobře znám, znám, znám, na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,
^{Dm} to znám, to dobře znám, znám, znám, na kolejích nejsem nikdy sám.

2. Za zádama Frisco, semafor je zelenej,
vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se, občánkové, hobo es jedou k vám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.

Pod zádama uhlí mám a deku dřavou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

3. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to „klap“,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Ho ho Watanay

1. ^D Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
^C dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.
^G

- R: ^D Ho ho Watanay, ho ho Watanay, / ho ho Watanay kiokena kiokena.
^C ^G ^D

Spinkej

1. ^D Už se končí den, už je čas k spánku, / ^G zdi se barví od červánků,
^D ^{Hm} ^{A7} ^A ^D ^G
hleď, už lampář světla rozsvěcí -, / tak si dočti stránku, zavři knížku,
^D ^G ^D ^{Hm} ^A ^{A7}
honem hupky do pelišku, / kořata dávno vrní za pecí.
- R: ^D Tak spinkej, ať ve tvých snech / ^G růže kvetou, voní mech,
^D ^{Hm} ^A ^{A7} ^D ^G
princeznu si Honza bude brát, / než půlnoc prostře síť,
^D ^G ^{Em} ^A
na vlásky políbí tě, / vždyť i tvá máma musí spát.
2. Západ rudou barvu ztrácí, / od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový, / až se usměje, tak na chvilenu
oči si mu všimni, synku, / snad jednou budeš taky takový.

Stály baby

1. ^D Stály baby u vesnice, divily se převelice.
^G ^D ^{A7} ^D ^{D7}
/: Hej, hola, hola, holala, že mám holá kolena, cha, cha, cha. :/
2. Punčochy jen nad střevíce, gatě nemaj nohavice.
/: Hej, hola, hola, holala, k tomu holá kolena.:/
3. Klobouk jako Amerikán, ranec jako starej cikán.
/: Hej, hola, hola, holala, k tomu holá kolena. :/
4. S prstem vzhůru káže vědma: Počkej však ty chytíš revma.
/: Hej, hola, hola, holala, nastydnou ti kolena. :/
5. Kdo se sluncem nemá styků, v stáru hledá apatyku.
/: Hej, hola, hola, holala, francovkou tře kolena. :/

Soudný den

- Dm**
Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
C
zdál se mi sen o poslední pouti,
Dm
zdál se mi sen, že všechno seberou ti
A **Dm**
v ten soudný den.
  - Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.
  - Stůj, nechoď dál, času už je málo,
stůj, nechoď dál, mihn, než by se zdálo,
stůj, nechoď dál, tak otevři se, skálo,
v ten soudný den.
  - Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
v ten soudný den.
- Dm** **C**
Soudí, soudí pány, slouhy, / soudí, soudí hříšné touhy,
Dm **Gm⁶** **Dm** **A⁴** **A**
soudí, soudí, výčet pouhý, á
Dm **B**
Vtom se probudíš, to byl jen sen, / vtom se probudíš, to byl jen sen,
Gm⁶ **Dm** **A** **Dm**
vtom se probudíš, to byl jen sen, jen pouhý sen.
- Dm**
Zdál se mi sen o poslední pouti,
Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
zdál se mi sen, že všechno seberou ti
v ten soudný den.
  - Dm**
Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,
C
zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
Dm **B**
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě:
Dm **A** **Dm**
je soudný den!

- Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.
- V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.
- V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes' až do léta ti odlétá.

Holubí dům

- Am** **G** **Fmaj** **Em⁷** **Am** **Am** **G** **Fmaj** **Em⁷** **Am**
C **G** **C** **G** **C** **Am** **G** **Fmaj** **Em⁷** **Am**
Zpí - vám ptákům a zvlášť holubům, / stá - val v údolí mém starý dům.
Ptáků houf zalétal ke krovům, / měl jsem rád holubích křídel šum.
Vlídna dívka jim házela hrách, / mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach, / měl jsem rád starý dům, jeho práh.
- Am** **A⁷** **Dm** **G** **C** **Am** **Dm** **G** **C**
R: Hle - dám dům holubí, kdopak z vás cestu ví, míval stáj vroubenou, bílý štít.
A⁷ **Dm** **G** **C** **Am** **Dm** **Em** **Am**
Kde je dům holubí a ta dívka, kde spí, vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.
- Sdílný déšť vypráví okapům, / bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům, / neslyšíš holubích křídel šum.
Nabízej úplatou cokoli, / nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí, / nespátíš ztracené údolí.
- Zpívám ptákům a zvlášť holubům, / stával v údolí mém starý dům ...

Honky tonky blues

Sloky se opakují dle libosti.

E
Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
A⁷ **E**
každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
H⁷ **A⁷** **E** **A⁷** **E**
honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

G^{#7} **C^{#m}** **G^{#7}** **C^{#m}**
Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,
F[#] **F^{#dim}** **F^{#7}** **H⁷**
když hraje Jack, jak už jsem řek, své honky tonky blues.

Hráz

- G** **Gmaj/F#** **Em⁷**
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G **Am**
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D⁷
s jarem, když máj rozdává barvy svý,
G **D⁷**
tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
G **Gmaj/F#** **Em**
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G **E**
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
C **Em** **D** **G** **D⁷**
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá, / svět s ním, svět s ním.
2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítají rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná někde potkáš dívku bosou,
po slůvkách, který se říkají, po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá, / svět s ním, svět s ním.
3. Však náhlé volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá, / svět s ním, svět s ním ...

Hrobař

- D** **Hm**
1. V mládí jsem se učil hrobařem, jezdit s hlinou, jezdit s trakařem,
G **A**
kopat hroby byl můj ideál.
- E** **C#m**
2. Jezdit s hlinou, jezdit s vozíkem, s černou rakví, s bílým pomníkem,
A **H**
toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijde kremace, černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.
4. Kolem projel vůz milionáře, záblesk světel pad' mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.

zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Šnečí blues

- C** **F⁷** **C** **G** **C** **F** **C** **G⁷**
1. Jednou jeden šnek / šíleně se lek
C **F⁷** **F** **Fm**
nikdo už dnes neví / z čeho se tak zjevil
C **F⁷** **G⁷** **C** **G⁷**
že se dal hned na út - ěk
2. Přes les a mýtinu / rychlostí půl metru za hodinu
z ulity pára / ohnivá čára
měl cihlu na plynu
3. Ale v jedné zatáčce / tam v mechu u svlačce
udělal šnek chybu / nevyhnul se hříbu
nevyhnul se bouračce
4. Hned seběhl se celý les / a dali šneka pod pařez
tam v tom lesním stínu / jestli nezahynul
tak leží ještě dnes
5. A kdyby použil vůz / anebo autobus
nebylo by nutné / zpívat tohle smutné
smutné šnečí blues

Šlapej dál

1. Když svý černý tělo necejtíš, / máš tejden hlad, žízeň v blátě spíš
musíš jít, jen to nevzdávej, tak šlapej dál.
R: Jen dál, jen dál. / Na zádech v ranci máš jen bídu svou, / tak šlapej dál
2. Když máš dřít na šlichtu mizernou / svý známý v lochu, holku nevěrnou.
Můžeš klít, jen to nevzdávej, šlapej dál.
3. Když máš pech toho, kdo nekejš / tvejch slavných kamarádů ubejšvá.
Pak sám víš, těm už nescházíš, šlapej dál.
4. Je nás víc, nemáme zastání, / jen špatnou barvu, špatný vyznání.
Černej mrak, který narůstá, šlapej dál.

Slavíci z Madridu

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.
R: Žízeň je veliká, život mi utíká, / nechte mě příjemně snít,
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky, / zpívat si s nima a pít.
2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,

5. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám, tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.
6. Sbohem, moje město, vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.
7. Na na na ...

Hudsonský šífy

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený jako já, jo, jako já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo - ho - ho.
Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
R: Ahoj, páru tam hoď, ať do pekla se dříve dohrabem. /: Joho - ho. :/
2. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků ...
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
3. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad ...
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, ...
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
R: + johoho ...

Husličky

- A** **D** **A** **Hm** **F[#]m** **E**
 Čí že ste, husličky, či - e, / kdo vás tu zanechal
A **D** **A** **Hm** **F[#]m** **E**
 Čí že ste, husličky, či - e, / kdo vás tu zanechal
Hm⁷ **A** **D** **Hm** **E** **A** **D**
 na trávě poválané, / na trávě poválané
Hm **F[#]m** **E** **Hm** **F[#]m** **E**
 u paty oře - cha?
- /: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :/
 /: že ste, husličky, samé :/ na světě zůstaly?
- /: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :/
 /: co sa mu enem zdálo, (bože),:/ že už vjac nechtěl hrát?
- /: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :/
 /: až sa tá bude trápit, :/ která ho nechtěla.

Hvězda na vrbě

- Am** **Em** **Am** **F** **Em** **G⁷** **C** **Em**
 Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraky,
G **Am** **Em** **Am** **Dm** **G⁷** **Em** **E** **A** **C** **Em**
 ať je nikdy neo - brací k vrbě křivolaký,
G **Am** **Em** **Am** **F** **Em** **G⁷** **C** **Em**
 jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
G **Am** **Em** **Am** **Dm** **F** **Am**
 že na vrbě kromě listí visí malá hvězda.
- C** **F** **C** **F**
 Viděli jsme jednou v lukách plakat na tý vrbě kluka,
Dm **B⁷** **D⁷** **G⁷** **Em** **G**
 který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.
- Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
 ať jde klidně někdy hájem, hvězda někde spadne,
 ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
 a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

- Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc,
 cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc,
 poprvé blízko, blízko tě mám
 a tvoje tvář je plná stop mých,
 začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.
- A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít,
 uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dám,
 ruce si chvíli nebudu mýt,
 pel z tvojí kůže nechci si vzít,
 tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.
- = 1. **G**
 ...milovaná

Slaboch Ben

- C** **Am** **F** **C** **C** **A⁷** **Dm** **G**
 V lesích Ontario, kdečerstvá smůla voní. / Tam, kde paže dřvorubců vládnou jen,
C **Am** **F** **C** **C** **G⁷** **C**
 tam kde sosny staleté se pod sekyrou kloní, / v kempu dřvorubců žije Ben.
C **Am** **C** **C** **A⁷** **Dm** **G**
 Mlčky jenom snáší všechny strasti žití / i když posměch kamarádů dávno ztich.
C **Am** **F** **C** **C** **G⁷** **C**
 a když nad jezerem, Polárka zasvítí, / odpouští jim jejich věčný smích.
- C** **Am** **F** **G**
 R: Že je slabý, že je malý / že se každé rány bojí,
C **Am** **Dm** **G** **C** **Am**
 říkal o něm předák Andy Renn. / že se hodí jenom k tomu
F **C** **C** **G** **C**
 jezdit trampům pro zásobu, / na to prý je dobrý slaboch Ben.
- Do pouzder mu dali bez nábojů zbraně, / kdyby se snad před kojoty chránit chtěl,
 kdyby se mu zachtělo vystřelit si na ně, / stejně jak se míří nevěděl.
 Bez nábojů zbraně, kterými se nepostřelí, / i kdyby se přemohl a ránu dal,
 a když ještě dodal: ?Vrátíš se snad celý!?, / kemp se smíchy málem rozsypal.
- Jistě by se smáli ještě dlouhou chvíli, / kdyby nebyl tábor náhle přepaden
 bandou, kterou vedl jednooký Billy, / kterým byl už mnohý dopaden.
 Na pět kamarádů deset koltů míří, / každý už se se životem rozžehnal,
 když tu náhle v zádech ozval se jim výkřik: / ?Kdo se nevzdá, nebude žít dál!?
- Deset koltů rázem svoje cíle mění, / tam, kde se jim v zádech ozval slaboch Ben
 a teď kamarádi spustí palbu řvavou, / Billy ten je překvapen!
 Na zemi teď leží jednooký Billy / a čtyři kamarádi věrní jemu jen.
 Jako šestý padl pro pět kamarádů / s nenabitou zbraní slaboch Ben.
- V lesích Ontária, kde čerstvá smůla voní / tam, kde posměch kamarádů dávno ztich.
 A když nad jezerem Polárka zasvítí, / odpouští jim jejich věčný smích.

Severní vítr

1. $\overset{C}{\text{Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou, / jsem chudý, jsem sláb a nemocen}}$
 $\overset{Am}{\text{a hlava mně pálí, tam v modravé dáli, / se leskne a třpytí můj sen.}}$
Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí, / tam zbytečně budeš mi psát,
 $\overset{C}{\text{sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě / já nechám si tisíckrát zdát.}}$
- R: $\overset{C}{\text{Severní vítr je krutý, / počítej, láska má, s tím,}}$
 $\overset{C}{\text{k nohám ti dám zlaté pruty, / nebo se vůbec nevrátím.}}$
2. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem, / už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větrí, že kopu / si hrob a že stloukám si kříž.
Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén / a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk / a nad hrobem polární zář.

Širý proud

1. $\overset{G}{\text{Ten širý proud jak přejít mám, / proč neumím se nad nej vznést,}}$
 $\overset{Hm}{\text{ach, člun tak mít, ten řídit znám, / v něm lásku svou bych chtěla vézt.}}$
2. Jak kamení, jež působí, že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, bůh to ví, má láska zlá, co v srdci mám.
3. Vždy, když se láska rozvíjí, rubínů zář se line z ní,
však jako krupěj pomíjí pod letní výhni sluneční.
4. Až něžnou růži spatříš kvést, co trny zájem oplácí,
nenech se krásou klamnou svést, hled', ruka má teď krvácí.
5. = 1.

Skládanka

1. $\overset{G}{\text{Tak od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám}}$
 $\overset{Am}{\text{jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl,}}$
 $\overset{D}{\text{snad se mi zdáš, nebo nechápu nic,}}$
 $\overset{Em}{\text{snad jsem jen blázen, co chtěl by víc,}}$
 $\overset{G}{\text{ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných chvil.}}$

Jarní kurýr

1. $\overset{C}{\text{Dunění kopyt večer slychávám, / údolím jarní kurýr jede k nám.}}$
 $\overset{Am}{\text{v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní, / přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,}}$
 $\overset{G}{\text{ví, celej kraj to ví: veze nám jaro v brašně sedlový.}}$
2. Zase jdou krajem vánky voňavý, / vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá, i kdyby víla byla, / tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý, ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou, / musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím, / prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš, ty moje boty nezastavíš.

Jarní tání

1. $\overset{Hm}{\text{Když jarní tání cestu sněhu zkrříží / a nad ledem se voda objeví,}}$
 $\overset{Em}{\text{voňavá zem se sněhem tiše plíží, / tak nějak líp si balím, proč, bůh ví.}}$
- R: $\overset{G}{\text{Přišel čas slunce, zrození a tratí, / na kterých potkáš kluky ze všech stran,}}$
 $\overset{Hm}{\text{/: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí, / oživne kemp, jaro, vítej k nám. :/}}$
2. Kdo ví, jak voní země, když se budí, / pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí, / na lidi, co chtěj' zkazit život nám.
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo, / srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naděj, že i příští jaro / bude má země zdravá jako buk.

Jaro

1. **Am** My čekaly jaro a zatím přišel **Am** mráz.
C **G** **Am**
Tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.
Am **C** **G** **Am**
Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
C **G** **Am**
a vánice sílí v poryvech ledových.
- C** **G**
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
Dm **G**
do sýpek se raděj' už nikdo nedívá.
C **G**
Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dm **G** **Am**
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
„Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, snad doktor poradí.“
- Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve než se rozjel jsem ho ještě varoval:
„Nejezdi naší zkratkou, je tam příkrej sráz
a v týhleť bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!“
3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kuň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.
- Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Někdy ten, kdo spěchá se domů nevrací.

A z prohraných válek se vojska domů vrací
Však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich

3. Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně a pak mává na pozdrav
A srdcová dáma má v každé ruce růže
Tak snadno poplést může sto urozených hlav
4. Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék
5. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci ve tvých zahradách
A já - potulný kejklíř, co svázali mu ruce
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah
6. **Am Em F C**
Sáro, Sáro, pomalu a líně
- F C F G**
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet
- F C F C**
Sáro, Sáro, rosa padá ráno
- F C F G**
a v poledne už možná bude jiný svět
- F C F C**
Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!
- F Dm C⁷⁺**
Andělé k nám přišli na oběd

Sbohem, galánečko

1. Sbohem, galánečko, já už musím jí - ti, / sbohem, galánečko, já už musím jí - ti,
           G   A   D   A   D   A   D
       /: kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pi - tí. :/
2. Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, ...kyselé vínečko podalas' mi v džbánú.
3. Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil, ...eště včil sa stydím, co sem všecko tropil.
4. Ale sa něhněvám, žes' mňa ošídila, ...to ta moja žízeň, ta to zavinila.

Růže z Texasu

- C** **C⁷** **F** **C**
 Jedu vám takhle stezkou dát koním k řece pít,
 v tom potkám holku hezkou, až 'sem vám z koně slít'.
C **C⁷** **F** **C**
 Měla kytku žlutejch květů, snad růží co já vím.
A⁷ **Dm** **G⁷** **C**
 Znáš plno hezkejš ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.
- C⁷** **F** **C**
 R: Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou,
 dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
C **C⁷** **F** **C**
 Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj sám,
A⁷ **Dm** **G⁷** **C**
 tyhle žlutý růže z Texasu, budeš pořád mít už rád.
- Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
 a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
 Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád,
 a že se dám i zabít, když si to bude přát.
- Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl,
 dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
 Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát,
 ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.
- Od těch dob svý stádo koní tam vodím k řece pít
 a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
 Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
 tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou.

Sára

- Am** **Em** **F** **F**
 Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
F **C** **F** **G**
 že tři andělé Boží k nám přišli na oběd
Am **Em** **F** **C**
 Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
F **C** **F** **G**
 mi chybí abych tvoji duši mohl rozumět?
- Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
 a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích

Jdem zpátky do lesů

- Am⁷** **D⁷** **G**
 Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Am⁷ **D⁷** **G**
 koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Am⁷ **D⁷** **G** **Em**
 mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, ó,
Am⁷ **D⁷** **G** **D⁷**
 jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?
- G** **Em**
 R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
Am⁷ **C⁷** **G** **D**
 kde není už místa, prej něco se chystá, ó,
G **Em**
 z ráje nablýskaných plesů
Am⁷ **C⁷** **G**
 jdeme zpátky do lesů za nějaký čas.
- Vlák nám včera ujel ze stanice do nebe,
 malo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
 šel jsi vlastní cestou, a to se dneska nenosí,
 i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.
- Už tě vidím z dálky, jak máváš na mne korunou,
 jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
 zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
 v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Jdou po mně, jdou

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
/: pak jednou v létě řek' jsem si: Bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :/

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
/: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :/

- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, / na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring, / tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
jé, jé

2. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
/: byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :/

Však půl roku na to řekla mi: „Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
/: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,“
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :/

3. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
/: kladou mi pastí a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :/

- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou, / na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofli, jó, byl by ring, / zít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.
jé, jé ...

3. Proč se den za každou nocí vrací, / proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti, / kdyby dnešní den navěky byl.

Rosa na kolejích

1. Tak, jako jazyk stále nará - ží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží,
podivnej pták, pták nebo mrak.

- R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
je ráno, je ráno, nohama stí - ráš rosu na ko - le - jích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Řekni, kde ty kytky jsou

1. $\begin{array}{cccc} \text{C} & \text{Am} & \text{F} & \text{G} \\ \text{C} & \text{Am} & \text{Dm} & \text{G} \end{array}$
Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
 $\begin{array}{cccc} \text{C} & \text{Am} & \text{D}^7 & \text{G} \\ \text{F} & \text{C} & \text{Dm} & \text{G} & \text{C} \end{array}$
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
5. = 1.

Rodné údolí

1. $\begin{array}{cccc} \text{G} & \text{C} & \text{G} & \text{D} \\ \text{G} & \text{C} & \text{G} & \text{D} \end{array}$
Cesta má přede mnou v dáli mizí, / každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí, / nespatriím své rodné údolí.
- R: $\begin{array}{cccc} \text{G} & \text{C} & \text{G} & \text{D} & \text{G} \\ \text{C} & \text{G} & \text{D} & \text{G} \end{array}$
Já volám: nashledanou, nashledanou, / nashledanou, rodné údolí,
já volám: nashledanou, nashledanou, / při vzpomínce srdce zabolí.
2. Oči mé nevidí, jak se stmívá, / nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá: / rodnému údolí sbohem dát.

Johanka

1. $\begin{array}{ccccccc} \text{Em} & \text{Dm} & \text{Am} & \text{Em} & \text{Dm} & \text{G} & \text{Am} \\ \text{Em} & \text{Dm} & \text{Am} & \text{Em} & \text{Dm} & \text{G} & \text{Am} \end{array}$
S hlavou skloně - nou lidí zástup se tu dívá, / nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
jenom s vírou svou stojí dívka plavá, bílá, / oheň nad hlavou, jenom s pravdou dál.
- R: $\begin{array}{ccccccc} \text{E}^7 & \text{Am} & \text{E}^7 & \text{Am} & & & \\ \text{E}^7 & \text{F} & \text{C} & \text{G} & \text{Am} & & \end{array}$
Hej, muži, přidej ohni sílu, / vždyť lidé se nudí jen,
ať plameny nesou zprávu zlou, / jak skončil soudný den s Johankou.
2. Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá, / to se osud smál, smutek utíká,
s pannou Johankou ke štěstí se země dívá, / vítr zprávu vá, že se dýchat dá.
3. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá, / nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá, / hra se zastaví, jiná začíná.

Jožin z bažin

1. $\begin{array}{cccc} \text{Am} & \text{E} & \text{Am} & \\ \text{G}^7 & \text{C} & \text{G}^7 & \text{C} & \text{E} \end{array}$
Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu.
 $\begin{array}{cccc} \text{Am} & \text{E} & \text{Am} & \text{G} \end{array}$
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jo - žin.
- R: $\begin{array}{ccccccc} \text{C} & & \text{G}^7 & & \text{C} & & \\ & & \text{G}^7 & & \text{C} & & \\ \text{F} & \text{C} & \text{G} & \text{C} & \text{F} & \text{C} & \text{G} & \text{C} & \text{E} \end{array}$
Jožin z bažin močálem se plíží, Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí, Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo, platí jen a pouze práškovací letadlo.
2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
„Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!“
3. Říkám: „Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.“
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.
- R: Jožin z bažin už je celý bílý, Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen, Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho, dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Kapr

1. $\overset{\text{C}}{\text{Na}} \overset{\text{Dm}}{\text{rybníce}} \overset{\text{G}^7}{\text{jsou}} \overset{\text{C}}{\text{velké}} \overset{\text{Dm}}{\text{vlny}}, \overset{\text{G}^7}{\text{dělají}} \overset{\text{C}}{\text{se}} \overset{\text{Dm}}{\text{od}} \overset{\text{G}^7}{\text{přírody}}.$
Kapr ten je opatrný, nevystřčí čumák z vody.
- R: $\overset{\text{C}}{/:} \overset{\text{Dm}}{\text{Šplouchy}}, \overset{\text{G}^7}{\text{šplouchy}}, \overset{\text{C}}{\text{štika}} \overset{\text{Dm}}{\text{žere}} \overset{\text{G}^7}{\text{mouchy}}.$
Žbluňky, žbluňky a kapr meruňky. :/
2. Nevylézej kapře milý, je tam velké vlnobití,
chlupy vodě se naježily, mohl by ses utopiti.

Kdyby tady byla taková panenka

1. $\overset{\text{C}}{/:} \overset{\text{G}^7}{\text{Kdyby}} \overset{\text{C}}{\text{tady}} \overset{\text{F}}{\text{byla}} \overset{\text{C}}{\text{taková}} \overset{\text{G}^7}{\text{panenka}}, \overset{\text{C}}{\text{která}} \overset{\text{G}^7}{\text{by}} \overset{\text{C}}{\text{mě}} \overset{\text{C}}{\text{chtěla}}, \overset{\text{C}}{:}/$
 $\overset{\text{F}}{/}: \overset{\text{C}}{\text{která}} \overset{\text{G}^7}{\text{by}} \overset{\text{C}}{\text{mi}} \overset{\text{G}^7}{\text{chtěla}} \overset{\text{C}}{\text{syna}} \overset{\text{C}}{\text{vychovati}}, \overset{\text{C}}{\text{přitom}} \overset{\text{C}}{\text{pannou}} \overset{\text{C}}{\text{býti}}. \overset{\text{C}}{:}/$
2. Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti,
ty by jsi mi musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti.
3. Kdybych já ti musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti,
ty bys mi musela košiličku šíti bez jehly a nití.
4. Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehly a nití,
ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši.
5. Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši,
lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu.

Když jde malý bobr spát

1. $\overset{\text{D}}{\text{Když}} \overset{\text{A}}{\text{jde}} \overset{\text{G}}{\text{malý}} \overset{\text{A}}{\text{bobr}} \overset{\text{D}}{\text{spát}}, \overset{\text{D}}{\text{bobr}} \overset{\text{A}}{\text{spát}}, \overset{\text{D}}{\text{bobr}} \overset{\text{A}}{\text{spát}},$
 $\overset{\text{D}}{\text{tak}} \overset{\text{A}}{\text{si}} \overset{\text{G}}{\text{chvilku}} \overset{\text{A}}{\text{hraje}} \overset{\text{D}}{\text{řád}}, \overset{\text{D}}{\text{hraje}} \overset{\text{A}}{\text{řád}}, \overset{\text{D}}{\text{hraje}} \overset{\text{A}}{\text{řád}},$
 $\overset{\text{D}}{\text{postaví}} \overset{\text{A}}{\text{se}} \overset{\text{G}}{\text{na}} \overset{\text{A}}{\text{zadní}}, \overset{\text{D}}{\text{na}} \overset{\text{G}}{\text{zadní}}, \overset{\text{D}}{\text{na}} \overset{\text{A}}{\text{zadní}},$
 $\overset{\text{D}}{\text{jenom}}, \overset{\text{A}}{\text{bobře}}, \overset{\text{G}}{\text{nespadni}}, \overset{\text{D}}{\text{jenom}} \overset{\text{D}}{\text{nespadni}}.$
- R1: $\overset{\text{A}}{\text{Prosím}} \overset{\text{D}}{\text{vás}}, \overset{\text{A}}{\text{budťe}} \overset{\text{D}}{\text{tak}} \overset{\text{A}}{\text{dobří}}, \overset{\text{D}}{\text{dělejte}} \overset{\text{A}}{\text{to}} \overset{\text{D}}{\text{jako}} \overset{\text{A}}{\text{ti}} \overset{\text{D}}{\text{bobři}},$
 $\overset{\text{D}}{\text{raději}} \overset{\text{A}}{\text{hned}} \overset{\text{D}}{\text{po}} \overset{\text{A}}{\text{dobrém}} \overset{\text{D}}{\text{následujte}} \overset{\text{A}}{\text{za}} \overset{\text{D}}{\text{bobrem}}.$

Ráda se miluje

- R: $\overset{\text{Hm}}{\text{Ráda}} \overset{\text{A}}{\text{se}} \overset{\text{D}}{\text{miluje}}, \overset{\text{G}}{\text{ráda}} \overset{\text{F}^{\sharp}\text{m}}{\text{jí}}, \overset{\text{Hm}}{/} \overset{\text{A}}{\text{ráda}} \overset{\text{D}}{\text{si}} \overset{\text{G}}{\text{jenom}} \overset{\text{F}^{\sharp}\text{m}}{\text{tak}} \overset{\text{Hm}}{\text{zpívá}},$
 $\overset{\text{A}}{\text{vrabci}} \overset{\text{D}}{\text{se}} \overset{\text{G}}{\text{na}} \overset{\text{F}^{\sharp}\text{m}}{\text{plotě}} \overset{\text{Hm}}{\text{hádají}}, \overset{\text{A}}{/} \overset{\text{D}}{\text{kolik}} \overset{\text{G}}{\text{že}} \overset{\text{F}^{\sharp}\text{m}}{\text{času}} \overset{\text{Hm}}{\text{jí}} \overset{\text{F}^{\sharp}}{\text{zbývá}}.$
1. $\overset{\text{G}}{\text{Než}} \overset{\text{D}}{\text{vítr}} \overset{\text{G}}{\text{dostřká}} \overset{\text{D}}{\text{k}} \overset{\text{F}^{\sharp}}{\text{útesu}} \overset{\text{D}}{\text{tu}} \overset{\text{F}^{\sharp}}{\text{její}} \overset{\text{D}}{\text{legrační}} \overset{\text{F}^{\sharp}}{\text{bárku}}$
 $\overset{\text{Hm}}{\text{a}} \overset{\text{A}}{\text{Pámbu}} \overset{\text{D}}{\text{si}} \overset{\text{D}}{\text{ve}} \overset{\text{G}}{\text{svém}} \overset{\text{F}^{\sharp}\text{mi}}{\text{notesu}} \overset{\text{Hm}}{\text{udělá}} \overset{\text{Hm}}{\text{jen}} \overset{\text{Hm}}{\text{další}} \overset{\text{Hm}}{\text{čárku}}.$
2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.
3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

Rána v trávě

- R: $\overset{\text{Am}}{\text{Každý}} \overset{\text{G}}{\text{ráno}} \overset{\text{Am}}{\text{boty}} \overset{\text{G}}{\text{zouval}}, \overset{\text{Am}}{\text{orosil}} \overset{\text{Em}}{\text{si}} \overset{\text{Am}}{\text{nohy}} \overset{\text{G}}{\text{v}} \overset{\text{G}}{\text{trávě}},$
 $\overset{\text{Am}}{\text{že}} \overset{\text{G}}{\text{se}} \overset{\text{Am}}{\text{lidi}} \overset{\text{Em}}{\text{mají}} \overset{\text{Am}}{\text{rádi}} \overset{\text{Am}}{\text{doufal}} \overset{\text{Am}}{\text{a}} \overset{\text{Am}}{\text{procitli}} \overset{\text{Am}}{\text{právě}},$
 $\overset{\text{Am}}{\text{každý}} \overset{\text{Am}}{\text{ráno}} \overset{\text{Am}}{\text{dlouze}} \overset{\text{Am}}{\text{zíval}}, \overset{\text{Am}}{\text{utřel}} \overset{\text{Am}}{\text{čelo}} \overset{\text{Am}}{\text{do}} \overset{\text{Am}}{\text{rukávu}}$
 $\overset{\text{Am}}{\text{a}} \overset{\text{Am}}{\text{při}} \overset{\text{Am}}{\text{chůzi}} \overset{\text{Am}}{\text{tělem}} \overset{\text{Am}}{\text{sem}} \overset{\text{Am}}{\text{tam}} \overset{\text{Am}}{\text{kýval}}, \overset{\text{Am}}{\text{před}} \overset{\text{Am}}{\text{sebou}} \overset{\text{Am}}{\text{sta}} \overset{\text{Am}}{\text{sáhů}}.$
1. $\overset{\text{C}}{\text{Poznal}} \overset{\text{G}}{\text{Moravěnkou}} \overset{\text{F}}{\text{krásnou}} \overset{\text{C}}{/} \overset{\text{Am}}{\text{a}} \overset{\text{G}}{\text{vínečko}} \overset{\text{C}}{\text{ze}} \overset{\text{C}}{\text{zlata}},$
 $\overset{\text{C}}{\text{v}} \overset{\text{G}}{\text{Čechách}} \overset{\text{F}}{\text{slávu}} \overset{\text{C}}{\text{muzikantů}} \overset{\text{Am}}{/} \overset{\text{Em}}{\text{umazanou}} \overset{\text{Am}}{\text{od}} \overset{\text{Am}}{\text{bláta}}.$
2. Toužil najít studánečku / a do ní se podívat,
by mu řekla, proč holečku / musíš světem chodívat.
- Studánečka promluvila: / to ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla, / měl ses jindy narodit.

Rehradice

1. $\overset{\text{Dm}}{\text{A}} \overset{\text{C}}{\text{te}} \overset{\text{F}}{\text{Rehradice}} \overset{\text{G}}{\text{na}} \overset{\text{Am}}{\text{pěkný}} \overset{\text{Dm}}{\text{rovině}}, \overset{\text{C}}{/} \overset{\text{Dm}}{\text{teče}} \overset{\text{Am}}{\text{tam}} \overset{\text{Dm}}{\text{voděnka}} \overset{\text{C}}{\text{dolů}} \overset{\text{C}}{\text{po}} \overset{\text{C}}{\text{dědině}},$
 $\overset{\text{Dm}}{\text{je}} \overset{\text{Am}}{\text{pěkná}}, \overset{\text{Dm}}{\text{je}} \overset{\text{Dm}}{\text{čistá}}.$
2. A po tej voděnce drobný rebe skáčó, / pověz mně, má milá, proč tvý oči pláčó
tak smutně, žalostně.
3. Pláčó oni, pláčó šuhaju vo tebe, / že sme sa dostali daleko od sebe,
daleko od sebe.
4. = 1.

Proměny

1. **Am** **G** **C**
Darmo sa ty trápiš můj milý synečku
Dm **Am**
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
G C G C Dm E Am
A já tvoja nebudu ani jednu hodinu
2. Copak sobě myslíš má milá panenka
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
3. A já sa udělám malú veverečku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
4. A já chovám doma takú sekérečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
5. A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu preč po Dunajíčku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
6. A já chovám doma takovú udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá
Am F C F C G Am F C F C G
7. A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskou stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
8. A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
9. A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
10. A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
Am Dm⁷ C Dm⁷ C G Am Dm⁷ C Dm⁷ C G

2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
dobré jídlo jírá rád, jírá rád, jírá rád,
pije mléko, glo-glo-glo, glo-glo-glo, glo-glo-glo,
aby mu to pomohlo, dělá glo-glo-glo.
3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak si uši myje rád, myje rád, myje rád,
vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy-dup,
a už spinká jako dub, spinká jako dub.

R2: Prosím vás, buďte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní,
stejně Jana jako Jan pochodujte do hajan.

4. = 1.

R1

Když je v Praze hic

1. **C**
Když je v Praze abnormální hic,
A⁷
chodím k vodě až do Měchenic,
Dm G⁷ C A⁷
měchenická plovárna má krásné okolí,
D⁷ G⁷
ještě krásnější než bazén v Praze čtyři Podolí.
C
Má milá tam se mnou chodívá,
A⁷
chleba s máslem s sebou nosívá,
F Fm C A⁷
a když se jí šipka zdaří, úsměv na rtech má,
Dm G⁷ C (G⁷)
chleba s máslem ukousnout mi dá.
2. Když je v Praze abnormální mráz,
do Měchenic táhne mě to zas,
do prázdného bazénu tam se mnou chodíme,
na betonu někde na dně do očí si hledíme.

Neplavou tu žádné rybičky,
dáváme si sladké hubičky,
má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

Když mě brali za vojáka

- Am**   **C**   **G**   **C**
Dm   **Am**
 Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
 vypadal jsem jako blbec,
E   **F**   **G**   **C**   **G**
 jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
Am   **E**   **Am**
 jak i všichni dokola.
- Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
 jak mám správný voják být
 a svou zemi chránit, ...
- Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
 vzpomněl jsem si na svou milou,
 krásně jsem si zabulil, ...
- Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
 po chodbě furt někdo chodil,
 tak nebylo z toho nic, ...
- Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
 mladá holka lásku potřebuje,
 tak si k lásce pomohla, ...
- Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
 řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
 tak se sbalit nechala, ...
- Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
 nashledanou, pane Fráňo Šrámků,
 písnička už skončila, -la, -la, -la,
 jakpak se vám líbila, -la, -la, -la,
 No nic moc extra nebyla.

Když náš táta hrál

- G**
C   **G**
 Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
 scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
 mezi nima můj táta u piva sedával
D'   **G**   **G'**
 a tu svoji nejmilejší hrál.
C G D' G
 /:   :/
- Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
 už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,

jó, tehdy nebýt tebe tak z mých
 dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.

- Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
 jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
 a vlasy vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
 no a co, vem to řas.
- Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, peru se teď sám.
- Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
 každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
 a my dva jako jeden ze starých reprobeden
 přes moře jak přes potok.
- Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
 měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
 a byla velká voda vzala nám, co ji kdo dal,
 a tobe i to poslední.
- Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj bývalý příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.
- Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
 jenom mi netvrď, že tě život naučil,
 člověk, to není páčka,
 kterou si, kdo chce, mačká,
 to už jsem dávno pochopil.
- A taky vím, že srdce rukou nechytím,
 jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
 a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
 společný slunko nesvítí.
- Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj jediný příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, jsem tady sám.

Prijdi Jano k nám

D A D G D
/:Prijdi Jano k nám, carara juchajda, ale nechod' sám,:/
A A⁷ D Hm D A D
/:vem si sebú, vem si sebú kamarády ces zelený háj.:/

V zelenom háju, carara juchajda, tam Ťa čakajú,
tam Ťa Jano, tam Ťa Jano premilený, tam Ťa zabijú.

Nezabijú ma, carara juchajda, nebojim sa já,
mám šavlenku, mám šavlenku ocelovú, vysekám sa já.

Nevysekáš sa, carara juchajda, je jich na Ťa moc,
nebudeš moct, nebudeš moct zavolati milá dobrú noc.

Dobrá noc dávam, carara juchajda, všem věrným pannám,
jen tej jednej, jen ten jednej falešnici dobrú noc nedám.

Přítel

- A E**
Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
D E
táhlo námna dvacet a slunko bylo v nás,
Hm
vrabci nám jedli z ruky,
D
život šel bez záruky,
A E
ale taky bez příkras.
- Možná, že hloupý, ale krásny byl náš svět,
zdál se nam opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání
plnila se na počkání anebo rovnou hned.

Hm
R: Kam jsme se poděli
D
kam jsme se to poděli,
A E F^{#m}
kde je ti konec, můj jediný příteli,
Hm E
zmizels' mi, nevím kam,
F^{#m}⁷ D A E D A E
sám, sám, sám, jsem tady sám.

- Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,

kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svého tátu hrát.

- Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebrol za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
- To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je ale noc a měsíc svítí zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

Kladivo

- C Em F G C Em F**
Bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří,
G C Em F G
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem, co vál,
C Am
bejt kladivem v pěsti, bejt jiskřičkou v kouři
F G F G
a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit,
F G C Em F G C Em F G
o ó, to bych si tak přál. jééé
- Bylo by to krásný, bejt v melodii tónem,
tím tónem, kterej hladí jak hedvábnej šál,
tím tónem, co ladí a zní pod balkónem,
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
- Bylo by to krásný, bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe se dívá, a nebo i dál,
a zvoní, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
- Bylo by to krásný, bejt větrem nebo bouří
a kladivem i tónem a bůhví čím dál
a zpívat, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a zpívat dobrým lidem,
ó, to bych si tak přál.

Kluziště

1. **C** **Em** **Am** **Am/G** **Fmaj/F** **C/E** **Fmaj/F** **G**
 Strejček kovář chytil kleště, uštíp z noční oblo - hy
 jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
 nejdřív ale chytil slinu, tak šáh kamsi pro pivo,
 pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

- R: **C** **Em** **Am** **C**
 Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj **C** **D7** **G**
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C **Em** **Am** **C**
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj **C** **Fmaj** **G**
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem,
 celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
 kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Kometa

1. **Am**
 Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dm **G** **C** **E**
 zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
Am
 Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,
Dm **G** **C** **E7**
 my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

- R1: **Am** **Dm** **G** **C** **E**
 O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
Am **Dm** **E7** **Am**
 o lásce, o zradě, o světě a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

2. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
 hledal, až našel v hvězdářských triedrech tajemství, která teď neseme na bedrech.
 Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
 že kořen s větvemi ve strom se spojuje krev našich nadějí vesmírem putuje.

- R2: Na na na ...

3. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije,
 šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.

13. Mrak po nebi se valí a princ přijíždí z dále...
 14. A celá země třese se, když rytíř k hradu nese se...
 15. Jak došel k bráně vzácný host, hned spuštěn je padací most...
 16. Uvázal koně k javoru a šinul si to nahoru...
 17. Jak vešel rytíř do dveří, rozběh se rovnou ke věži...
 18. A spatřil dívku, jak leží v kaluži krve pod mříží...
 19. Princezna právě umírá a oči na něj otvírá...
 20. Proč nepočkala jsi si si, proč život svůj vzala jsi si...
 21. Vytáhl dýku prudce a vrazil si ji do srdce...
 22. Aj leží tam dvě mrtvoly a dávaj se do nich moli...
 23. Tak skončil jsem tu pohádku, o princezně a o hrádku...

Poštorenská kapela

1. **D** **A7**
 Poštorenská kapela hraje pěkně z vesela,
D
 za ní v plné parádě skauti v dobré náladě.
- R: **A7**
 Je to slyšet v širý kraj, jen ty bando stále hraj,
E **A** **A7** **A6** **A**
 bando hraj, bando hraj, bando stále hraaj;
D **A**
 džina, džina, džinadrá, jak ta banda pěkně hrá,
A7 **D**
 pikola i bombardón i ten velký heligón,
A
 velký buben, džinadrá, i ten malý estadrata,
Em **G** **A** **A7** **D**
 banda, ta banda, ta banda pěkně hrá.

2. Ještě nám kolena nevrzaj, jen ty bando stále hraj ...
 3. Šel okolo vandrovník, praštil sebou o chodník,
 za ním v plné parádě skauti v dobré náladě.
 4. Jede dědek z kopečka, vrzají mu kolečka,
 za ním v plné parádě skauti v dobré náladě.
 5. Měl dědeček kolotoč, sežral mu ho červotoč,
 za ním v plné parádě skauti v dobré náladě.
 6. Kdo má žízeň pije čaj, jen ty bando stále hraj ...
 7. Kdo má žízeň pije vodu, ze školního vodovodu,
 školník na nás nadává, že jsme banda chlastavá.

Podívej, kvete růže

- G
G⁷
C
G
 Ty kdo bloudíš sám a sám / Dlažbou měst a jejich špínou
C
G
F
D
 Smutkem dní a nudou línou / Já tě znám.
 Ty kdo ztratils přízeň dam / Kdo si lásce ustlal v hrobě
 Škodíš tím jenom sám sobě / Že jsi sám.

- R: Am D Hm Em
Am D G D
 Podívej kvete růže / Podívej kvete růže
 Podívej kvete růže / Ta tvá.
- Ty kdo nevíš kudy kam / Samou bídou koncem týdne
 Nemáš mládí právě klidné / Já tě znám.
 Kdo se topíš jako prám / V naší rozbouřené době
 V téhle chvíli právě tobě / Zazpívám.
  - Ty kdo znáš se k dětskejm hrám / Ač tě bosé nohy zebou
 Počkej na mě půjdu s tebou / Já tě znám.
 Slunce zamklo zlatý chrám / Noc ta dáma v černé róbě
 Volá hvězdu a jdou obě / Přímo k nám.
  - Ty kdo víš a ty kdo znáš / Kdo jsi duše ctná a čistá
 A kdo v srdci kousek místa / Pro mě máš.
 Až se zklamou nebo až / Ztratím víru v tuhle řádku
 Pak ty mně zas na oplátku / Zazpíváš.

Pohádka o princezně a o hrádku

- D
A⁷
Hm
A
 Povím vám hezkou pohádku o princezně a o hrádku,
D
A⁷
Hm
Em
A
D
 para daj, daj, daj, para daj, daj, daj, / o princezně a o hrádku
- Potůček bublá v trávě a je ho slyšet právě...
- Obláčky plují oblohou, neb jinak plouti nemohou...
- Ptačkové pění vůkol, neb jest to jejich úkol...
- Na vysoké hradní věži princezna v okně leží...
- Hledí do modré dálavy a chodí jako bez hlavy...
- Pláče, nařiká v přemíře, že marně čeká rytíře...
- Princ nepřijde-li milý, život svůj skončím v tu chvíli...
- Tu zavolala služku, by přinesla jí pušku...
- Když přinesla jí pušku, tak namířila mušku...
- Sama žít, to mě nebaví a střelila se do hlavy...
- Zaduněl výstřel rázem a svalila se na zem...

Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
 až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R1: O vodě, ... bude to písnička o nás a kometě.

Kozel

- G
C
D⁷
G
 Byl jeden pán, ten kozla měl, velice si s ním rozuměl,
C
D⁷
G
D⁷
G
 měl ho moc rád, opravdu moc, hladil mu fous na dobrou noc .
- Jednoho dne se kozel splet, rudé tričko pánovi sněd,
 jak to pán zřel, zařval „Jejé“, svázel kozla na koleje.
- Zahoukal vlak, kozel se lek: „to je má smrt“, mečel „mek, mek“,
 jak tak mečel, vykašlal pak rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Krutá válka

- E
C^{#m}
F^{#m}
G^{#m}
 Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,
G[#]
A
F^{#m}
E
F^{#m}
H⁷
 hoří dál plamen války a rá - no je blíž,
E
C^{#m}
F^{#m}
G^{#m}
 chci být stále s tebou, až trubka začne znít,
G[#]
A
F^{#m}
E
A
E
 láska má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!
- Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
 poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
 tvůj kapitán tě čeká, pojd', musíme už jít,
 noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!
- Až dým vítr stočí, tvář změni pot a prach,
 do mých dívej se očí, tam není strach,
 když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
 hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!
- Ach, má láska sladká, jak mám ti to jen říct,
 každá chvíle je krátká a já nemám víc,
 já nemám víc než tebe, můj dech jenom tvůj zná,
 nech mě jít vedle sebe ... Pojd', láska má!

Lachtani

1. Jedna lachtaní rodina, rozhodla se že si vyjde do kina,
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají, a teď u kina Vesmír lachtají.
Lachtaní úspory dali dohromady, koupili si lístky do první řady,
otec lachtan řekl netřeme bídu, pro každého koupil pytlík arašidů
- R: /: lach lach já já lach lach já já :/
2. Na jižním pólu je nehezky, a tak lachtani si vyjeli na grotesky
těšili se jak bude veselo, když zazněl gong a v sále se setmělo
Co to ale vidí jejich lachtaní zraky, moře vlny kry a sněhové mraky
pro veliký úspěch změna programu, dnes dáváme film ze života lachtanů
3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla, nevídaná zlost ho popadla
Proto jsem se netrmácel přes celý svět, abych tady v kině mrznul jako turecký med
Tady zima, doma zima, všude jen chlad, kde má chudák lachtan relaxovat
Nedivte se té lachtaní rodině, že rozšlapala arašidy po kině
4. Tahle lachtaní rodina, od té doby nechodí už do kina
lach lach

Lano co k nebi nás poutá

1. Já sedával v přístavu, popíjel kořalu, s holkama laškoval
A bylo mi fuk, co je, hlavně když fajfka mi doutná
Co bylo už není, všechno mé jmění jsem dávno rozfofroval
Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás pou - tá
2. Ale najednou zmatek, když vešel ten chlápek, na mou duši!
Objedná si drink a sedne si vedle do kouta
Pak se nakloní ke mně a povídá jemně: Matouši!
Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá
3. Já povídám: Pane, odkud se známe? Esli se nemýlíte? / A co je vám do mě, starýho mrchožrouta?

Píseň zhrzeného trampa

1. Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp, / hóhóhó, a neznám písně z pamp,
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp, / hóhóhó, že prý jsem houby tramp.
Napsali si do cancáků, jen ať to každé ví, / hóhóhó, jen ať to každé ví,
vyloučený z řad čundráků ten frajer libový, / hóhóhó, ten frajer libový.
- R: Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu, / já mám rád jazz, rock,
chodím po světě bez nože, to prý se nemože, / to prý jsem cvok,
já jsem nikdy neplul na šífu, a všem šerifům / jsem říkal: „Pane“, ba ne.
já jsem ostuda trempů, já když chlempu, / tak v autokempu.
2. A povídal mi frajer Joe: Jen žádný legrácky, / hóhóhó, jen žádný legrácky,
jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký, / hóhóhó, čestný čundrácký.
Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku, / hóhóhó, až dám se do cajku
a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku, / hóhóhó, akordy na Vlajku.
3. A tak teď chodím po světě a mám zaracha, / hóhóhó, a mám zaracha,
na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha, / hóhóhó, a dávám si bacha.
Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb, / hóhóhó, nepoučí z chyb,
zpívám si to své „nevadí a zase bude líp,“ / hóhóhó, a zase bude líp.

Pískající cikán

1. Dívka loudá se vini - cí, tam, kde zídka je ní - zká,
tam, kde stráž končí vonící, si písničku někdo pí - ská.
- R: (pískaná sloka)
2. Ohlédne se a „Propána!“, v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu do smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
„ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská.“
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
„kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská.“
6. Pár šídel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Písek

1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou.
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou.
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíniš mě vážně brát.
/: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všečen dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :/
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
/: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :/
4. = 1.

Písen co mě učil listopad

- R: Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám, málokdy si nechám něco zdát,
doma nemám stání už od jarního tání, cítím, že se blíží listopad.
1. Listopadový písne od léta už slýchám, vítr ledo vý přinesl je k nám,
tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám, listopado vý písni naslouchám.
  2. Chvilí stát a poslouchat, jak vítr větve čistí, k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí, vím, že právě zpívá listopad.
  3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská, co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám píseň, co mě učil listopad.

A on na to: Pojď, dej se na moji loď, má jméno Eternité / Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá

Dmi Am D⁷

4. Ty jeho slova se zařízly do mě jako bys břitvou šmik / Jako když po ránu vzbudí tě
křik kohouta
Tak povídám: Jdem! A ještě ten den stal se ze mě námořník / Jsme silný jak silný je
lano, co k nebi nás pou - tá
5. Tak zvedněme kotvy a napněme plachty, vítr začíná vát! / Černý myšlenky vymetme
někam do kouta
Hudba ať hraje o dobytí ráje, teď není čeho se bát / Jsme silný jak silný je lano, co
k nebi nás poutá
Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá

Em Hm G D⁷

Lod' John B.

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,
okamžik malý jen, než poplujem dál.
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má.
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
3. Slenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal.
Šerif John Stone, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

Malé kotě

- D Hm Em A⁷ D Hm Em A⁷**
1. Malé kotě mňau, mňau, spalo v botě mňau, mňau,
D Hm Em A⁷ D G D G D
nehas co tě mňau, mňau, ne-pá, ne - pálí.
2. My jsme kotě mňau, mňau, spáti v botě mňau, mňau
po robotě, mňau, mňau, ne-cha, nechali.

A⁷ D
To co kotě poví ti jedním pohledem,
A⁷ D
to my ani slovy povědět nesvedem.

3. Věz, že kotě mňau, mňau, co spí v botě mňau, mňau,
to tě po-tě, mňau, mňau, to tě potěší.

D G D A⁷
Hoši a děvčata, pěstujte kořata,
D G D A⁷ D
Země je kulatá a místa je tu dost.
Kotě je solidní, nervy vám uklidní,
nebuďte nevlídní a hned vás přejde zlost.

4. = 1.

Malotraktorem

- C**
1. Cestou necestou, polem nepolem,
F Fm C
jedu za tebou velkým malotraktorem,
C
Cestou necestou, polem nepolem,
F Fm C
jedu za tebou velkým malotraktorem,
kabrioletem
C
Pojď mi naproti, lesem nelesem,
F Fm C
pojď si mě vyfotit, jak tam na traktoru jsem,
C
Pojď mi naproti, lesem nelesem,
F Fm C
pojď si mě vyfotit, jak tam na traktoru jsem,
jak jsem roztřesen

C F G
VRN, VRN, VRN, VRN, VRN .....

2. Orlice zas šumí nad splavem
odpuť mi modlím se ať všechno přestanem
odpuť ať nemám nikdy strach kéž dýchám na zobáčcích vah
odpuť Orlice zas šumí nad splavem

Vysoko v horách prší voda na tři couly
Vysoko v horách prší Dáša už se choulí
Vysoko v horách prší na kalhotách bouli
Vysoko v horách horko v autobuse sucho v puse co si počneš s ní zdaleka

3. Orlice zas šumí nad splavem
odpuť mi modlím se ať všechno přestanem
odpuť, že nemám na duši smutek ač králi Artuši
prý utek kůň i s bílým praporem

Orlice zas šumí nad splavem
odpuť mi modlím se ať všechno přestanem
odpuť ať nemám vůbec strach kéž dýchám na zobáčcích vah
odpuť Orlice zas šumí nad splavem

Petěrburg

- Am F E Am**
1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
F E Am
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal.
C Dm E
/: Lásku moji kníže Igor si bere,
F D^{dim} H⁷ E
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Am F E Am
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral.
2. Nad obzorem letí ptáci slepi v záři červánků,
moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.
/: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :/

Omnia vincit amor

1. Dm Šel pocestný kol hospodských zdí, / C přisedl k nám a lokálem zní Dm F C F
 Gm pozdrav jak svaté přikázání: / Dm C Dm C Dm omnia vincit Amor.
 Hej, šenkýři, dej plný džbán, / ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal: / omnia vincit Amor.
- R: F C Dm F C F
 Gm F C $\text{A}^\flat$ Dm C Dm
 Zlaťák pálí, nesleví nic, / štěstí v lásce znamená víc,
 všechny pány ať vezme das! / Omnia vincit Amor.
2. Já viděl zemi válkou se chvět, / musel se bít a nenávidět,
 v plamenech pálit prosby a pláč, / omnia vincit Amor.
 Zlý trubky troubí, vítězí zášť, / nad lidskou láskou roztáhli plášť,
 vtom kdosi krví napsal ten vzkaz: / omnia vincit Amor.
3. Já prošel každou z nejdelších cest, / všude se ptal, co značí ta zvěst,
 až řekl moudrý: "Pochopíš sám / omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska.
 Hej šenkýři! Dej plný džbán! / Ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal, / omnia vincit amor.
4. Teď s novou vírou obcháším svět, / má hlava zšedla pod tíhou let,
 každého zdravím větou všech vět: / omnia vincit Amor, omnia vincit Amor ...

Orlice

1. A E $\text{F}^\sharp\text{m}$
 D A E $\text{C}^\sharp\text{m}$
 $\text{C}^\sharp$ D E $\text{C}^\sharp\text{m}$ $\text{F}^\sharp\text{m}$
 A E D
 Orlice zas šumí nad splavem
 odpusť mi modlím se ať všechno přestanem
 odpusť mi ke smutku ten chlad je květen a ne listopad
 odpusť modlím se když spáváš na pravém boku
 Když Orlice zas šumí nad splavem
 odpusť mi modlím se ať všechno přestanem
 odpusť, že nemám na duši smutek ač králi Artuši
 prý utek kůň i s bílým praporem

C/G G A D
 Vysoko v horách prší kolem přelít hvízdák
 Vysoko v horách prší na pyruších hnízda
 Vysoko v horách prší Dáša ruší, hvízdá

H E
 Vysoko v horách horko v autobuse bonbon v puse a ty hvízdáš s ní zdaleka

- C
 R: Jen kola zdolaj výmoly, / pálim to lesem po poli,
 F Fm
 lán pole mizí pod koly, / z kopce to ale vosolim
2. cestou necestou, polem nepolem,
 jedu za tebou létem kabrioletem,
 cestou necestou, polem nepolem,
 jedu za tebou létem kabrioletem,
 malotraktorem
 Doufám, že mě pochopíš, / že mě uslyšíš,
 že mě potěšíš, / mít budeš ráda
 Doufám, že mě pochopíš ... / a budeš mít ráda...
 a budeš mít ráda... / a budeš mít ráda...

Marnivá Sestřenice

1. A E $\text{E}^\flat$ A
 A $\text{A}^\flat$ D $\text{F}^\flat$
 A $\text{F}^\sharp$ $\text{H}^\flat$ $\text{E}^\flat$ A
 Měla vlasy samou loknu, já, jeje, ráno přistoupila k oknu, já, jeje,
 vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela
 a na nic víc nemyslela, já, jeje, já.
2. Nutno ještě podotknouti, já, jeje, že si vlasy kulmou kroutí, já, jeje.
 Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem, ...
3. Jednou vlasy sežehla si, já, jeje, tím pádem je konec krásy, já, jeje.
 Když přistoupí ráno k oknu nemá vlasy samou loknu, ...
4. O vlasy už nestará se, já, jeje, a diví se světa kráse, já, jeje.
 Vidí plno jinejch věcí a to za to stojí přeci, ...

Metro pro krtky

1. G C D G C D G C D G C D
 Emi C G Ami C D G C D
 Prvá, druhá, třetí, čtvrtá / na zahradě krtek vrtá
 drápy má jak vývrtky, ohoho, / vrtá metro pro krtky, ohoho.
- R: Rrr ...
2. Každý, kdo si zaplatí, / smí se projet po trati
 od okurek po macešky, / dál už musí každý pěšky.

Mezi horami

1. /:Mezi horami lipka zelená :/
/: Zabili Janka, Janíčka, Janka miesto jele - ňa :/
/: Keď ho zabili, zamordovali :/
/: Na jeho hrobě, na jeho hrobě. Kříž postavili :/
/: Ej, křížu, křížu ukřížovaný :/
/: Zde leží Janík, Janíček, Janík zamordovaný :/
/: Tu šla Anička Plakat Janíčka :/
/: Hneď na hrob padla. A viac nevstala. Dobrá Anička :/

Mikymauzoleum

1. Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí,
zda mi to ještě tluče, jestli mám ještě štěstí,
nebo je po mně a já mám voskované boty,
ráno co ráno stejné probuzení do nicoty.

Není co, není proč, není jak, není kam,
není s kým, není o čem, každý je v sobě sám,
vyzábělý Don Quijote sedlá svou Rosinantu
a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.
Zapínám telefon, záznamník cizích citů,
špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze, rána bych zru - šil.

2. Nějakej dobrák v rádiu pouští Chick Coreu,
opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.

Okolo Hradce

1. /: Okolo Hradce v malé zahrádce rostou tam tři růže. :/
/: Jedna je červená, druhá je bílá, třetí kvete modře. :/

R: Vojáci jdou, vojáci jdou, bože, jaká je to krása,
vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za se - bou,
vojáci jdou, vojáci jdou, každé dívčí srdce já - sá,
(když) vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za se - bou.

2. /: Kobyłka malá, kovat se nedá, kováři nechce stát. :/
/: Tak jako má milá, když se na mě hněvá, hubičku nechce dát. :/

3. /: Kobyłka malá, kovat se dala, kováři postála. :/
/: Tak jako má milá, když se udobřila, hubičku mi dala. :/

Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta vroubená je stromama.
Když jdu po ní v létě, samotén na světě, sotva pletu nohama.
Na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad.
Tam zapadli trampí, hladoví a sešlí, začli sobě notovat.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří bílá paní šla už dávno spát.
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku o pulnoci chodit strašívát.
Od těch dob co jsou tam trampové, nesmí z hradu pryč.
A tak dole v podhradí se šerifem dovádí, on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

Niagára

1. Na břehu Niagáry stojí tulák starý, na svou první lásku vzpomíná.
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů, až jim půlnoc spadla do klína.
- R1: Teskně hučí niagára, teskně hučí do noci,
/: komu vašeň v srdci hárá, tomu není pomoci. :/
- R2: Střemhlav do propasti padá proud, na něm vidím teba, děvče plout,
/: škoda že ten přelud krásný nelze obejmout. :/
2. Osud tvrdou pěstí zničil lidské štěstí i ten nejkrásnější jara květ.
A ten kvítek z jara vzala Niagára, ta nevrátí ho nikdy zpět.
- R1: ...

Oh, freedom

1. Oh Freedom oh Freedom, / oh Freedom over me,
- R: Before I d be a slave / I d be buried in my grave
and go home to my Lord / and be free,
2. No more weeping ...
3. No more crying ...
4. There'll be singing ...
5. Jménem lásky, jménem hněvu / zpívám tobě, lide můj.
- R: Nejvíc svobody si važ, / a čím víc ji postrádáš,
o to blíž v dobách zlých / při ní stůj!

Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
pomalu vychládají naše důlky na posteli,
všechno se halí v šeru, či to bylo vinou,
že dřevorubec máchl mezi nás širočinou?

Postele rozdělené na dva suverénní státy,
ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba, dráty bych zrušil.

3. Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
bdění je bolest bez slastného umrtvení.

Zběsile mi to tepe a tupě píchá v tříse,
usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
na život už je pozdě a na smrt ještě brzy.

Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou, máslo bych zrušil.

4. Povídáš o naději a slova se ti pletou,
jak špionážní družice letící nad planetou,
svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.

Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.

Sahám si na zápěstí a venku už je zítra,
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze, lásku bych zrušil.

E Fmaj Dm⁷ E
6x/: :/

Míle

1. $\begin{matrix} C & F & C & & F & G \\ C & F & C & Am & C & F & G \end{matrix}$
Míle a míle jsou cest, které znám, jdou trávou i úbočím skal.
Jsou cesty zpátky a jsou cesty tam a já na všech s vámi stál.
 $\begin{matrix} C & F & C & & F & G \end{matrix}$
Proč ale blátem nás kázali vést a špínou si třísnilí šat?
- R: $\begin{matrix} F & G & C & Am & F & G & C \end{matrix}$
To ví snad jen dešť a vítr kolem nás, / ten vítr, co začal právě vát.
2. Míle a míle se táhnou těch cest a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést, spí v špíně těch práchnivých blat.
3. Dejte mi stéblo a já budu rád, i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát a zpívat a ptát se vás.
Proč jen se úděl tak rád mění v bič a proč že se má člověk bát?

Mlýny

- R: $\begin{matrix} G & & C & & G \\ C & H^7 & Em & C & D & G & D & C \end{matrix}$
/: Slyším Boží mlýny, jak se otáčí, slyším Boží mlýny, jak se otáčí,
já slyším Boží mlýny, jak se otáčí, o - tá - cí, otáčí, otáčí. :/
1. $\begin{matrix} G & C & G \\ C^7 & G & \end{matrix}$
Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,
melou bez výhod a melou stejně všem,
 $\begin{matrix} C & G \\ A & D \end{matrix}$
melou doleva a melou doprava,
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,
 $\begin{matrix} G & C & G \end{matrix}$
melou otrokáře, melou otroky,
 $\begin{matrix} C^7 & G \end{matrix}$
melou na minuty, na hodiny, na roky,
 $\begin{matrix} H^7 & Em & C \end{matrix}$
melou pomalu a jistě, ale melou včas,
 $\begin{matrix} G & D^7 & G \end{matrix}$
já už slyším jejich hlas.
2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,

4. Tu jeden z honců zastavil a pravil: „Pozor dej!
Svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej!
Bys nemusel pak po smrti se věčně věků štvát
a nekonečnou oblohou stádo s námi hnát.“

Nevidomá dívka

1. $\begin{matrix} C & Dm & C & Dm & C & Dm & C & Dm \\ C & Dm & E & Am & F & G & E \end{matrix}$
V zahradě za cihlovou zídkou, / popsanou v slavných výročích,
sedává na podzim na trávě před besídkou / děvčátko s páskou na očích.
Pohádku o mluvícím ptáku / nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku / na vymyšlenou adresu.
- R: $\begin{matrix} Am & Dm \\ Am & G^7 \\ Dm & G^7 & E \\ Dm & Am \\ F & G & E \end{matrix}$
Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
tu nevidomou dívku,
prosím vás, nechte ji si hrát,
vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
jež nikdy neuvidí, ač ji bude hrát.
2. Pohádku o mluvícím ptáku / a o třech zlatých jabloních,
a taky o lásce, již v černých květech máku / přivezou jezdci na koních.
Pohádku o kouzelném slůvku, / jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku, / na kterém poklad najdete.
*V zahradě za cihlovou zídkou, / popsanou v slavných výročích,
sedává na podzim na trávě před besídkou / děvčátko s páskou na očích.*
5. Rukama dotýká se květů / a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízku amuletu, / jen na chvíli.

Nezacházej, slunce

1. $\begin{matrix} C & Dm \\ G & F & G \\ C & Em & Am & C & Dm & G & C \end{matrix}$
Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,
já mám potěšení na dalekej cestě,
já mám potěšení na dalekej cestě.
2. Já má potěšení mezi hory-doly, /: žádnéj neuvěří, co je mezi námi. :/
3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší, /: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :/
4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat, /: až budou skřiváci o půlnoci zpívat. :/
5. Skřiváci zpívali, můj milej nepřišel, /: snad se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :/

Na předměstí stával dům

- D A D G⁷⁺ A Hm A
 Na předměstí stával dům, / malý chlapec si tam hrával
D A D G⁷⁺ A Hm
 drak co vzlétal k oblakům, / všechna tajná přání znával.
G A Hm A G A Hm A
 Draci totiž vždycky ví to, / co je klukům nejvíc líto -
Hm A F^{#4} F[#]
 když musí jít večer spát
- Jako víno dozrává, / jako v mořích vlny hasnou
 vzpomínkami zůstává / na tu smutnou zemi krásnou
 na rybářské staré síti, / na draka a malé dítě,
 které nemá si s kým hrát.
- Na provázku slunce měl, / oblohou se za ním vznášel,
 jako vánek šel kam chtěl / smutné lampy lidem zhášel,
 pohádkovou dýchal vůni, / mluvil řečí horských tůní,
 průzračnou jak dětský smích.
- Bílý koník běžel dál / osamělou pustou plání,
 na dlani s tím v dětství tál / i když padal bez ustání,
 den začíná tichou flétnou / chvíli předtím nežli vzlétnou,
 hejna přání ve větvích
- = 1.

Nebeští jezdci

- Em (C) G
 Po zasmušilé pustině jel starý honák krav,
Em (C) G
 den temný byl a vítr švelil v mokrých stéblech trav.
Em
 Tu honák k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
Am Am⁷ Em
 když nekonečnou oblohou zřel stádo krav se hnát.
- G Em
 Ji pi jahou, ji pi jahou,
C Am Am⁷ Em
 to přízraky táh - nou tmou.
- Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé,
 na bocích mu plápolaly cejchy řeřavé,
 oblohou se neslo jejich kopyt dunění,
 a za ním jeli honáci až k smrti znavení.
- Ti muži byli sinalí a kalný měli zrak,
 stádo stále stíhali jak mračno stíhá mrak,
 proudy potu smáčeli jim tvář i košili,
 a starý honák uslyšel jich jekot kvílivý.

až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

Morituri te salutant

- Am G Dm Am
 Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína,
C F G⁷ C
 a šedé šmouhy kreslí do vlasů
F G C E
 /: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Am G Em Am
 a pírká touhy z křídel Pegasů. :/

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky, v pase staniol,
 /: a z očí chtějí jí plá, když hází do neznáma
 dvě křehké snítky rudých gladiol. :/
- G
 R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely.
Am
 Počkejte chvíli, mé oči uviděly
G⁷
 tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Am G⁷
 seržante, mávnou a budem zasvěceni!
Am E
 Morituri te salutant, morituri te salutant!

2. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
 a písek víří křídlo holubí,
 /: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
 a zvedá chmýří, které zahubí. :/

Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
 mosazná včelka od vlkodlaka,
 /: rezavý kvér — můj brach a sto let stará špína
 a děsně velká bílá oblaka. :/

Nad stádem koní

- ^D Nad stádem koní / ^A ^{Em} ^G ^D podkovy zvoní, zvoní
^A ^{Em} ^G černý vůz vlečou / a slzy tečou
^D a já volám: / Tak neplač můj kamaráde / náhoda je blbec když krade
^D ^A ^{Em} ^G Je tuhý jak veka / a řeka ho splaví / Máme ho rádi
^C ^G ^A No tak co tak co tak co
- Vždycky si přál / až bude popel
 i s kytarou, hou / Vodou ať plavou
 jen žádný hotel / s křížkem nad hlavou
 až najdeš místo / kde je ten pramen / A kámen co praská
 Budeš mít jisto / Patří sem popel / a každá láska
 No tak co tak co tak co
- ^D Nad stádem koní / podkovy zvoní zvoní
^A ^{Em} ^G černý vůz vlečou / a slzy tečou
 a já šeptám
 Vysyp ten popel / kamaráde / do bílé vody vody
 Vyhasnul kotel / a Náhoda je / ^G Štěstí od podkovy
- ^D Vysyp ten popel / Heja hej ....
^A ^{Em} kamaráde / Heja hej ....
^D ^A ^{Em} do bílé vody vody / Heja hej ....
^D Vyhasnul kotel / Heja hej ....
^A ^{Em} a Náhoda je / Heja hej ....
^G Štěstí od podkovy / Heja hej ....

Na kolena

- ^C Táhněte do háje - všichni pryč ^{Am}
^C Chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč ^{Am}
^C Jak si tu můžete takhle žrát? ^{Am}
^F ^G Ztratil jsem holku, co jí mám rád
- ^C ^{Am} Napravo, nalevo nebudu mít klid ^{Am}
^C ^{Am} Dala mi najevo, že mě nechce mít ^{Am}
^C ^{Am} Zbitej a špinavej, tancuju sám ^{Am}
^{Dm} ^G Váš pohled káravej už dávno znám
- ^F ^C Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena Jé, jé, jé
^F ^C Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena Jé, jé, jé
^F ^C Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
^C ^{Am} ^F ^G Je to tak a vaše saka vám posere pták
- Cigáro do koutku si klidně dám
 Tuhletu pochoutku vychutnám sám
 Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap
 Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav
- ....tenhleten barák vám posere pták

Náměšť

- ^C ^{Am} ^{Dm} ^{G7} /: Krásný je vzduch, krásnější je moře :/
^C ^{A7} ^{Dm} ^{G7} ^C ^{Am} ^{G7} ^C Co je nejkrásnější, co je nejkrásnější, u - smě - vavé tváře.
- Pevný je stůl, pevnější je hora. / Co je nejpevnější? Ta člověčí víra.
- Pustá je poušť i nebeské dálky. / Co je nejpustější? Žít život bez lásky.
- Mocná je zbraň, mocnější je právo. / Co je nejmocnější? Pravdomluvné slovo.
- Velká je zem, šplouchá na ní voda. / Co je však největší? Ta lidská svoboda.

Nad stádem koní

- ^D Nad stádem koní / ^A ^{Em} ^G ^D podkovy zvoní, zvoní
^A ^{Em} ^G černý vůz vlečou / a slzy tečou
^D a já volám: / Tak neplač můj kamaráde / náhoda je blbec když krade
^D ^A ^{Em} ^G Je tuhý jak veka / a řeka ho splaví / Máme ho rádi
^C ^G ^A No tak co tak co tak co
- Vždycky si přál / až bude popel
i s kytarou, hou / Vodou ať plavou
jen žádný hotel / s křížkem nad hlavou
až najdeš místo / kde je ten pramen / A kámen co praská
Budeš mít jisto / Patří sem popel / a každá láska
No tak co tak co tak co
- ^D Nad stádem koní / podkovy zvoní zvoní
^A ^{Em} ^G ^D černý vůz vlečou / a slzy tečou
a já šeptám
Vysyp ten popel / kamaráde / do bílé vody vody
^G Vyhasnul kotel / a Náhoda je / Štěstí od podkovy
- ^D Vysyp ten popel / Heja hej ....
^A ^{Em} kamaráde / Heja hej ....
^D ^A ^{Em} do bílé vody vody / Heja hej ....
^D Vyhasnul kotel / Heja hej ....
^A ^{Em} a Náhoda je / Heja hej ....
^G Štěstí od podkovy / Heja hej ....

Na kolena

- ^C ^{Am} Táhněte do háje - všichni pryč
^C ^{Am} Chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč
^C ^{Am} Jak si tu můžete takhle žrát?
^F ^G Ztratil jsem holku, co jí mám rád
- ^C ^{Am} Napravo, nalevo nebudu mít klid
^C ^{Am} Dala mi najevo, že mě nechce mít
^C ^{Am} Zbitej a špinavej, tancuju sám
^{Dm} ^G Váš pohled káravej už dávno znám
- ^F ^C Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena Jé, jé, jé
^F ^C Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena Jé, jé, jé
^F ^C Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
^C ^{Am} ^F ^G Je to tak a vaše saka vám posere pták
- Cigáro do koutku si klidně dám
Tuhletu pochoutku vychutnám sám
Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap
Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav
- ....tenhleten barák vám posere pták

Náměšť

- ^C ^{Am} ^{Dm} ^{G7} /: Krásný je vzduch, krásnější je moře :/
^C ^{A7} ^{Dm} ^{G7} ^C ^{Am} ^{G7} ^C Co je nejkrásnější, co je nejkrásnější, u - smě - vavé tváře.
- Pevný je stůl, pevnější je hora. / Co je nejpevnější? Ta člověčí víra.
- Pustá je poušť i nebeské dálky. / Co je nejpustější? Žít život bez lásky.
- Mocná je zbraň, mocnější je právo. / Co je nejmocnější? Pravdomluvné slovo.
- Velká je zem, šplouchá na ní voda. / Co je však největší? Ta lidská svoboda.

Na předměstí stával dům

- D** **A** **D** **G⁷⁺** **A** **Hm** **A**
 Na předměstí stával dům, / malý chlapec si tam hrával
D **A** **D** **G⁷⁺** **A** **Hm**
 drak co vzlétal k oblakům, / všechna tajná přání znával.
G **A** **Hm** **A** **G** **A** **Hm** **A**
 Draci totiž vždycky ví to, / co je klukům nejvíc líto -
Hm **A** **F^{#4}** **F[#]**
 když musí jít večer spát
- Jako víno dozrává, / jako v mořích vlny hasnou
 vzpomínkami zůstává / na tu smutnou zemi krásnou
 na rybářské staré síti, / na draka a malé dítě,
 které nemá si s kým hrát.
- Na provázku slunce měl, / oblohou se za ním vznášel,
 jako vánek šel kam chtěl / smutné lampy lidem zhášel,
 pohádkovou dýchal vůni, / mluvil řečí horských tůní,
 průzračnou jak dětský smích.
- Bílý koník běžel dál / osamělou pustou plání,
 na dlani s tím v dětství tál / i když padal bez ustání,
 den začíná tichou flétnou / chvíli předtím nežli vzlétnou,
 hejna přání ve větvích
- = 1.

Nebeští jezdci

- Em** **(C)** **G**
 Po zasmušilé pustině jel starý honák krav,
Em **(C)** **G**
 den temný byl a vítr švelil v mokrých stéblech trav.
Em
 Tu honák k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
Am **Am⁷** **Em**
 když nekonečnou oblohou zřel stádo krav se hnát.
- G** **Em**
 Ji pi jahou, ji pi jahou,
C **Am** **Am⁷** **Em**
 to přízraky táh - nou tmou.
- Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé,
 na bocích mu plápolaly cejchy řeřavé,
 oblohou se neslo jejich kopyt dunění,
 a za ním jeli honáci až k smrti znavení.
- Ti muži byli sinalí a kalný měli zrak,
 stádo stále stíhali jak mračno stíhá mrak,
 proudy potu smáčeli jim tvář i košili,
 a starý honák uslyšel jich jekot kvílivý.

až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

Morituri te salutant

- Am** **G** **Dm** **Am**
 Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína,
C **F** **G⁷** **C**
 a šedé šmouhy kreslí do vlasů
F **G** **C** **E**
 /: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Am **G** **Em** **Am**
 a pírká touhy z křídel Pegasů. :/

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky, v pase staniol,
 /: a z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma
 dvě křehké snítky rudých gladiol. :/
- G**
 R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely.
Am
 Počkejte chvíli, mé oči uviděly
G⁷
 tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Am **G⁷**
 seržante, mávnou a budem zasvěceni!
Am **E**
 Morituri te salutant, morituri te salutant!

2. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
 a písek víří křídlo holubí,
 /: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
 a zvedá chmýří, které zahubí. :/

Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
 mosazná včelka od vlkodlaka,
 /: rezavý kvér — můj brach a sto let stará špína
 a děsně velká bílá oblaka. :/

Míle

1. $\begin{matrix} C & F & C & & F & G \\ C & F & C & Am & C & F & G \end{matrix}$
Míle a míle jsou cest, které znám, jdou trávou i úbočím skal.
Jsou cesty zpátky a jsou cesty tam a já na všech s vámi stál.
 $\begin{matrix} C & F & C & & F & G \\ C & F & C & & F & G \end{matrix}$
Proč ale blátem nás kázali vést a špínou si třísnilí šat?
- R: $\begin{matrix} F & G & C & Am & F & G & C \end{matrix}$
To ví snad jen dešť a vítr kolem nás, / ten vítr, co začal právě vát.
2. Míle a míle se táhnou těch cest a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést, spí v špíně těch práchnivých blat.
3. Dejte mi stéblo a já budu rád, i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát a zpívat a ptát se vás.
Proč jen se úděl tak rád mění v bič a proč že se má člověk bát?

Mlýny

- R: $\begin{matrix} G & & C & & G \\ C & H^7 & Em & C & D & G & D & C \end{matrix}$
/: Slyším Boží mlýny, jak se otáčí, slyším Boží mlýny, jak se otáčí,
já slyším Boží mlýny, jak se otáčí, o - tá - cí, otáčí, otáčí. :/
1. $\begin{matrix} G & C & G \\ C^7 & G & \\ C & G & \\ A & D & \\ G & C & G \\ C^7 & G & \\ H^7 & Em & C \end{matrix}$
Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,
melou bez výhod a melou stejně všem,
melou doleva a melou doprava,
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,
melou otrokáře, melou otroky,
melou na minuty, na hodiny, na roky,
melou pomalu a jistě, ale melou včas,
 $\begin{matrix} G & D^7 & G \end{matrix}$
já už slyším jejich hlas.
2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,

4. Tu jeden z honců zastavil a pravil: „Pozor dej!
Svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej!
Bys nemusel pak po smrti se věčně věků štvát
a nekonečnou oblohou stádo s námi hnát.“

Nevidomá dívka

1. $\begin{matrix} C & Dm & C & Dm & C & Dm & C & Dm \\ C & Dm & E & Am & F & G & E \end{matrix}$
V zahradě za cihlovou zídou, / popsanou v slavných výročí,
sedává na podzim na trávě před besídkou / děvčátko s páskou na očích.
Pohádku o mluvícím ptáku / nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku / na vymyšlenou adresu.
- R: $\begin{matrix} Am & Dm \\ Am & G^7 \\ Dm & G^7 & E \\ Dm & Am \\ F & G & E \end{matrix}$
Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
tu nevidomou dívku,
prosím vás, nechte ji si hrát,
vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
jež nikdy neuvidí, ač ji bude hrát.
2. Pohádku o mluvícím ptáku / a o třech zlatých jabloních,
a taky o lásce, již v černých květech máku / přivezou jezdci na koních.
Pohádku o kouzelném slůvku, / jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku, / na kterém poklad najdete.
*V zahradě za cihlovou zídou, / popsanou v slavných výročí,
sedává na podzim na trávě před besídkou / děvčátko s páskou na očích.*
5. Rukama dotýká se květů / a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízku amuletu, / jen na chvíli.

Nezacházej, slunce

1. $\begin{matrix} C & Dm \\ G & F & G \\ C & Em & Am & C & Dm & G & C \end{matrix}$
Nezacházej, slunce, nezecházej ještě,
já mám potěšení na dalekej cestě,
já mám potěšení na dalekej cestě.
2. Já má potěšení mezi hory-doly, /: žádnéj neuvěří, co je mezi námi. :/
3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší, /: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :/
4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat, /: až budou skřiváci o půlnoci zpívat. :/
5. Skřiváci zpívali, můj milej nepřišel, /: snad se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :/

Niagára

1. Na břehu Niagáry stojí tulák starý, na svou první lásku vzpomíná.
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů, až jim půlnoc spadla do klína.
- R1: Teskně hučí niagára, teskně hučí do noci,
/: komu vašeň v srdci hárá, tomu není pomoci. :/
- R2: Střemhlav do propasti padá proud, na něm vidím teba, děvče plout,
/: škoda že ten přelud krásný nelze obejmout. :/
2. Osud tvrdou pěstí zničil lidské štěstí i ten nejkrásnější jara květ.
A ten kvítek z jara vzala Niagára, ta nevrátí ho nikdy zpět.
- R1: ...

Oh, freedom

1. Oh Freedom oh Freedom, / oh Freedom over me,
- R: Before I d be a slave / I d be buried in my grave
and go home to my Lord / and be free,
2. No more weeping ...
3. No more crying ...
4. There'll be singing ...
5. Jménem lásky, jménem hněvu / zpívám tobě, lide můj.
- R: Nejvíc svobody si važ, / a čím víc ji postrádáš,
o to blíž v dobách zlých / při ní stůj!

Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
pomalu vychládají naše důlky na posteli,
všechno se halí v šeru, či to bylo vinou,
že dřevorubec máchl mezi nás širočinou?

Postele rozdělené na dva suverénní státy,
ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba, dráty bych zrušil.

3. Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
bdění je bolest bez slastného umrtvení.

Zběsile mi to tepe a tupě píchá v tříse,
usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
na život už je pozdě a na smrt ještě brzy.

Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou, máslo bych zrušil.

4. Povídáš o naději a slova se ti pletou,
jak špionážní družice letící nad planetou,
svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.

Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.

Sahám si na zápěstí a venku už je zítra,
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze, lásku bych zrušil.

E Fmaj Dm⁷ E
6x/: :/

Mezi horami

1. /:Mezi horami lipka zelená :/
/: Zabili Janka, Janíčka, Janka miesto jele - ňa :/
/: Keď ho zabili, zamordovali :/
/: Na jeho hrobě, na jeho hrobě. Kříž postavili :/
/: Ej, křížu, křížu ukřížovaný :/
/: Zde leží Janík, Janíček, Janík zamordovaný :/
/: Tu šla Anička Plakat Janíčka :/
/: Hneď na hrob padla. A viac nevstala. Dobrá Anička :/

Mikymauzoleum

1. Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí,
zda mi to ještě tluče, jestli mám ještě štěstí,
nebo je po mně a já mám voskované boty,
ráno co ráno stejné probuzení do nicoty.
Není co, není proč, není jak, není kam,
není s kým, není o čem, každý je v sobě sám,
vyzábly Don Quijote sedlá svou Rosinantu
a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.
Zapínám telefon, záznamník cizích citů,
špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze, rána bych zru - šil.
Nějakej dobrák v rádiu pouští Chick Coreu,
opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.

Okolo Hradce

1. /: Okolo Hradce v malé zahrádce rostou tam tři růže. :/
/: Jedna je červená, druhá je bílá, třetí kvete modře. :/
R: Vojáci jdou, vojáci jdou, bože, jaká je to krása,
vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za se - bou,
vojáci jdou, vojáci jdou, každé dívčí srdce já - sá,
(když) vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za se - bou.
2. /: Kobyłka malá, kovat se nedá, kováři nechce stát. :/
/: Tak jako má milá, když se na mě hněvá, hubičku nechce dát. :/
3. /: Kobyłka malá, kovat se dala, kováři postála. :/
/: Tak jako má milá, když se udobřila, hubičku mi dala. :/

Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta vroubená je stromama.
Když jdu po ní v létě, samotén na světě, sotva pletu nohama.
Na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad.
Tam zapadli trampí, hladoví a sešlí, začli sobě notovat.
R: Na hradě Okoři světla už nehoří bílá paní šla už dávno spát.
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku o pulnoci chodit strašívát.
Od těch dob co jsou tam trampové, nesmí z hradu pryč.
A tak dole v podhradí se šerifem dovádí, on jí sebral od komnaty klíč.
2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

Omnia vincit amor

1. Dm Šel pocestný kol hospodských zdí, / C přisedl k nám a lokálem zní Dm F C F
 Gm pozdrav jak svaté přikázání: / Dm C Dm C Dm omnia vincit Amor.
 Hej, šenkýři, dej plný džbán, / ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal: / omnia vincit Amor.
- R: F C Dm Zlaťák pálí, nesleví nic, / F štěstí v lásce znamená víc, C F
 Gm F C $\text{A}^\flat$ Dm C Dm všechny pány ať vezme das! / Omnia vincit Amor.
2. Já viděl zemi válkou se chvět, / musel se bít a nenávidět,
 v plamenech pálit prosby a pláč, / omnia vincit Amor.
 Zlý trubky troubí, vítězí zášť, / nad lidskou láskou roztáhli plášť,
 vtom kdosi krví napsal ten vzkaz: / omnia vincit Amor.
3. Já prošel každou z nejdelších cest, / všude se ptal, co značí ta zvěst,
 až řekl moudrý: "Pochopíš sám / omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska.
 Hej šenkýři! Dej plný džbán! / Ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal, / omnia vincit amor.
4. Teď s novou vírou obcháším svět, / má hlava zšedla pod tíhou let,
 každého zdravím větou všech vět: / omnia vincit Amor, omnia vincit Amor ...

Orlice

1. A E $\text{F}^\sharp\text{m}$ Orlice zas šumí nad splavem
 D A E $\text{C}^\sharp\text{m}$ odpusť mi modlím se ať všechno přestanem
 $\text{C}^\sharp$ D E $\text{C}^\sharp\text{m}$ $\text{F}^\sharp\text{m}$ odpusť mi ke smutku ten chlad je květen a ne listopad
 A E D odpusť modlím se když spáváš na pravém boku
 Když Orlice zas šumí nad splavem
 odpusť mi modlím se ať všechno přestanem
 odpusť, že nemám na duši smutek ač králi Artuši
 prý utek kůň i s bílým praporem

C/G G A D
 Vysoko v horách prší kolem přelít hvízdák
 Vysoko v horách prší na pyruších hnízda
 Vysoko v horách prší Dáša ruší, hvízdá

H E
 Vysoko v horách horko v autobuse bonbon v puse a ty hvízdáš s ní zdaleka

- C
 R: Jen kola zdolaj výmoly, / pálim to lesem po poli,
 F Fm
 lán pole mizí pod koly, / z kopce to ale vosolim
2. cestou necestou, polem nepolem,
 jedu za tebou létem kabrioletem,
 cestou necestou, polem nepolem,
 jedu za tebou létem kabrioletem,
 malotraktorem
 Doufám, že mě pochopíš, / že mě uslyšíš,
 že mě potěšíš, / mít budeš ráda
 Doufám, že mě pochopíš ... / a budeš mít ráda...
 a budeš mít ráda... / a budeš mít ráda...

Marnivá Sestřenice

1. A E $\text{E}^\flat$ A Měla vlasy samou loknu, já, jeje, ráno přistoupila k oknu, já, jeje,
 A $\text{A}^\flat$ D $\text{F}^\flat$ vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela
 A $\text{F}^\sharp$ $\text{H}^\flat$ $\text{E}^\flat$ A a na nic víc nemyslela, já, jeje, já.
 2. Nutno ještě podotknouti, já, jeje, že si vlasy kulmou kroutí, já, jeje.
 Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem, ...
 3. Jednou vlasy sežehla si, já, jeje, tím pádem je konec krásy, já, jeje.
 Když přistoupí ráno k oknu nemá vlasy samou loknu, ...
 4. O vlasy už nestará se, já, jeje, a diví se světa kráse, já, jeje.
 Vidí plno jinejch věcí a to za to stojí přeci, ...

Metro pro krtky

1. G C D G C D G C D G C D
 Emi C G Ami C D G C D
 Prvá, druhá, třetí, čtvrtá / na zahradě krtek vrtá
 drápy má jak vývrtky, ohoho, / vrtá metro pro krtky, ohoho.
- R: Rrr ...
2. Každý, kdo si zaplatí, / smí se projet po trati
 od okurek po macešky, / dál už musí každý pěšky.

Malé kotě

- D Hm Em A⁷ D Hm Em A⁷**
1. Malé kotě mňau, mňau, spalo v botě mňau, mňau,
D Hm Em A⁷ D G D G D
nehas co tě mňau, mňau, ne-pá, ne - pálí.
2. My jsme kotě mňau, mňau, spáti v botě mňau, mňau
po robotě, mňau, mňau, ne-cha, nechali.

A⁷ D
To co kotě poví ti jedním pohledem,
A⁷ D
to my ani slovy povědět nesvedem.

3. Věz, že kotě mňau, mňau, co spí v botě mňau, mňau,
to tě po-tě, mňau, mňau, to tě potěší.

D G D A⁷
Hoši a děvčata, pěstujte kořata,
D G D A⁷ D
Země je kulatá a místa je tu dost.
Kotě je solidní, nervy vám uklidní,
nebuďte nevlídní a hned vás přejde zlost.

4. = 1.

Malotraktorem

- C**
1. Cestou necestou, polem nepolem,
F Fm C
jedu za tebou velkým malotraktorem,
C
Cestou necestou, polem nepolem,
F Fm C
jedu za tebou velkým malotraktorem,
kabrioletem
C
Pojď mi naproti, lesem nelesem,
F Fm C
pojď si mě vyfotit, jak tam na traktoru jsem,
C
Pojď mi naproti, lesem nelesem,
F Fm C
pojď si mě vyfotit, jak tam na traktoru jsem,
jak jsem roztřesen

C F G
VRN, VRN, VRN, VRN, VRN .....

2. Orlice zas šumí nad splavem
odpuť mi modlím se ať všechno přestanem
odpuť ať nemám nikdy strach kéž dýchám na zobáčcích vah
odpuť Orlice zas šumí nad splavem

Vysoko v horách prší voda na tři couly
Vysoko v horách prší Dáša už se choulí
Vysoko v horách prší na kalhotách bouli
Vysoko v horách horko v autobuse sucho v puse co si počneš s ní zdaleka

3. Orlice zas šumí nad splavem
odpuť mi modlím se ať všechno přestanem
odpuť, že nemám na duši smutek ač králi Artuši
prý utek kůň i s bílým praporem

Orlice zas šumí nad splavem
odpuť mi modlím se ať všechno přestanem
odpuť ať nemám vůbec strach kéž dýchám na zobáčcích vah
odpuť Orlice zas šumí nad splavem

Petěrburg

- Am F E Am**
1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
F E Am
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal.
C Dm E
/: Lásku moji kníže Igor si bere,
F D^{dim} H⁷ E
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Am F E Am
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral.
2. Nad obzorem letí ptáci slepi v záři červánků,
moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.
/: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :/

Písek

1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou.
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou.
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíniš mě vážně brát.
/: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechno dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :/
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
/: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :/
4. = 1.

Písen co mě učil listopad

- R: Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám, málokdy si nechám něco zdát,
doma nemám stání už od jarního tání, cítím, že se blíží listopad.
1. Listopadový písne od léta už slýchám, vítr ledo vý přinesl je k nám,
tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám, listopado vý písni naslouchám.
  2. Chvilí stát a poslouchat, jak vítr větve čistí, k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí, vím, že právě zpívá listopad.
  3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská, co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám píseň, co mě učil listopad.

A on na to: Pojď, dej se na moji loď, má jméno Eternité / Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá

Dmi Am D⁷

4. Ty jeho slova se zařízly do mě jako bys břitvou šmik / Jako když po ránu vzbudí tě
křik kohouta
Tak povídám: Jdem! A ještě ten den stal se ze mě námořník / Jsme silný jak silný je
lano, co k nebi nás pou - tá
5. Tak zvedněme kotvy a napněme plachty, vítr začíná vát! / Černý myšlenky vymetme
někam do kouta
Hudba ať hraje o dobytí ráje, teď není čeho se bát / Jsme silný jak silný je lano, co
k nebi nás poutá
Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá

Em Hm G D⁷

Lod' John B.

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,
okamžik malý jen, než poplujem dál.
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má.
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
3. Slenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal.
Šerif John Stone, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

Lachtani

1. Jedna lachtaní rodina, rozhodla se že si vyjde do kina,
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají, a teď u kina Vesmír lachtají.
Lachtaní úspory dali dohromady, koupili si lístky do první řady,
otec lachtan řekl netřeme bídu, pro každého koupil pytlík arašidů
- R: /: lach lach já já lach lach já já :/
2. Na jižním pólu je nehezky, a tak lachtani si vyjeli na grotesky
těšili se jak bude veselo, když zazněl gong a v sále se setmělo
Co to ale vidí jejich lachtaní zraky, moře vlny kry a sněhové mraky
pro veliký úspěch změna programu, dnes dáváme film ze života lachtanů
3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla, nevídaná zlost ho popadla
Proto jsem se netrmácel přes celý svět, abych tady v kině mrznul jako turecký med
Tady zima, doma zima, všude jen chlad, kde má chudák lachtan relaxovat
Nedivte se té lachtaní rodině, že rozšlapala arašidy po kině
4. Tahle lachtaní rodina, od té doby nechodí už do kina
lach lach

Lano co k nebi nás poutá

1. Já sedával v přístavu, popíjel kořalu, s holkama laškoval
A bylo mi fuk, co je, hlavně když fajfka mi doutná
Co bylo už není, všechno má jmění jsem dávno rozfofroval
Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás pou - tá
2. Ale najednou zmatek, když vešel ten chlápek, na mou duši!
Objedná si drink a sedne si vedle do kouta
Pak se nakloní ke mně a povídá jemně: Matouši!
Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá
3. Já povídám: Pane, odkud se známe? Esli se nemýlíte? / A co je vám do mě, starýho mrchožrouta?

Píseň zhrzeného trampa

1. Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp, / hóhóhó, a neznám písně z pamp,
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp, / hóhóhó, že prý jsem houby tramp.
Napsali si do cancáků, jen ať to každé ví, / hóhóhó, jen ať to každé ví,
vyloučený z řad čundráků ten frajer libový, / hóhóhó, ten frajer libový.
- R: Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu, / já mám rád jazz, rock,
chodím po světě bez nože, to prý se nemože, / to prý jsem cvok,
já jsem nikdy neplul na šífu, a všem šerifům / jsem říkal: „Pane“, ba ne.
já jsem ostuda trempů, já když chlempu, / tak v autokempu.
2. A povídal mi frajer Joe: Jen žádný legrácky, / hóhóhó, jen žádný legrácky,
jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký, / hóhóhó, čestný čundrácký.
Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku, / hóhóhó, až dám se do cajku
a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku, / hóhóhó, akordy na Vlajku.
3. A tak teď chodím po světě a mám zaracha, / hóhóhó, a mám zaracha,
na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha, / hóhóhó, a dávám si bacha.
Dokud se tramské úřady nepoučí z chyb, / hóhóhó, nepoučí z chyb,
zpívám si to své „nevadí a zase bude líp,“ / hóhóhó, a zase bude líp.

Pískající cikán

1. Dívka loudá se vini - cí, tam, kde zídka je ní - zká,
tam, kde stráž končí vonící, si písničku někdo pí - ská.
- R: (pískaná sloka)
2. Ohlédne se a „Propána!“, v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu do smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
„ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská.“
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
„kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská.“
6. Pár šídel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Podívej, kvete růže

1. Ty kdo bloudíš sám a sám / Dlažbou měst a jejich špínou
Smutkem dní a nudou línou / Já tě znám.
Ty kdo ztratils přízeň dam / Kdo si lásce ustlal v hrobě
Škodíš tím jenom sám sobě / Že jsi sám.

R: Podívej kvete růže / Podívej kvete růže
Podívej kvete růže / Ta tvá.

2. Ty kdo nevíš kudy kam / Samou bídou koncem týdne
Nemáš mládí právě klidné / Já tě znám.
Kdo se topíš jako prám / V naší rozbouřené době
V téhle chvíli právě tobě / Zazpívám.
3. Ty kdo znáš se k dětskejm hrám / Ač tě bosé nohy zebou
Počkej na mě půjdu s tebou / Já tě znám.
Slunce zamklo zlatý chrám / Noc ta dáma v černé róbě
Volá hvězdu a jdou obě / Přímo k nám.
4. Ty kdo víš a ty kdo znáš / Kdo jsi duše ctná a čistá
A kdo v srdci kousek místa / Pro mě máš.
Až se zklamou nebo až / Ztratím víru v tuhle řádku
Pak ty mně zas na oplátku / Zazpíváš.

Pohádka o princezně a o hrádku

1. Povím vám hezkou pohádku o princezně a o hrádku,
para daj, daj, daj, para daj, daj, daj, / o princezně a o hrádku
2. Potůček bublá v trávě a je ho slyšet právě...
3. Obláčky plují oblohou, neb jinak plouti nemohou...
4. Ptačkové pění vůkol, neb jest to jejich úkol...
5. Na vysoké hradní věži princezna v okně leží...
6. Hledí do modré dálavy a chodí jako bez hlavy...
7. Pláče, nařiká v přemíře, že marně čeká rytíře...
8. Princ nepřijde-li milý, život svůj skončím v tu chvíli...
9. Tu zavolala služku, by přinesla jí pušku...
10. Když přinesla jí pušku, tak namířila mušku...
11. Sama žít, to mě nebaví a strelila se do hlavy...
12. Zaduněl výstřel rázem a svalila se na zem...

Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R1: O vodě, ... bude to písnička o nás a kometě.

Kozel

1. Byl jeden pán, ten kozla měl, velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc, hladil mu fous na dobrou noc .
2. Jednoho dne se kozel splet, rudé tričko pánovi sněd,
jak to pán zřel, zařval „Jejé“, svázel kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek: „to je má smrt“, mečel „mek, mek“,
jak tak mečel, vykašlal pak rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Krutá válka

1. Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,
hoří dál plamen války a rá - no je blíž,
chci být stále s tebou, až trubka začne znít,
lásko má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!
2. Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
tvůj kapitán tě čeká, pojd', musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!
3. Až dým vítr stočí, tvář změni pot a prach,
do mých dívej se očí, tam není strach,
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!
4. Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já nemám víc než tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe ... Pojd', lásko má!

Kluziště

1. **C** **Em** **Am** **Am/G** **Fmaj/F** **C/E** **Fmaj/F** **G**
 Strejček kovář chytil kleště, uštíp z noční oblo - hy
 jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
 nejdřív ale chytil slinu, tak šáh kamsi pro pivo,
 pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

- R: **C** **Em** **Am** **C**
 Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj **C** **D7** **G**
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C **Em** **Am** **C**
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj **C** **Fmaj** **G**
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem,
 celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
 kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Kometa

1. **Am**
 Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dm **G** **C** **E**
 zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
Am
 Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,
Dm **G** **C** **E7**
 my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

- R1: **Am** **Dm** **G** **C** **E**
 O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
Am **Dm** **E7** **Am**
 o lásce, o zradě, o světě a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

2. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
 hledal, až našel v hvězdářských triedrech tajemství, která teď neseme na bedrech.
 Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
 že kořen s větvemi ve strom se spojuje krev našich nadějí vesmírem putuje.

- R2: Na na na ...

3. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije,
 šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.

13. Mrak po nebi se valí a princ přijíždí z dále...
 14. A celá země třese se, když rytíř k hradu nese se...
 15. Jak došel k bráně vzácný host, hned spuštěn je padací most...
 16. Uvázal koně k javoru a šinul si to nahoru...
 17. Jak vešel rytíř do dveří, rozběh se rovnou ke věži...
 18. A spatřil dívku, jak leží v kaluži krve pod mříží...
 19. Princezna právě umírá a oči na něj otvírá...
 20. Proč nepočkala jsi si si, proč život svůj vzala jsi si...
 21. Vytáhl dýku prudce a vrazil si ji do srdce...
 22. Aj leží tam dvě mrtvoly a dávaj se do nich moli...
 23. Tak skončil jsem tu pohádku, o princezně a o hrádku...

Poštorenská kapela

1. **D** **A7**
 Poštorenská kapela hraje pěkně z vesela,
D
 za ní v plné parádě skauti v dobré náladě.
- R: **A7**
 Je to slyšet v širý kraj, jen ty bando stále hraj,
E **A** **A7** **A6** **A**
 bando hraj, bando hraj, bando stále hraaj;
D **A**
 džina, džina, džinadrá, jak ta banda pěkně hrá,
A7 **D**
 pikola i bombardón i ten velký heligón,
A
 velký buben, džinadrá, i ten malý estadrata,
Em **G** **A** **A7** **D**
 banda, ta banda, ta banda pěkně hrá.

2. Ještě nám kolena nevrzaj, jen ty bando stále hraj ...
 3. Šel okolo vandrovník, praštil sebou o chodník,
 za ním v plné parádě skauti v dobré náladě.
 4. Jede dědek z kopečka, vrzají mu kolečka,
 za ním v plné parádě skauti v dobré náladě.
 5. Měl dědeček kolotoč, sežral mu ho červotoč,
 za ním v plné parádě skauti v dobré náladě.
 6. Kdo má žízeň pije čaj, jen ty bando stále hraj ...
 7. Kdo má žízeň pije vodu, ze školního vodovodu,
 školník na nás nadává, že jsme banda chlastavá.

Prijdi Jano k nám

D A D G D
/:Prijdi Jano k nám, carara juchajda, ale nechod' sám,:/
A A⁷ D Hm D A D
/:vem si sebú, vem si sebú kamarády ces zelený háj.:/

V zelenom háju, carara juchajda, tam Ťa čakajú,
tam Ťa Jano, tam Ťa Jano premilený, tam Ťa zabijú.

Nezabijú ma, carara juchajda, nebojim sa já,
mám šavlenku, mám šavlenku ocelovú, vysekám sa já.

Nevysekáš sa, carara juchajda, je jich na Ťa moc,
nebudeš moct, nebudeš moct zavolati milá dobrú noc.

Dobrá noc dávam, carara juchajda, všem věrným pannám,
jen tej jednej, jen ten jednej falešnici dobrú noc nedám.

Přítel

- A E**
Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
D E
táhlo námna dvacet a slunko bylo v nás,
Hm
vrabci nám jedli z ruky,
D
život šel bez záruky,
A E
ale taky bez příkras.
- Možná, že hloupý, ale krásny byl náš svět,
zdál se nam opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání
plnila se na počkání anebo rovnou hned.

Hm
R: Kam jsme se poděli
D
kam jsme se to poděli,
A E F^{#m}
kde je ti konec, můj jediný příteli,
Hm E
zmizels' mi, nevím kam,
F^{#m}7 D A E D A E
sám, sám, sám, jsem tady sám.

- Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,

kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svého tátu hrát.

- Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebrał za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
- To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je ale noc a měsíc svítí zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

Kladivo

- C Em F G C Em F**
Bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří,
G C Em F G
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem, co vál,
C Am
bejt kladivem v pěsti, bejt jiskřičkou v kouři
F G F G
a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit,
F G C Em F G C Em F G
o ó, to bych si tak přál. jééé
- Bylo by to krásný, bejt v melodii tónem,
tím tónem, kterej hladí jak hedvábnej šál,
tím tónem, co ladí a zní pod balkónem,
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
- Bylo by to krásný, bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe se dívá, a nebo i dál,
a zvoní, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
- Bylo by to krásný, bejt větrem nebo bouří
a kladivem i tónem a bůhví čím dál
a zpívat, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a zpívat dobrým lidem,
ó, to bych si tak přál.

Když mě brali za vojáka

- Am**   **C**   **G**   **C**
Dm   **Am**
 Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
 vypadal jsem jako blbec,
E   **F**   **G**   **C**   **G**
 jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
Am   **E**   **Am**
 jak i všichni dokola.
- Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
 jak mám správný voják být
 a svou zemi chránit, ...
- Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
 vzpomněl jsem si na svou milou,
 krásně jsem si zabulil, ...
- Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
 po chodbě furt někdo chodil,
 tak nebylo z toho nic, ...
- Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
 mladá holka lásku potřebuje,
 tak si k lásce pomohla, ...
- Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
 řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
 tak se sbalit nechala, ...
- Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
 nashledanou, pane Fráňo Šrámku,
 písnička už skončila, -la, -la, -la,
 jakpak se vám líbila, -la, -la, -la,
 No nic moc extra nebyla.

Když náš táta hrál

- G**
C   **G**
 Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
 scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
 mezi nima můj táta u piva sedával
D'   **G**   **G'**
 a tu svoji nejmilejší hrál.
C G D' G
 /:   :/
- Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
 už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,

jó, tehdy nebýt tebe tak z mých
 dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.

- Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
 jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
 a vlasy vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
 no a co, vem to řas.
- Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, peru se teď sám.
- Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
 každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
 a my dva jako jeden ze starých reprobeden
 přes moře jak přes potok.
- Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
 měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
 a byla velká voda vzala nám, co ji kdo dal,
 a tobe i to poslední.
- Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj bývalý příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.
- Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
 jenom mi netvrď, že tě život naučil,
 člověk, to není páčka,
 kterou si, kdo chce, mačká,
 to už jsem dávno pochopil.
- A taky vím, že srdce rukou nechytím,
 jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
 a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
 společný slunko nesvítí.
- Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj jediný příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, jsem tady sám.

Proměny

1. **Am** **G** **C**
Darmo sa ty trápiš můj milý synečku
Dm **Am**
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
G C G C Dm E Am
A já tvoja nebudu ani jednu hodinu
2. Copak sobě myslíš má milá panenka
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
3. A já sa udělám malú veverečku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
4. A já chovám doma takú sekérečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
5. A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu preč po Dunajičku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
6. A já chovám doma takovú udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá
Am F C F C G Am F C F C G
7. A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskou stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
8. A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
9. A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
10. A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
Am Dm⁷ C Dm⁷ C G Am Dm⁷ C Dm⁷ C G

2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
dobré jídlo jírá rád, jírá rád, jírá rád,
pije mléko, glo-glo-glo, glo-glo-glo, glo-glo-glo,
aby mu to pomohlo, dělá glo-glo-glo.
  3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak si uši myje rád, myje rád, myje rád,
vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy-dup,
a už spinká jako dub, spinká jako dub.
- R2: Prosím vás, buďte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní,
stejně Jana jako Jan pochodujte do hajan.
4. = 1.
R1

Když je v Praze hic

1. **C**
Když je v Praze abnormální hic,
A⁷
chodím k vodě až do Měchenic,
Dm G⁷ C A⁷
měchenická plovárna má krásné okolí,
D⁷ G⁷
ještě krásnější než bazén v Praze čtyři Podolí.
C
Má milá tam se mnou chodívá,
A⁷
chleba s máslem s sebou nosívá,
F Fm C A⁷
a když se jí šipka zdaří, úsměv na rtech má,
Dm G⁷ C (G⁷)
chleba s máslem ukousnout mi dá.
2. Když je v Praze abnormální mráz,
do Měchenic táhne mě to zas,
do prázdného bazénu tam se mnou chodíme,
na betonu někde na dně do očí si hledíme.

Neplavou tu žádné rybičky,
dáváme si sladké hubičky,
má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

Kapr

1. $\overset{\text{C}}{\text{Na}} \overset{\text{Dm}}{\text{rybníce}} \overset{\text{G}^7}{\text{jsou}} \overset{\text{C}}{\text{velké}} \overset{\text{Dm}}{\text{vlny}}, \overset{\text{G}^7}{\text{dělají}} \overset{\text{C}}{\text{se}} \overset{\text{Dm}}{\text{od}} \overset{\text{G}^7}{\text{přírody}}.$
Kapr ten je opatrný, nevystřčí čumák z vody.
- R: $\overset{\text{C}}{/:} \overset{\text{Dm}}{\text{Šplouchy}}, \overset{\text{G}^7}{\text{šplouchy}}, \overset{\text{C}}{\text{štika}} \overset{\text{Dm}}{\text{žere}} \overset{\text{G}^7}{\text{mouchy}}.$
Žbluňky, žbluňky a kapr meruňky. :/
2. Nevylézej kapře milý, je tam velké vlnobití,
chlupy vodě se naježily, mohl by ses utopiti.

Kdyby tady byla taková panenka

1. $\overset{\text{C}}{/:} \overset{\text{G}^7}{\text{Kdyby}} \overset{\text{C}}{\text{tady}} \overset{\text{F}}{\text{byla}} \overset{\text{C}}{\text{taková}} \overset{\text{G}^7}{\text{panenka}}, \overset{\text{C}}{\text{kteřá}} \overset{\text{G}^7}{\text{by}} \overset{\text{C}}{\text{mě}} \overset{\text{C}}{\text{chtěla}}, :/$
 $\overset{\text{F}}{/:} \overset{\text{C}}{\text{kteřá}} \overset{\text{G}^7}{\text{by}} \overset{\text{C}}{\text{mi}} \overset{\text{C}}{\text{chtěla}} \overset{\text{G}^7}{\text{syna}} \overset{\text{C}}{\text{vychovati}}, \overset{\text{C}}{\text{přitom}} \overset{\text{C}}{\text{pannou}} \overset{\text{C}}{\text{býti}}. :/$
2. Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti,
ty by jsi mi musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti.
3. Kdybych já ti musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti,
ty bys mi musela košiličku šíti bez jehly a nití.
4. Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehly a nití,
ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši.
5. Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši,
lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu.

Když jde malý bobr spát

1. $\overset{\text{D}}{\text{Když}} \overset{\text{A}}{\text{jde}} \overset{\text{G}}{\text{malý}} \overset{\text{A}}{\text{bobr}} \overset{\text{D}}{\text{spát}}, \overset{\text{D}}{\text{bobr}} \overset{\text{A}}{\text{spát}}, \overset{\text{D}}{\text{bobr}} \overset{\text{A}}{\text{spát}},$
 $\overset{\text{D}}{\text{tak}} \overset{\text{A}}{\text{si}} \overset{\text{G}}{\text{chvilku}} \overset{\text{A}}{\text{hraje}} \overset{\text{D}}{\text{řád}}, \overset{\text{D}}{\text{hraje}} \overset{\text{A}}{\text{řád}}, \overset{\text{D}}{\text{hraje}} \overset{\text{A}}{\text{řád}},$
 $\overset{\text{D}}{\text{postaví}} \overset{\text{A}}{\text{se}} \overset{\text{G}}{\text{na}} \overset{\text{A}}{\text{zadní}}, \overset{\text{D}}{\text{na}} \overset{\text{G}}{\text{zadní}}, \overset{\text{D}}{\text{na}} \overset{\text{A}}{\text{zadní}},$
 $\overset{\text{D}}{\text{jenom}}, \overset{\text{A}}{\text{bobře}}, \overset{\text{G}}{\text{nespadni}}, \overset{\text{D}}{\text{jenom}} \overset{\text{D}}{\text{nespadni}}.$
- R1: $\overset{\text{A}}{\text{Prosím}} \overset{\text{D}}{\text{vás}}, \overset{\text{A}}{\text{buďte}} \overset{\text{D}}{\text{tak}} \overset{\text{A}}{\text{dobří}}, \overset{\text{D}}{\text{dělejte}} \overset{\text{A}}{\text{to}} \overset{\text{D}}{\text{jako}} \overset{\text{A}}{\text{ti}} \overset{\text{D}}{\text{bobři}},$
 $\overset{\text{D}}{\text{raději}} \overset{\text{A}}{\text{hned}} \overset{\text{D}}{\text{po}} \overset{\text{A}}{\text{dobrém}} \overset{\text{D}}{\text{následujte}} \overset{\text{A}}{\text{za}} \overset{\text{D}}{\text{bobrem}}.$

Ráda se miluje

- R: $\overset{\text{Hm}}{\text{Ráda}} \overset{\text{A}}{\text{se}} \overset{\text{D}}{\text{miluje}}, \overset{\text{G}}{\text{ráda}} \overset{\text{F}^\sharp\text{m}}{\text{jí}}, / \overset{\text{Hm}}{\text{ráda}} \overset{\text{F}^\sharp\text{m}}{\text{si}} \overset{\text{Hm}}{\text{jenom}} \overset{\text{Hm}}{\text{tak}} \overset{\text{Hm}}{\text{zpívá}},$
 $\overset{\text{A}}{\text{vrabci}} \overset{\text{D}}{\text{se}} \overset{\text{G}}{\text{na}} \overset{\text{F}^\sharp\text{m}}{\text{plotě}} \overset{\text{Hm}}{\text{hádají}}, / \overset{\text{Hm}}{\text{kolik}} \overset{\text{Hm}}{\text{že}} \overset{\text{Hm}}{\text{času}} \overset{\text{Hm}}{\text{jí}} \overset{\text{Hm}}{\text{zbývá}}.$
1. $\overset{\text{G}}{\text{Než}} \overset{\text{D}}{\text{vítr}} \overset{\text{G}}{\text{dostřká}} \overset{\text{D}}{\text{k}} \overset{\text{F}^\sharp}{\text{útesu}} \overset{\text{D}}{\text{tu}} \overset{\text{F}^\sharp}{\text{její}} \overset{\text{D}}{\text{legrační}} \overset{\text{F}^\sharp}{\text{bárku}}$
 $\overset{\text{Hm}}{\text{a}} \overset{\text{A}}{\text{Pámbu}} \overset{\text{D}}{\text{si}} \overset{\text{D}}{\text{ve}} \overset{\text{G}}{\text{svém}} \overset{\text{F}^\sharp\text{mi}}{\text{notesu}} \overset{\text{Hm}}{\text{udělá}} \overset{\text{Hm}}{\text{jen}} \overset{\text{Hm}}{\text{další}} \overset{\text{Hm}}{\text{čárku}}.$
2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.
3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

Rána v trávě

- R: $\overset{\text{Am}}{\text{Každý}} \overset{\text{G}}{\text{ráno}} \overset{\text{Am}}{\text{boty}} \overset{\text{G}}{\text{zouval}}, \overset{\text{Am}}{\text{orosil}} \overset{\text{Em}}{\text{si}} \overset{\text{Am}}{\text{nohy}} \overset{\text{Am}}{\text{v}} \overset{\text{Am}}{\text{trávě}},$
 $\overset{\text{Am}}{\text{že}} \overset{\text{G}}{\text{se}} \overset{\text{Am}}{\text{lidi}} \overset{\text{Em}}{\text{mají}} \overset{\text{Am}}{\text{rádi}} \overset{\text{Am}}{\text{doufal}} \overset{\text{Am}}{\text{a}} \overset{\text{Am}}{\text{procitli}} \overset{\text{Am}}{\text{právě}},$
 $\overset{\text{Am}}{\text{každý}} \overset{\text{Am}}{\text{ráno}} \overset{\text{Am}}{\text{dlouze}} \overset{\text{Am}}{\text{zíval}}, \overset{\text{Am}}{\text{utřel}} \overset{\text{Am}}{\text{čelo}} \overset{\text{Am}}{\text{do}} \overset{\text{Am}}{\text{rukávu}}$
 $\overset{\text{Am}}{\text{a}} \overset{\text{Am}}{\text{při}} \overset{\text{Am}}{\text{chůzi}} \overset{\text{Am}}{\text{tělem}} \overset{\text{Am}}{\text{sem}} \overset{\text{Am}}{\text{tam}} \overset{\text{Am}}{\text{kýval}}, \overset{\text{Am}}{\text{před}} \overset{\text{Am}}{\text{sebou}} \overset{\text{Am}}{\text{sta}} \overset{\text{Am}}{\text{sáhů}}.$
1. $\overset{\text{C}}{\text{Poznal}} \overset{\text{G}}{\text{Moravěnkou}} \overset{\text{F}}{\text{krásnou}} / \overset{\text{C}}{\text{a}} \overset{\text{Am}}{\text{vínečko}} \overset{\text{G}}{\text{ze}} \overset{\text{C}}{\text{zlata}},$
 $\overset{\text{C}}{\text{v}} \overset{\text{G}}{\text{Čechách}} \overset{\text{F}}{\text{slávu}} \overset{\text{C}}{\text{muzikantů}} / \overset{\text{Am}}{\text{umazanou}} \overset{\text{Em}}{\text{od}} \overset{\text{Am}}{\text{bláta}}.$
2. Toužil najít studánečku / a do ní se podívat,
by mu řekla, proč holečku / musíš světem chodívat.
- Studánečka promluvila: / to ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla, / měl ses jindy narodit.

Rehradice

1. $\overset{\text{Dm}}{\text{A}} \overset{\text{C}}{\text{te}} \overset{\text{F}}{\text{Rehradice}} \overset{\text{G}}{\text{na}} \overset{\text{Am}}{\text{pěkný}} \overset{\text{Dm}}{\text{rovině}}, / \overset{\text{C}}{\text{teče}} \overset{\text{Dm}}{\text{tam}} \overset{\text{C}}{\text{voděnka}} \overset{\text{C}}{\text{dolů}} \overset{\text{C}}{\text{po}} \overset{\text{C}}{\text{dědině}},$
 $\overset{\text{Dm}}{\text{je}} \overset{\text{Am}}{\text{pěkná}}, \overset{\text{Dm}}{\text{je}} \overset{\text{Dm}}{\text{čistá}}.$
2. A po tej voděnce drobný rebe skáčó, / pověz mně, má milá, proč tvý oči pláčó
tak smutně, žalostně.
3. Pláčó oni, pláčó šuhaju vo tebe, / že sme sa dostali daleko od sebe,
daleko od sebe.
4. = 1.

Řekni, kde ty kytky jsou

1. $\begin{array}{cccc} \text{C} & \text{Am} & \text{F} & \text{G} \\ \text{C} & \text{Am} & \text{Dm} & \text{G} \end{array}$
Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
 $\begin{array}{cccc} \text{C} & \text{Am} & \text{D}^7 & \text{G} \\ \text{F} & \text{C} & \text{Dm} & \text{G} & \text{C} \end{array}$
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
5. = 1.

Rodné údolí

1. $\begin{array}{cccc} \text{G} & \text{C} & \text{G} & \text{D} \\ \text{G} & \text{C} & \text{G} & \text{D} \end{array}$
Cesta má přede mnou v dáli mizí, / každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí, / nespátřím své rodné údolí.
- R: $\begin{array}{cccc} \text{G} & \text{C} & \text{G} & \text{D} & \text{G} \\ \text{C} & \text{G} & \text{D} & \text{G} \end{array}$
Já volám: nashledanou, nashledanou, / nashledanou, rodné údolí,
já volám: nashledanou, nashledanou, / při vzpomínce srdce zabolí.
2. Oči mé nevidí, jak se stmívá, / nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá: / rodnému údolí sbohem dát.

Johanka

1. $\begin{array}{ccccccc} \text{Em} & \text{Dm} & \text{Am} & \text{Em} & \text{Dm} & \text{G} & \text{Am} \\ \text{Em} & \text{Dm} & \text{Am} & \text{Em} & \text{Dm} & \text{G} & \text{Am} \end{array}$
S hlavou skloně - nou lidí zástup se tu dívá, / nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
jenom s vírou svou stojí dívka plavá, bílá, / oheň nad hlavou, jenom s pravdou dál.
- R: $\begin{array}{ccccccc} \text{E}^7 & \text{Am} & \text{E}^7 & \text{Am} & & & \\ \text{E}^7 & \text{F} & \text{C} & \text{G} & \text{Am} & & \end{array}$
Hej, muži, přidej ohni sílu, / vždyť lidé se nudí jen,
ať plameny nesou zprávu zlou, / jak skončil soudný den s Johankou.
2. Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá, / to se osud smál, smutek utíká,
s pannou Johankou ke štěstí se země dívá, / vítr zprávu vá, že se dýchat dá.
3. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá, / nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá, / hra se zastaví, jiná začíná.

Jožin z bažin

1. $\begin{array}{ccccccc} \text{Am} & \text{E} & \text{Am} & & & & \\ \text{G}^7 & \text{C} & \text{G}^7 & \text{C} & \text{E} & & \end{array}$
Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu.
 $\begin{array}{ccccccc} \text{Am} & \text{E} & \text{Am} & \text{G} & & & \\ \text{F} & \text{C} & \text{G} & \text{C} & \text{F} & \text{C} & \text{G} \end{array}$
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jo - žin.
- R: $\begin{array}{ccccccc} \text{C} & \text{G}^7 & \text{C} & & & & \\ \text{F} & \text{C} & \text{G} & \text{C} & \text{F} & \text{C} & \text{G} \end{array}$
Jožin z bažin močálem se plíží, Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí, Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo, platí jen a pouze práškovací letadlo.
2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
„Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!“
3. Říkám: „Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.“
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.
- R: $\begin{array}{ccccccc} \text{C} & \text{G}^7 & \text{C} & & & & \\ \text{F} & \text{C} & \text{G} & \text{C} & \text{F} & \text{C} & \text{G} \end{array}$
Jožin z bažin už je celý bílý, Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen, Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho, dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Jdou po mně, jdou

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
/: pak jednou v létě řek' jsem si: Bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :/

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
/: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :/

- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, / na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring, / tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
jé, jé

2. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
/: byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :/

Však půl roku na to řekla mi: „Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
/: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,“
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :/

3. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
/: kladou mi pastí a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :/

- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou, / na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofli, jó, byl by ring, / zít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.
jé, jé ...

3. Proč se den za každou nocí vrací, / proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti, / kdyby dnešní den navěky byl.

Rosa na kolejích

1. Tak, jako jazyk stále nará - ží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží,
podivnej pták, pták nebo mrak.

- R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
je ráno, je ráno, nohama stí - ráš rosu na ko - le - jích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Růže z Texasu

- C** **C⁷** **F** **C**
 Jedu vám takhle stezkou dát koním k řece pít,
 v tom potkám holku hezkou, až 'sem vám z koně slít'.
C **C⁷** **F** **C**
 Měla kytku žlutejch květů, snad růží co já vím.
A⁷ **Dm** **G⁷** **C**
 Znáám plno hezkejš ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.
- C⁷** **F** **C**
 R: Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou,
 dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
C **C⁷** **F** **C**
 Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj sám,
A⁷ **Dm** **G⁷** **C**
 tyhle žlutý růže z Texasu, budeš pořád mít už rád.
- Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
 a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
 Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád,
 a že se dám i zabít, když si to bude přát.
- Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl,
 dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
 Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát,
 ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.
- Od těch dob svý stádo koní tam vodím k řece pít
 a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
 Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
 tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou.

Sára

- Am** **Em** **F** **F**
 Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
F **C** **F** **G**
 že tři andělé Boží k nám přišli na oběd
Am **Em** **F** **C**
 Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
F **C** **F** **G**
 mi chybí abych tvoji duši mohl rozumět?
- Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
 a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích

Jdem zpátky do lesů

- Am⁷** **D⁷** **G**
 Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Am⁷ **D⁷** **G**
 koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Am⁷ **D⁷** **G** **Em**
 mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, ó,
Am⁷ **D⁷** **G** **D⁷**
 jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?
- G** **Em**
 R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
Am⁷ **C⁷** **G** **D**
 kde není už místa, prej něco se chystá, ó,
G **Em**
 z ráje nablýskaných plesů
Am⁷ **C⁷** **G**
 jdeme zpátky do lesů za nějaký čas.
- Vlák nám včera ujel ze stanice do nebe,
 malo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
 šel jsi vlastní cestou, a to se dneska nenosí,
 i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.
- Už tě vidím z dálky, jak máváš na mne korunou,
 jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
 zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
 v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Jaro

1. **Am** **C** **G** **Am**
 My čekaly jaro a zatím přišel mráz.
C **G** **Am**
 Tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.
Am **C** **G** **Am**
 Z těžkých černých mraků se stále sypal sních
C **G** **Am**
 a vánice sílí v poryvech ledových.

C **G**
 Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
Dm **G**
 do sýpek se raděj' už nikdo nedívá.
C **G**
 Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dm **G** **Am**
 a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.

2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
 když vystrašený soused na okno zaklepal:
 „Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
 já do města bych zajel, snad doktor poradí.“

Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
 dříve než se rozjel jsem ho ještě varoval:
 „Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
 a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!“

3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
 na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám.
 Trvalo to dlouho než se vítr utišil,
 na sněhové pláně si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
 kterým bych té noci nejel ani sám.
 Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
 krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Někdy ten, kdo spěchá se domů nevrací.

A z prohraných válek se vojska domů vrací
 Však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich

3. Vévoda v zámku čeká na balkóně
 až přivedou mu koně a pak mává na pozdrav
 A srdcová dáma má v každé ruce růže
 Tak snadno poplést může sto urozených hlav
4. Královnin šašek s pusou od povidel
 sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
 A v podzemí skrytí slepí alchymisté
 už objevili jistě proti povinnosti lék
5. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
 o tajemstvích noci ve tvých zahradách
 A já - potulný kejklíř, co svázali mu ruce
 teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah

- Am** **Em** **F** **C**
 6. Sáro, Sáro, pomalu a líně
F **C** **F** **G**
 s hlavou na tvém klíně chci se probouzet
F **C** **F** **C**
 Sáro, Sáro, rosa padá ráno
F **C** **F** **G**
 a v poledne už možná bude jiný svět
F **C** **F** **C**
 Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!
F **Dm** **C7+**
 Andělé k nám přišli na oběd

Sbohem, galánečko

- D** **Hm** **Em** **A** **D** **A** **F#m** **Hm** **E** **A**
 1. Sbohem, galánečko, já už musím jí - ti, / sbohem, galánečko, já už musím jí - ti,
G **A** **D** **A** **D** **A** **D**
 /: kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pi - tí. :/
 2. Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, ...kyselé vínečko podalas' mi v džbánu.
 3. Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil, ...eště včil sa stydím, co sem všecko tropil.
 4. Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, ...to ta moja žízeň, ta to zavinila.

Severní vítr

1. $\overset{C}{\text{Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou, / jsem chudý, jsem sláb a nemocen}}$
 $\overset{Am}{\text{a hlava mně pálí, tam v modravé dáli, / se leskne a třpytí můj sen.}}$
Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí, / tam zbytečně budeš mi psát,
 $\overset{C}{\text{sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě / já nechám si tisíckrát zdát.}}$
- R: $\overset{C}{\text{Severní vítr je krutý, / počítej, láska má, s tím,}}$
 $\overset{C}{\text{k nohám ti dám zlaté pruty, / nebo se vůbec nevrátím.}}$
2. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem, / už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větrí, že kopu / si hrob a že stloukám si kříž.
Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén / a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk / a nad hrobem polární zář.

Širý proud

1. $\overset{G}{\text{Ten širý proud jak přejít mám, / proč neumím se nad nej vznést,}}$
 $\overset{Hm}{\text{ach, člun tak mít, ten řídit znám, / v něm lásku svou bych chtěla vézt.}}$
2. Jak kamení, jež působí, že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, bůh to ví, má láska zlá, co v srdci mám.
3. Vždy, když se láska rozvíjí, rubínů zář se line z ní,
však jako krupěj pomíjí pod letní výhni sluneční.
4. Až něžnou růži spatříš kvést, co trny zájem oplácí,
nenech se krásou klamnou svést, hled', ruka má teď krvácí.
5. = 1.

Skládanka

1. $\overset{G}{\text{Tak od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám}}$
 $\overset{Am}{\text{jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl,}}$
 $\overset{D}{\text{snad se mi zdáš, nebo nechápu nic,}}$
 $\overset{Em}{\text{snad jsem jen blázen, co chtěl by víc,}}$
 $\overset{G}{\text{ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných chvil.}}$

Jarní kurýr

1. $\overset{C}{\text{Dunění kopyt večer slychávám, / údolím jarní kurýr jede k nám.}}$
 $\overset{Am}{\text{v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní, / přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,}}$
 $\overset{G}{\text{ví, celej kraj to ví: veze nám jaro v brašně sedlový.}}$
2. Zase jdou krajem vánky voňavý, / vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá, i kdyby víla byla, / tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý, ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou, / musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím, / prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš, ty moje boty nezastavíš.

Jarní tání

1. $\overset{Hm}{\text{Když jarní tání cestu sněhu zkrříží / a nad ledem se voda objeví,}}$
 $\overset{Em}{\text{voňavá zem se sněhem tiše plíží, / tak nějak líp si balím, proč, bůh ví.}}$
- R: $\overset{G}{\text{Přišel čas slunce, zrození a tratí, / na kterých potkáš kluky ze všech stran,}}$
 $\overset{Hm}{\text{/: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí, / oživne kemp, jaro, vítej k nám. :/}}$
2. Kdo ví, jak voní země, když se budí, / pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí, / na lidi, co chtěj' zkazit život nám.
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo, / srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naděj, že i příští jaro / bude má země zdravá jako buk.

Husličky

- A** **D** **A** **Hm** **F#m** **E**
 Čí že ste, husličky, či - e, / kdo vás tu zanechal
A **D** **A** **Hm** **F#m** **E**
 Čí že ste, husličky, či - e, / kdo vás tu zanechal
Hm⁷ **A** **D** **Hm** **E** **A** **D**
 na trávě poválané, / na trávě poválané
Hm **F#m** **E** **Hm** **F#m** **E**
 u paty oře - cha?
- /: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :/
 /: že ste, husličky, samé :/ na světě zůstaly?
- /: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :/
 /: co sa mu enem zdálo, (bože),:/ že už vjac nechtěl hrát?
- /: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :/
 /: až sa tá bude trápit, :/ která ho nechtěla.

Hvězda na vrbě

- Am** **Em** **Am** **F** **Em** **G**⁷ **C** **Em**
 Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraky,
G **Am** **Em** **Am** **Dm** **G**⁷ **Em** **E** **A** **C** **Em**
 ať je nikdy neo - brací k vrbě křivolaký,
G **Am** **Em** **Am** **F** **Em** **G**⁷ **C** **Em**
 jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
G **Am** **Em** **Am** **Dm** **F** **Am**
 že na vrbě kromě listí visí malá hvězda.
- C** **F** **C** **F**
 Viděli jsme jednou v lukách plakat na tý vrbě kluka,
Dm **B**⁷ **D**⁷ **G**⁷ **Em** **G**
 který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.
- Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
 ať jde klidně někdy hájem, hvězda někde spadne,
 ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
 a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

- Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc,
 cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc,
 poprvé blízko, blízko tě mám
 a tvoje tvář je plná stop mých,
 začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.
- A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít,
 uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dám,
 ruce si chvíli nebudu mýt,
 pel z tvojí kůže nechci si vzít,
 tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.
- = 1. **G**
 ...milovaná

Slaboch Ben

- C** **Am** **F** **C** **C** **A**⁷ **Dm** **G**
 V lesích Ontario, kdečerstvá smůla voní. / Tam, kde paže dřvorubců vládnou jen,
C **Am** **F** **C** **C** **G**⁷ **C**
 tam kde sosny staleté se pod sekýrou kloní, / v kempu dřvorubců žije Ben.
C **Am** **C** **C** **A**⁷ **Dm** **G**
 Mlčky jenom snáší všechny strasti žití / i když posměch kamarádů dávno ztich.
C **Am** **F** **C** **C** **G**⁷ **C**
 a když nad jezerem, Polárka zasvítí, / odpouští jim jejich věčný smích.
- C** **Am** **F** **G**
 R: Že je slabý, že je malý / že se každé rány bojí,
C **Am** **Dm** **G** **C** **Am**
 říkal o něm předák Andy Renn. / že se hodí jenom k tomu
F **C** **C** **G** **C**
 jezdit trampům pro zásobu, / na to prý je dobrý slaboch Ben.
- Do pouzder mu dali bez nábojů zbraně, / kdyby se snad před kojoty chránit chtěl,
 kdyby se mu zachtělo vystřelit si na ně, / stejně jak se míří nevěděl.
 Bez nábojů zbraně, kterými se nepostřelí, / i kdyby se přemohl a ránu dal,
 a když ještě dodal: ?Vrátíš se snad celý!?, / kemp se smíchy málem rozsypal.
- Jistě by se smáli ještě dlouhou chvíli, / kdyby nebyl tábor náhle přepaden
 bandou, kterou vedl jednooký Billy, / kterým byl už mnohý dopaden.
 Na pět kamarádů deset koltů míří, / každý už se se životem rozřehnal,
 když tu náhle v zádech ozval se jim výkřik: / ?Kdo se nevzdá, nebude žít dál!?
- Deset koltů rázem svoje cíle mění, / tam, kde se jim v zádech ozval slaboch Ben
 a teď kamarádi spustí palbu řvavou, / Billy ten je překvapen!
 Na zemi teď leží jednooký Billy / a čtyři kamarádi věrní jemu jen.
 Jako šestý padl pro pět kamarádů / s nenabitou zbraní slaboch Ben.
- V lesích Ontária, kde čerstvá smůla voní / tam, kde posměch kamarádů dávno ztich.
 A když nad jezerem Polárka zasvítí, / odpouští jim jejich věčný smích.

Šlapej dál

1. Když svý černý tělo necejtíš, / máš tejden hlad, žízeň v blátě spíš
musíš jít, jen to nevzdávej, tak šlapej dál.
R: Jen dál, jen dál. / Na zádech v ranci máš jen bídu svou, / tak šlapej dál
2. Když máš dřít na šlichtu mizernou / svý známý v lochu, holku nevěrnou.
Můžeš klít, jen to nevzdávej, šlapej dál.
3. Když máš pech toho, kdo nekejš / tvejch slavných kamarádů ubejšvá.
Pak sám víš, těm už nescházíš, šlapej dál.
4. Je nás víc, nemáme zastání, / jen špatnou barvu, špatný vyznání.
Černej mrak, který narůstá, šlapej dál.

Slavíci z Madridu

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.
R: Žízeň je veliká, život mi utíká, / nechte mě příjemně snít,
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky, / zpívat si s nima a pít.
2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,

5. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám, tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.
6. Sbohem, moje město, vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.
7. Na na na ...

Hudsonský šífy

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený jako já, jo, jako já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo - ho - ho.
Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
R: Ahoj, páru tam hoď, ať do pekla se dříve dohrabem. /: Joho - ho. :/
2. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků ...
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
3. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad ...
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, ...
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
R: + johoho ...

Hráz

- G** **Gmaj/F#** **Em⁷**
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G **Am**
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D⁷
s jarem, když máj rozdává barvy svý,
G **D⁷**
tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
G **Gmaj/F#** **Em**
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G **E**
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
C **Em** **D** **G** **D⁷**
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá, / svět s ním, svět s ním.
- Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítají rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná někde potkáš dívku bosou,
po slůvkách, který se říkají, po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá, / svět s ním, svět s ním.
- Však náhlé volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá, / svět s ním, svět s ním ...

Hrobař

- D** **Hm**
1. V mládí jsem se učil hrobařem, jezdit s hlinou, jezdit s trakařem,
G **A**
kopat hroby byl můj ideál.
- E** **C#m**
2. Jezdit s hlinou, jezdit s vozíkem, s černou rakví, s bílým pomníkem,
A **H**
toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijde kremace, černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.
4. Kolem projel vůz milionáře, záblesk světel pad' mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.

zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Šnečí blues

- C** **F⁷** **C** **G** **C** **F** **C** **G⁷**
1. Jednou jeden šnek / šíleně se lek
C **F⁷** **F** **Fm**
nikdo už dnes neví / z čeho se tak zjevil
C **F⁷** **G⁷** **C** **G⁷**
že se dal hned na út - ěk
2. Přes les a mýtinu / rychlostí půl metru za hodinu
z ulity pára / ohnivá čára
měl cihlu na plynu
3. Ale v jedné zatáčce / tam v mechu u svlačce
udělal šnek chybu / nevyhnul se hříbu
nevyhnul se bouračce
4. Hned seběhl se celý les / a dali šneka pod pařez
tam v tom lesním stínu / jestli nezahynul
tak leží ještě dnes
5. A kdyby použil vůz / anebo autobus
nebylo by nutné / zpívat tohle smutné
smutné šnečí blues

Soudný den

- Dm**
Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
C
zdál se mi sen o poslední pouti,
Dm
zdál se mi sen, že všechno seberou ti
A **Dm**
v ten soudný den.
  - Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.
  - Stůj, nechoď dál, času už je málo,
stůj, nechoď dál, mihn, než by se zdálo,
stůj, nechoď dál, tak otevři se, skálo,
v ten soudný den.
  - Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
v ten soudný den.
- Dm** **C**
Soudí, soudí pány, slouhy, / soudí, soudí hříšné touhy,
Dm **Gm⁶** **Dm** **A⁴** **A**
soudí, soudí, výčet pouhý, á
Dm **B**
Vtom se probudíš, to byl jen sen, / vtom se probudíš, to byl jen sen,
Gm⁶ **Dm** **A** **Dm**
vtom se probudíš, to byl jen sen, jen pouhý sen.
- Dm**
Zdál se mi sen o poslední pouti,
Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
zdál se mi sen, že všechno seberou ti
v ten soudný den.
  - Dm**
Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,
C
zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
Dm **B**
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě:
Dm **A** **Dm**
je soudný den!

- Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.
- V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.
- V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes' až do léta ti odlétá.

Holubí dům

- Am** **G** **Fmaj** **Em⁷** **Am** **Am** **G** **Fmaj** **Em⁷** **Am**
C **G** **C** **G** **C** **Am** **G** **Fmaj** **Em⁷** **Am**
Zpí - vám ptákům a zvlášť holubům, / stá - val v údolí mém starý dům.
Ptáků houf zalétal ke krovům, / měl jsem rád holubích křídel šum.
Vlídna dívka jim házela hrách, / mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach, / měl jsem rád starý dům, jeho práh.
- Am** **A⁷** **Dm** **G** **C** **Am** **Dm** **G** **C**
R: Hle - dám dům holubí, kdopak z vás cestu ví, míval stáj vroubenou, bílý štít.
A⁷ **Dm** **G** **C** **Am** **Dm** **Em** **Am**
Kde je dům holubí a ta dívka, kde spí, vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.
- Sdílný déšť vypráví okapům, / bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům, / neslyšíš holubích křídel šum.
Nabízej úplatou cokoli, / nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí, / nespátíš ztracené údolí.
  - Zpívám ptákům a zvlášť holubům, / stával v údolí mém starý dům ...

Honky tonky blues

Sloky se opakují dle libosti.

E
Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
A⁷ **E**
každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
H⁷ **A⁷** **E** **A⁷** **E**
honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

G^{#7} **C^{#m}** **G^{#7}** **C^{#m}**
Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,
F[#] **F^{#dim}** **F^{#7}** **H⁷**
když hraje Jack, jak už jsem řek, své honky tonky blues.

Hobó

1. ^{Am}Shejbni hlavu, kamaráde, ^{Dm}tunel před námi,
^{E7}veksle tlučou, ^{Dm}píšťaly řvou, ^{E7}zvonce vyzvání,
v boudě dobrej mašinfíra ^{Am}nejni žádnej srab,
i v tom dešti sazí jsem ten ^{Dm}nejšťastnější chlap,
^Ejó, ze všech chlapů ^{E7}nejšťastnější chlap. ^{Am}

Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
že na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.

- R: ^{Dm}To znám, to dobře znám, ^{Am}znám, znám, ^{E7}na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám, ^{Am}
^{Dm}to znám, to dobře znám, ^{Am}znám, znám, ^{E7}na kolejích nejsem nikdy sám. ^{Am}

2. Za žádama Frisco, semafor je zelenej,
vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se, občánkové, hobo es jedou k vám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.

Pod žádama uhlí mám a deku dřavou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

3. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to „klap“,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Ho ho Watanay

1. ^DSpinkej můj maličký, ^Cmáš v očích ^Dhvězdičky,
^Cdám ti je do vlasů, ^Gtak usínej, ^Dtak usínej.

- R: ^DHo ho Watanay, ^Cho ho Watanay, ^D/ ho ho Watanay ^Ckiokena ^Gkiokena. ^D

Spinkej

1. ^DUž se končí den, ^Guž je čas k spánku, ^D/ zdi se barví ^God červánků,
^Dhleď, už lampář ^{Hm}světla rozsvěcí -, / tak si dočti stránku, ^Gzavři knížku,
^Dhonem hupky do pelíšku, ^D/ kořata dávno ^{Hm}vrní za pecí. ^{A A7}

- R: ^DTak spinkej, ať ve tvých snech / ^Grůže kvetou, ^Dvoní mech, ^G
^Dprinceznu si ^{Hm}Honza bude brát, / ^{A A7}než půlnoc ^Dprostře síť, ^G
^Dna vlásky políbí tě, / ^Gvždyť i ^{Em}tvá máma ^Amusí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí, / od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový, / až se usměje, tak na chvilenu
oči si mu všimni, synku, / snad jednou budeš taky takový.

Stály baby

1. ^DStály baby u vesnice, ^Adivily se ^Dpřevelice. ^{D7}
^G/: Hej, hola, hola, ^Dholala, ^{A7}že mám ^Dholá kolena, ^{D7}cha, cha, cha. :/
2. ^GPunčochy jen nad střevíce, ^Dgatě nemaj ^{A7}nohavice. ^{D D7}
/: Hej, hola, hola, holala, k tomu holá kolena. :/
3. Klobouk jako Amerikán, ranec jako starej cikán.
/: Hej, hola, hola, holala, k tomu holá kolena. :/
4. S prstem vzhůru káže vědma: Počkej však ty chytíš revma.
/: Hej, hola, hola, holala, nastydnou ti kolena. :/
5. Kdo se sluncem nemá styků, v stáru hledá apatyku.
/: Hej, hola, hola, holala, francovkou tře kolena. :/

Stará archa

R: G D^7 G D^7 G
/: Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram, náramnou. :/

1. G D^7 G
Pršelo a blejskalo se sedm neděl, / kocábku náram, náramnou,
 D^7 G
Noe nebyl překvapenej, on to věděl, / kocábku náram, náramnou.

G D^7 G
Archa má cíl, jé, archa má směr, jé, / plaví se k Araratu na sever.

2. Šem, Cham a Jafet byli bratři rodní, / kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní, / kocábku náram, náramnou.
Kázal jim uložit ptáky, savce, / kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy hladce, / kocábku náram, náramnou.

R + Archa má cíl ... + R

3. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, / kocábku náram, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla, / kocábku náram, náramnou.
Na břehu pak vyložili náklad celý, / kocábku náram, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli, / kocábku náram, náramnou.

R + Archa má cíl ... + R

Starý příběh

1. F
Řek Mojžíš jednou lidu svému přišel čas,
 Am B C^7
dnes v noci tiše vytratí se každý z vás.
 F F^7 B Bm C C^{11} F B F
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Já říkám rovnou, každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

- R: F
Kdo se bojí vodou jít,
 Gm C^7
ten podle tónů faraónů musí žít.
 F F^7 B Hdim C C^{11} F B F
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě koukal jako na pytel blech
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví

3. Dnes už jsem starší a vím co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno lehnu si do mokré trávy

s nohama křížem a s rukama za hlavou, koukám nahoru na oblohu modravou
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy

Hlídej lásku skálo má

1. C G^7 C
Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází
 F C
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází.
 F C
Já ji potkal ve skalách, šla bosá jenom tak
 G^7 C
měla džínsy vybledlý, na zádech starej vak.
- R: G^7 C
Hlídej lásku, skálo má než se s ránem vytratí
 F C
čeká na nás těžká pouť až se s ránem vytratí.
 C
Mezi lidmi je těžké plout až se s Fránem vytratí
 G^7 C
víš co umí člověk, pojď než se s ránem vytratí.
2. Když mi ahoj povídá, úsměvem mě pohladí
tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevádí
sedli jsme si na stráni dole zpíval řeky proud
den zmizel za obzorem stín skryl náš tichý kout.

Hercegovina

Při „infanteria“ se stojí, při „císař pán“ se navíc salutuje.

1. $\begin{matrix} \text{A} & & & & \text{E} \\ /: & \text{Šel} & \text{jsem} & \text{šumným} & \text{hájem,} & \text{širou} & \text{rovinou,} & :/ \end{matrix}$
 $\begin{matrix} \text{A} & \text{A}^7 & \text{D} & \text{Hm} & \text{E} & & \text{A} \\ /: & \text{potkal} & \text{jsem} & \text{tam} & \text{myslivečka,} & \text{šel} & \text{se} & \text{svojí} & \text{milou,} & (\text{ba} & \text{jó,}) & :/ \end{matrix}$
2. Už je, moje milá, konec lásky tý, já už musím narukovat k infanterii.
3. Infanteria, to je chloubá má, ta musela bojovat za císaře pána.
4. Za císaře pána, jeho rodinu, ta musela vybojovat Hercegovinu.
5. Hercegovina lautr rovina, tu musela vybojovat infanteria.
6. Táhle pod strání šnelcug uhání a pod strání jsou schováni mohamedáni.
7. Mohamedáni, to jsou pohani, kalhoty maj podkasány, plivaj do dlaní.
8. A ty turkyně, tlustý jak dyně, ty císař pán nerad vidí ve své rodině.

Hlídač krav

1. $\begin{matrix} \text{D} \\ \text{Když} & \text{jsem} & \text{byl} & \text{malý} & \text{říkali} & \text{mi} & \text{naši,} & \text{„Dobře} & \text{se} & \text{uč} & \text{a} & \text{jez} & \text{chytrou} & \text{kaši,} \\ \text{G} & & & & \text{A}^7 & & \text{D} \\ \text{až} & \text{jednou} & \text{vyrosteš} & \text{budeš} & \text{doktorem} & \text{práv.} \end{matrix}$
 $\begin{matrix} \text{D} \\ \text{takový} & \text{doktor} & \text{sedí} & \text{pěkně} & \text{v} & \text{suchu,} & \text{bere} & \text{velký} & \text{peníze} & \text{a} & \text{škrábe} & \text{se} & \text{v} & \text{uchu,} \\ \text{G} & & & & \text{A}^7 & & \text{D} \\ \text{já} & \text{jim} & \text{ale} & \text{na} & \text{to} & \text{řek} & \text{„Chci} & \text{být} & \text{hlídačem} \end{matrix}$
 $\begin{matrix} \text{D} \\ \text{Já} & \text{chci} & \text{mít} & \text{čapku} & \text{s} & \text{bambulí} & \text{nahoře,} & \text{jíst} & \text{kaštiny} & \text{a} & \text{mýt} & \text{se} & \text{v} & \text{lavoře} \\ \text{G} & & & & \text{A}^7 & & \text{D} & \text{A}^7 \\ \text{od} & \text{rána} & \text{po} & \text{celý} & \text{den} & \text{zpívat} & \text{si} & \text{jen} \\ \text{zpívat} & \text{si} & /: & \text{pam} & \text{pampa} & \text{dampampa} & \text{dádám:} \\ \text{G} & & & & \text{A}^7 & & \text{D} \\ \text{pam} & \text{padadadam} & \text{padap} & \text{padám} \end{matrix}$
2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

2. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

3. Ten starý příběh z bible vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Štěně

1. $\begin{matrix} \text{A} & & \text{D} & & \text{A} \\ /: & \text{Narodilo} & \text{se} & \text{štěně,} & \text{lidí} & \text{se} & \text{nebálo,} & :/ \end{matrix}$
 $\begin{matrix} \text{D} & & \text{A} & & \text{E}^7 & & \text{A} & \text{E}^7 & & \text{A} \\ /: & \text{se} & \text{svým} & \text{stínem} & \text{na} & \text{stěně,} & \text{to} & \text{štěně,} & \text{celej} & \text{den} & \text{si} & \text{hrálo.} & :/ \end{matrix}$
2. A když povyrostlo víc, protáhlo si nohy,
vydalo se do ulic, do vesnic, očuchávat rohy.
3. Čuchá tady, čuchá tam a ocasem vrtí,
uviděl ho jeho pán, grobián, rozvzteklil se k smrti.
4. „Aby pes znal celou ves, to jsou nějaký mravy?“
Takovej všetečnej pes na řetěz, to mu mravy spraví.”
5. A tak na řetěze rost, až z něj vyrost hafan,
jednou mu pán pro radost dával kost a byl zle porafán.
6. „Jak to, že ten pes kouše,“ sám sebe se tázal,
„dřív neublížil mouše, proč kouše, když jsem ho uvázel?“
7. Seběhla se celá ves a pánovi praví:
„Celej svět už ví to dnes, že řetěz mravy nenapraví.“

Strč prst skrz krk

R: ^G "Strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
^D "strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
^G "strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
^D bude z tebe zpěvák ^G velikej, Pájo.

1. ^G Na cvičišti čtyři svišti piští,
^D na cvičišti čtyři svišti piští,
^G na cvičišti čtyři svišti piští,
^D těším se na lekci ^G příští, ach jo.
2. Dalajláma v lomu láme slámu,
dalajláma v lomu láme slámu,
dalajláma v lomu láme slámu,
já si na tom jazyk zlámu, ach jo.
3. Jak Julie olejuje koleje,
jak Julie olejuje koleje,
jak Julie olejuje koleje,
smrtný pot ze mě leje, votři mě.
4. Teď už umím "kaplan plakal v kapli",
teď už umím "kaplan plakal v kapli",
teď už umím "kaplan plakal v kapli",
hlasivky se mi už naply, ach jo.

Halelujah

1. ^G Now I've heard there was a secret chord ^{Em}
That ^G David played, and it pleased the Lord ^{Em}
But you don't really care for music, do you? ^C ^D ^G ^D
It goes like this the fourth, the fifth ^G ^C ^D
The minor fall, the major lift ^{Em} ^C
The baffled king composing Hallelujah ^D ^{H#m} ^{Em}
R: ^C Hallelujah, ^{Em} Hallelujah, ^C Hallelujah, ^G ^D ^G ^D Hallelu - jah
2. Your faith was strong, but you needed prof
You saw her bathing on the roof
Her beauty in the moonlight overthrew you
She tied you to a kitchen chair
She broke your throne and she cut your hair
And from your lips she drew the Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah
3. Maybe I have been here before
I know this room, I've walked this floor
I used to live alone before I knew you
I've seen your flag on the marble arch
Love is not a victory march
It's a cold and it's a broken Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah
4. There was a time you'd let me know
What's real and going on below
But now you never show it to me, do you?
And remember when I moved in you
The holy dark was moving too
And every breath we drew was Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah
5. Maybe there's a God above
And all I ever learned from love
Was how to shoot at someone who outdrew you
And it's not a cry you can hear at night
It's not somebody who's seen the light
It's a cold and it's a broken Hallelujah

František

1. **G** Na hladinu rybníka svítí sluníčko
Em a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Am které tam zasadil jeden hodný člověk,
Am jmenoval se František Dobrota.

František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla: Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.

- R: **C** Balabambam, balabambam, **D C** balabambam, balabambam, **D C**
balabambam, balabambam, **D C Am** kolem rybníka vysázel topoly

2. František udělal všechno, co mu řekla,
a po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.

Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky ráno,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

Frenky

1. **C** Kolik je smutného, když mraky černé jdou lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
F já slyšel příběh, který velkou pravdu měl, za čas odletěl, každý zapomněl.
C
- R: **G⁷** Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán, po Státech toulal se jen sám,
F a že byl veselej, tak každéj měl ho rád. tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
F a každéj, kdo s ním chvílku byl, ten dlouho se pak smál.
G
2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frenkův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít, jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smílek konec měl, farář píseň pěl, umíráček zněl.

Strom

1. **Am** Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Am svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.
G
- R: **A** A on tam stál a koukal do polí,
D byl jak král sám v celém okolí,
F^{♯m} korunu měl, i když ne ze zlata
A a jeho pokladem byla tráva střapatá.
E
2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl,
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl.
A z vísky bylo město a to město začlo chtít,
asfaltový koberec až na náměstí mít.
3. Že strom byl v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil.
Tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví snad už ani nevnímal.
4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál.
Dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával,
jen přítel vítr si na strništích z nouze o něm píseň hrál.

Taši de lé

- G** **G/F#**
 Přicházíš z hor ze Země sněhů
G/F **E**
 slunce, co pálí do mraků
Am **D/F#**
 kde řeky se rvou o kámen z břehu
G **Am/A**
 a duše lítaj na draku

 Přicházíš z hor ze Země sněhů
 na střeše světa usínáš
 já vím, každej tvor zná soucit i něhu
G **Ami** **D7/F#**
 jenže ty dlouho se neozýváš

R: **Am7**
 /: Taši de lé
D7/F#
 Slunce Sanghy a Dharma
G **G/F#**
 taši de lé :/
G **G/F#** **Am7** **D7/F#**

Tu tu.

- You come from up high
 from a land of snowcaps
 And a sun that chisels through the clouds
 Where rivers run quick and stumble on gemstones
 And spirits fly with dragon wings
 You come from up high
 from a land of snowcaps
 You doze on the rooftops of the sky
 I know that all creatures know feeling and questions
 I just haven't heard from you for so long

 /: Taši delé shining sun of Sangha taši delé
 Taši delé shining sun of Dharma taši delé :/

od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty,
 odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva,
 při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu,
 kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane,
 kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky.
 Do každé rodiny elektrické hodiny!

Eště som sa neoženil

- Am** **E7** **Am**
 Eště som sa neoženil už ma žena bije
Am **E7** **Am** **G**
 a ja som si narychtoval tri dubové ky - je.
C **Dm** **G7** **E7**
 S jedným budem ženu bici a s tým druhým dzeci, dzeci, dzeci, dzeci.
Am **Dm** **Am** **E7** **Am**
 A s tým tretím kyja, kyjačiskom pojdzem na zálety.
- Kam ty zajdeš, aj já zajdu, pojdzeme do mlýna,
 opýtáme sa mlynára, čo že za novina.
 kolečka sa otáčajú, žitečko sa mele, mele, mele, mele
 moja milá sa vydáva, pojdzem na vesele.

Ezop a brabenec

C **Em** **Am** **Am7** **F** **G7** **C**
 Jednou z lesa domů se nesa moudrý Ezop,
C **Em** **Am** **Am7** **F** **G7** **A7**
 potkal brabce, který brabence málem sezob.
Dm **E** **Dm** **D7** **G7**
 Brabenec se chechtá, Ezop se ho hned ptá,
C **Em** **Am** **Am7** **F** **G** **Dm** **G7**
 čemu, že se na trávě v lese právě řeh-tá?

- C** **G7** **C** **B** **A7** **D7**
 Já, povídá brabenec, se taky rád hlasitě chechtám, chechtám,
A7 **G7** **C** **D7** **Dm7** **G7**
 když pupenec kyselinou leptám.
- Víím, totiž ten brabenec, mravenečník, že se mě neptá, neptá,
Dm **G7** **C**
 pozře mě ať se chechtám, nechechtám.

A7 **E7** **A7** **E7**
 Kampak by to došlo třeba s pouhou ponravou,
G **D7** **Dm** **G7**
 kdyby měla plakat, že je ptačí potravou.

- Ty, ač nejsi brabenec, se taky rád hlasitě chechtej, chechtej
 a na svou bídu si nezareptej.

Džungle ztichla

- C** **F** **C** **Am** **G** **C**
1. Džungle ztichla, večer nastal, / ke spánku se všechno klade,
C **F** **C** **Am** **G** **C**
jen v táboře smečky vlků / na stráži je vlče mladé.
- C** **G** **G** **C**
R: Vlče se nebojí nikoho, (nikoho) / přece má tesáky od toho, (od toho)
C **G** **G** **C** **G** **C**
aby, když nepřítel ozve se, (ozve se) / pořádně ho prohnal po lese.
2. Vlče ví, že zákon smečky / dobrým vlkem být mu káže.
Když Akéla k boji velí, / každý běží pln kuráže.
3. Ať si někdy někdo začne / křivdit komu před vlčáky,
pocuchaj mu chlupy značně, / a pak zhyne pod tesáky.

Elektrický valčík

- Am** **E7**
1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
F **Am**
hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pipou,
nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
F **E7**
v naší obci mezi kopci plnily se korbele.
- A** **E7** **Edim** **E7**
R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A **Adim** **A**
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A7 **D** **E** **C#m** **F#m** **H** **E7** **A**
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
A7 **D** **E** **C#m** **F#m** **Hm** **E7** **A**
střídavý, střídavý, zkrátka elek - trický proud.

A nyní, kdo tu všechno byl:

*okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor,
poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy,
zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky,
početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru
sedláka Krušiny, dále krojované družiny,
alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi
na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.*

2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.

*Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků:
vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté:*

Tereza

- C** **D** **G** **C** **D** **Em**
1. Ten den, co vítr listí z města svál, / můj džíp se vracel, jako by se bál,
C **D** **G** **C** **D** **E**
že asfaltový moře odliv má / a stáj, že svýho koně nepozná.
- G** **D**
R: Řekni kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Am **Em**
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
G **D**
Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
Am **Em**
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,
D **G**
naposled, naposled.
2. Já z dálky viděl město v slunci stát / a dál jsem se jen z hrůzou musel ptát:
Proč vítr mlátí spoustou okenic, / proč jsou v ulicích auta, jinak nic?
3. Do prázdných beden zotvíranejch aut / zaznívá odněkud něžnej tón flaut
a v závějích starýho papíru / se válejí černý klapky klavírů.
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám / a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí / a osamělý město mlčí.

Těšínská

- Am** **Dm** **F E** **Am** **Dm F E Am**
1. Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
Dm **F E** **Am** **Dm F E Am**
u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě,
C **Dm**
moje nevěsta by byla dcera ševcova
F **C**
z domu Kamiňských odněkud ze Lvova,
Dm **F E** **Am** **Dm F E Am**
kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie.
- Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy, a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
- Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych,
měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
- Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,
tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.
- Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
vidím to jako dnes: šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
Am **Dm** **F E Am**
/: na na na ... :/

Tisíc mil

- G** **Em** **Am** **C**
1. V nohách mám už tisíc mil / stopy déšť a vítr smyl
Am **D** **G**
a můj kůň i já sme cestou znavení
- R1: Těch tisíc mil těch tisíc mil / má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení
- Je tam stráň a příkřej sráz / modrá tůň a bobří hráz
táta s mamou kteří věřej dětskej sům

- V kiosku koupím si housku a slané tyčky
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky
ze školy dobře vím co by se dělat mělo
ale dokud se zpívá ještě se neumřelo
- Do alba jízdenek lepím si další jednu
vyjel jsem před chvílí konec je v nedohlednu
za oknem míhá se život jak leporelo
a dokud se zpívá ještě se neumřelo
- Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze
houpe to houpe to na housenkové dráze
i kdyby supi se slítali na mé tělo
tak dokud se zpívá ještě se neumřelo
- Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa
zvedl jsem telefon a ptám se Lidi jste tam?
a z veliké dálky do uší mi zaznělo
že dokud se zpívá ještě se neumřelo

Dva Havrani

- Dm C Dm** **C Dmi**
1. Když jsem se z pole vr - acela, / dva havrany jsem slyšela,
F C **Dm C Dm**
jak jeden druhého se ptá: / kdo dneska veče - ři nám dá?
Dm C Dm
kdo dneska veče - ři nám dá?
- Ten první k druhému se otočil / a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl / a takto jemu odpověděl
a takto jemu odpověděl:
- ”Za starým náspem, v trávě schoulený / tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá, / jen jeho kůň a jeho milá.
Jen jeho kůň a jeho milá.”
- ”Jeho kůň dávno po lesích běhá / a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa, / hostina naše už se chystá.
Hostina naše už se chystá.”
- ”Na jeho bílé tváře usednem / a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasýtíme, / z vlasů si hnízdo postavíme.
Z vlasů si hnízdo postavíme.”

Dělání

1. Když máš srdce zjhlé, když máš potíže Tak dej cihlu k cihle, těsto do díže
Úpeč třeba chleba, postav třeba zeď
Žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď Začni s tím hned teď
- R: Dělání, dělání všechny smutky zahání Dělání, dělání je lék
Dělání, dělání to nám úsměv zachrání Dělání, dělání je lék

Divoké koně

1. /: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :/
vzduch těžký byl a divně voněl tabá - kem,
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor,
sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor?
3. Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touho, ještě neumírej, sil máme dost.
4. V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera.
5. Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.
6. Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.
- Já viděl divoké koně ...

Dokud se zpívá ještě se neumřelo

1. Z Těšina vyjíždí vlaky co čtvrthodinu
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu
svatý Medard můj patron fuká si na če - lo
ale dokud se zpívá ještě se neumřelo - o -

- R2: Těch tisíc mil těch tisíc mil / má jeden směr a jeden cíl
jeden cíl ten starej známej bílej dům
3. V nohách mám už tisíc mil / teď mi sbejvá jen pár chvil
cestu znám a ta se tam k nám nemění
4. Kousek dál a já to vím / uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům

To máme mládež

1. Jen zpívají si rock a zpívají si rock
no já Vám povím, milá paní, škoda pro nich slov.
- R: To máme mládež, to máme mládež
doma řezali je málo, jak se zdálo
kam to vede se ptám.
2. To včera jeden kluk mě sednout nepustil
a vymlouval se na frakturu, to je jejich styl.
3. Ty holky jen tak tak se vejdou do svejch džín
a tyhle jejich mini, mini, já jsem z toho in.
4. A všechno chtějí hned a všechno vědí líp
a když jim člověk moudře radí, mají na to vtip.
5. No já Vám povídám, my byly jinačí,
i když se o nás taky neslo naší pavlačí.

To ta Heľpa

1. To ta Heľpa, to ta Heľpa, to je pekné mesto,
a v tej Heľpe, a v tej Heľpe švarných chlapcov je sto.
/: Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vôli,
ľen za jedným, ľen za jedným srdečko ma boli. :/
2. Za Janičkom, za Paličkom krok by néspravila,
za Ďuričkom, za Mišičkom Dunaj preskočila.
Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj, to širé pole,
ľen za jedným, ľen za jedným, počesenie moje.

Třešně zrály

1. C G C
 Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
 E^7 Am F G^7 C G
 sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
 C G C
 a já k horám v dáli, k modrejům horám v dáli,
 E^7 Am F G^7 C G^7
 sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

R: C Am Dm G^7 C
 Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
 E^7 Am F Dm G^7 C
 sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
 tak tam vám holka stála a bourák opodál,
 a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
 i zblízka se pak smála a já se taky smál.

3. Řekla, že mě má ráda, dlouho mě má ráda,
 dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
 ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
 jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

4. Pokud je mi známo, já řek jenom: „dámo“,
 milá hezká dámo, zač bych potom stál,
 ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
 moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

5. Jó, u tý skály dál třešně zrály,
 sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
 a já k horám v dáli, k modrejům horám v dáli,
 sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

David a Goliáš

C Am F G C Am F G^7
 Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat.
 C A Dm G^7 C H^7
 Podívejte se na ně, musíte naříkat.
 Em A H^7 Em A H^7
 Obr do pidimužíka mydlí, domnívaje se, že vyhraje.
 G Em Am D^7 G G^7
 Klidně sedíme na židli, čtème bibli, tam to všechno je.

1. C Am Dm G^7 C Am Dm G^7
 Samuelova kniha nám povídá, jak na Žida přišla velká bída,
 C Am F Fm C $\text{A}^{\flat 7}$ G^7
 jak ti bídí Filištíni válku vést nebyli líní, až potkali Davida.
 2. David šel do války volky, nevolky, z velké dálky nesl bratrům homolky,
 v pochodu se cvičil v hodu, dal si pro strýčka Příhodu, tři šutry do tobolky.

$\text{A}^{\flat}$ C D^7
 Hej, hej, kam se valej, vždyť jsou malej!
 G^7 E^7 Dm^7 G^7
 Takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje.

3. Když mu ale obr plivnul do očí, David se otočí prakem zatočí,
 C D^7 G^7 C
 když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej, já měl kuráž, a jakej byl Goli - áš.

Dej mi víc své lásky

1. Am C Am G E^7
 Vymyslel jsem spoustu napadů, ať, co podporujou dobrou náladu, ať,
 Am D Dm Am E Am G
 hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu, v noci chodit strašit do hradu, ať.
 2. Dám si dvoje housle pod bradu, ať, v bílé plachtě chodím pozadu, ať,
 úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky vyrábím tu hradní záhadu, ať.
 R: C E^7 Am F C G
 Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc své lásky, ať,
 C E^7 Am F C E^7
 já nechci skoro nic, já nechci skoro nic, já chci jen pohladit tvé vlásky, ať.
 3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, ať, mi dokonale zvednul náladu, ať,
 natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky zamknu si na sedm západů, ať.

Darmoděj

1. **Am** Šel včera městem **Em** muž a šel po hlavní třídě, **Am** **Em**
Am šel včera městem **Em** muž a já ho z okna viděl, **Am** **Em**
C na flétnu chorál hrál, **G** znělo to jako zvon **Am**
a byl v tom všechen žal, **Em** ten krásný dlouhý tón, **F**
F#dim a já jsem náhle věděl: ano, to je on, **E7** **Am** to je on.
- Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
- R: **Am** **Em** **C G Am F F#dim E7**
/:Na nana na .. :/
2. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
- Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.
3. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.
- R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Trh ve Scarborough

1. **Dm** **C** **Dm**
Příteli, máš do Scarborough jít,
F **Dm** **F** **G** **Dm**
dobře vím, že půjdeš tam rád,
F **C**
tam dívku najdi na Market Street
Dm **G** **B** **C** **Dm**
co chtěla dřív mou ženou se stát.
2. Vzkaž jí ať šátek začne mi šít,
za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit
bude-li chtít mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem
šátek v písku přikaz' ji prát,
a ždímat v kvítku jabloňovém
bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát
s tím šátkem pak ať vejde v můj dům
bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes pní nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad
za pluh ať slouží šípový trn
budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Osej ten sad a slzou jej krop
choď těm růžím na loutnu hrát.
Až začnou kvést tak srpu se chop
budeš-li chtít mým mužem se stát.
7. Z trní si lůžko zhotovit dej
druhé z růží pro mně nech stlát
jen pýchy své a Boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Tři bratři

1. **Am**
Tři bratři žili kdys v zemi skotské,
D Am E
v domě zchudlém jim souzeno žít, -
Am
ti kostkama metali, kdo z nich má jíti,
D Am E
kdo z nich má jít, -
F C G Am D Am Em Am
kdo z nich má na moři pirátem být.
2. Los padl a Henry už opouští dům,
ač nejmladší přec vybrán byl,
by koráby přepadal na moři žil,
jen na moři žil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
3. Po dobu tak dlouhou jak v zimě je noc,
a tak krátkou jak zimní je den,
už plaví se Henry, když před sebou objeví
loď, pyšnou loď.
„Napněte plachty a kanóny ven!“
4. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,
z vln už ční jenom zvrácený kýl.
Teď Henry je boháč, když boháče oloupil,
loď potopil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
5. Do Anglie staré dnes smutné jde zvěst,
smutnou zprávu dnes dostane král:
Ke dnu klesla pyšná loď, poklady
Henry si vzal,
střežte se moře on vládne tam dál.

Tři citrónky

1. **C Am Dm G⁷ C Am Dm G⁷**
V jedné mořské dáli - ně / zmizel parník v hlubině,
C Am Dm G⁷ C
jen tři malé citrónky / zůstali na hladině.
- R: 3x /: Rýbaróba rýbaróba rýbaróba ča ča, :/ ... zůstali na hladině.
2. Jeden z nich povídá: „Přátelé, / netvařte se tak kysele,
vždyť je to přece veselé, / že nám patří moře celé.“
3. A tak se plavili dál a dál, / jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se doplavili / až na ostrov korálový.

Chodím po Broadwayi

1. **D**
Chodím po Broadwayi hladov sem a tam / **D** chodím po Broadwayi hladov sem a tam, **A⁷**
D D⁷ G chodím po Broadwayi, po Broadwayi, / **D A⁷ D** po Broadwayi hladov sem a tam.
- R: **D** Singi jau, jau, jupí jupí jau, / **D A⁷** singi jau jau jupí jupí jau
A⁷ D D⁷ G D A⁷ D singi jau jau jupí, jau jau jupí, / singi jau jau jupí jupí jau.
2. /: Práci nedostanu, černou kůži mám :/
práci nedostanu, nedostanu, protože já černou kůži mám.
3. /: Moje černé děti mají stále hlad :/
moje černé děti, černé děti, černé diti mají stále hlad.
4. /: A já pevně věřím, že zas přijde den :/
a já pevně věřím, pevně věřím, že zas černoch bude svoboden.

Čtyři bytelný kola

1. **C G Am F Em G**
Čtyry bytelný kola má náš prokletej vůz,
C F C G C F C G
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá nám, tam je cíl.
C F Fm C F C
A tak zpívej o Santa Cru - uz.
- R: **F C G C**
Polykej whisky a zvířenej prach, nesmí nás porazit strach
F C D⁷ G⁷ C
až přejedem támhle ten pískovej plát, pak nemusíš se už rudochů bát.
Georgi, jsem už celá roztřesená, zastav!
Zalez zpátky do vozu ženo!
2. Jen tři bytelný kola ...
Tatínku, tatínku, už mám plný nočníček!
Hrome, synku, to není nočníček, to je soudek s prachem!
3. Jen dvě bytelný kola ...
Synu, vždyť jedeme jako s hnojem!
Jó, koho jsem si naložil, toho taky vezu!
4. Už jen jediný kolo ...
Georgi, zastav, já se strašně bojím indiánů!
Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!
5. Už ani jediný kolo ...
Indiáni!!! (pokřik)

Červená řeka

- Pod tou skálou, kde proud řeky syčí, tam kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí, toho já ráda mám k zbláznění.
(D D7 G D H7 Em A7)
- Vím, že lásku jak trám lehce slíbí, já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí, bez něj žít už mě dál nebaví.
- Často k nám jezdívá s kytkou růží, nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží, bitej pás, na něm pár pistolí.
- Hned se ptá, jak se mám, jak se daří, kdy mu prý už to svý srdce dám,
na to já odpovím, že čas maří, srdce blíž Červený řeky mám.
- Když je tma a jdu spát, noc je černá, hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná, dokud sám se zas k nám nevrátí.

Chajda

- V dáli za horama stojí chajda malá.
V dáli za horama stojí chajda malá.
Pod ní teče řeka, nad ní černá skála.
Pod ní teče řeka, nad ní černá skála.
(A E A A E A A7 D A E A A7 D A E A)
- /: Přišla velká voda, vzala chajdu malou :/
/: Teď dva kamarádi nemaj si kam lehnout :/
- /: Smutně chodí světem, hledaj chajdu svojí :/
/: Tam, kde chajda stála, černá skála stojí :/
- /: Neplač kamaráde pro tu chajdu malou :/
/: Dřív, než jaro přijde, postavíme novou :/

- Tam žila jedna babizna, / byla to mořská krabizna,
sežrala citrónky i s kůrou, / a tak skončila baladu mou.

Tři čuníci

- V řadě za sebou tři čuníci jdou,
řápají si v blátě cestou necestou.
Kufry nemají, cestu neznají.
Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:
(C Am Dm G7 Dm G7)
- Ui ui ui ... (na melodii sloky)
2: Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem.
Ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:
- Levá pravá teď, přední zadní už,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž.
Lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají:
- Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh.
Ušima bimbají, kopýtka máchají,
chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají.
- Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák.
Blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti nepohodě vesele si zpívají:
- Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět.
V řadě za sebou, hele támhle jdou!
Pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou!

Tři kříže

1. **Dm** Dávám sbohem všem **C** břehům prokletejm, **Am**
Dm který v drápech má **Am** ďábel sám, **Dm**
C bílou přídí šalupa „My Grave“ **Am**
Dm míří k útesům, který znám. **Am** **Dm**

- R: **F** Jen tři kříže z bílýho kamení **C** **Am**
Dm někdo do písku poskládal, **Am** **Dm**
F slzy v očích měl a v ruce znavený **C** **Am**
Dm lodní deník, co sám do něj psal. **Am** **Dm**

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

*Snad se chtěl modlit: „Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský, snad mi tedy Bůh odpustí ...“*

- R: ...lodní deník a v něm, co jsem psal ...

Tři myši prašivý

1. **C** Já by jsem chtěl mít tři myši, / já by jsem chtěl mít tři myši. **G⁷** **C**
F Já by jsem chtěl mít tři, tři prašivý myši, / já by jsem chtěl mít tři myši. **C** **F** **C** **F** **C** **G⁷** **C**

2. Co bys s těma myšmama dělal?

3. Já by jsem ty myši zabil.

V tom domě prostřený stůl

Tam já a moje rodina

3. Moje minulost se na mě šklebí
a srdce bolí, když si vzpomenu
že stromy, který měly dorůst k nebi
teď leží vyvrácený z kořenů

- R: **B** Jsem černej pasažér **C** Nemám cíl ani směr **F**

B Vezu se načerno životem a nevím **C** **F**

B Jsem černej pasažér **C** Nemám cíl ani směr **F**

B Vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím **C** **A⁷⁺**

4. Mám to všechno na barevný fotce
někdy z minulýho století
Tu jedinou a pocit bezdomovce
si nesu s sebou jako prokletí
5. Mám kufr plnej přebytečnejch krámů
a mapu zabalenou do plátna
Můj vlak však jede na opačnou stranu
a moje jízdenka je dávno neplatná

Černý muž

1. **G** Černý muž pod bičem otrokáře žil, **C** černý muž pod bičem otrokáře žil, **G**
H⁷ černý muž pod bičem otrokáře žil, **Em** Kapitán John Brown to zřel. **Am** **D⁷** **G**

- R: 3x /: Glory, glory aleluja :/ ... kapitán John Brown to zřel.

2. Sebral z Virginie černých přátel šik, ... prapor svobody tam zdvih.
3. V čele věrných město Herpes-Fevry jal, ... právo, vítězství a čest.
4. Hrstka statečných však udolána jest, ... kapitán John Brown je jat.
5. Zvony Charlestownu v dáli temně zní, ... Johnův den to poslední.
6. John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, ... jeho duch však kráčí dál.

Černá díra

- D
A
G
D
Mívali jsme dědečka, starého už pána,
A
G
A
D
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
Hm
G
A
D
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
A
G
A
D
už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
- Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
- Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
- Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
- Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
- Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
teď je naše písnička zralá pro recenzi.

Černej pasažér

- Dm
A
Mám kufr plnej přebytečnějch krámů
Dm
a mapu zabalenou do plátna
A
Můj vlak však jede na opačnou stranu
Dm
a moje jízdenka je dávno neplatná
F
Dm
F
Dm
- Někde ve vzpomínkách stojí dům
Ještě vidím, jak se kouří z komína

- Co bys s těma mrtvolkama dělal?
- Já by jsem ty mrtvolky stáhnul.
- Co bys s těma kůžičkama dělal?
- Já by jsem ty kůžičky prodal.
- Co bys s těma penězmama dělal?
- Já bych si koupil tři myši.

Trpasličí svatba

- G
C
G
A
D⁷
V lese, jó v lese, na jehličí, koná se svatba trpasličí,
G
C
H⁷
C
C[#]dim
G
Em
A
D⁷
G
žádná divná věc to není, Šmudla už má po vojně a tak se že-ní.

Malou má ženu, malinkatou, s malým věnem, s malou chatou.
Už jim choděj' telegramky už jim hrajou Mendelshona na varhánky.
- D
G
D
R: Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
G
D
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
G
D
a kdo se v téhle věci jednoduše neopičí,
G
D
D⁷
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí. -
- Mají tam lásku jako trámek, pláče tchyňka, pláče tchánek,
štěstíčko přejou mladí, staří, v papinově hrníčku se maso vaří.
Pijou tam pivo popovický, (ale malý), Šmudla se opil jako vždycky,
Kajchal kejchá na Profouse, jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.
- V lese, jó v lese ...
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Tulácký blues

1. Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
zpívat si blues, jít s hejnem černejš vran,
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy po - cí - tat,
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrat i pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejš paží znát,
blues kolejí a skřípot starejš vrat,
vopilejš smích i nářek vdov a v putykách se prát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
4. Všude je blues, můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a olověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejš prošlapanejš mil,
jít tisíc dnů pro malejš kousek teplejš slunnejš chvil.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

Carpe diem

1. Nadešel asi poslední den, podívej, celá planeta blázní,
a já neuroním ani slzu pro ni, jenom zamknu dům,
půjdu po kolejích až na konečnou, hle, jak mám krok vojensky rázný,
a nezastavím ani na červenou, natruc předpisům.
- R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou.
2. Už si nebudeme hrát na román, setři růž, nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví,
ať všechny hospody dnes doženou plán, ať svět z posledního pije a tančí,
já nebudu pít, nechám naplno znít v hlavě všechno, co mám.
3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal, nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let, na desce Jethro Tull,
ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal, carpe diem, život je krátký,
v tvých očích je klid a já nemám chuť snít, co by bylo dál.

Ukolébavka pro Izáka

1. Další den šel už spát, zítra zas ti bude hrát o zemi, kterou Bůh ti dal.
Noc i den má svůj řád, přišel čas si nechat zdát krásný sen, jaký by sis přál.
- R: Zítra zas budeš mít příležitost pohladit ovečku, co už taky spí.
Já budu v noci bdít, kdyby někdo rušil klid, láska má vždy tě ochrání.

Čarodějnice z Amesbury

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozorů mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

2. Usíná celá zem a před naším pohledem tajemně přikrývá se tmou.
Ovce už cítí chlad nezbyvá jim, než se hrát ve spánku jedna o druhou.

Ukoléřkavka

1. Den už se zešeřil / už jste si dost užil - li
tak hajdy do peřin / a ne abyste tam moc řádl - li
zítra je taky den / slunko mi to dneska slíbilo - lo
přeřte si hezký sen / a kéž by se vám to splnil - lo
na na na na na na / na na na na
aby hůř nebylo / to by nám stačilo
- R: Hajduly dajduly / aby víčka sklapnuly
hajduly dajdy / každý svou peřinu najdl
hajajajajajaja - ja / Kuba Lenka máma a já
dřív než zítra slunce začne hrát / dobrou noc a spát
2. V noci někdy chodí strach / a srdce náhle dělá buch buchy
nebojte já spím na dosah / když mě zavoláte zbiju zlé duchy
zítra je taky den / slunko mi to dneska slíbilo
přeřte si hezký sen / a kéž by vám to splnilo
aby hůř nebylo / to by nám stačilo

Už to nenapravím

R: $\begin{matrix} E & & Am & & D & F & E & Am & E \\ /: & Vap & tap & tap & tap & tada & \dots & & :/ \end{matrix}$

- $\begin{matrix} Am & & & & D \\ V & devět & hodin & dvacet & pět & mě & opustilo & štěstí, \\ F & & & & E & & E^7 \\ ten & vlak, & co & jsem & jím & měl & jet, & na & koleji & dávno & nestál, \\ v & devět & hodin & dvacet & pět & jako & bych & dostal & pěstit, \\ já & za & hodinu & na & náměstí & měl & jsem & stát, & ale & v & jiným & městě. \end{matrix}$

$\begin{matrix} A & & A^7 \\ Tvá & zpráva & zněla & prostě & a & byla & tak & krátká, \\ Dm & & Dm^7 \\ že & staviš & se & jen & na & skok, & že & nechalas' & mi & vrátka \\ B & & G \\ zadní & otevřená, & zadní & otevřená, \\ já & naposled & tě & viděl, & když & ti & bylo & dvacet, \\ to & jsi & tenkrát & řekla, & že & se & nechceš & vracet, \\ že & jsi & unavená, & ze & mě & unavená. \end{matrix}$

- Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho, může za to vinný sklep, že člověk často sleví, já čekala jsem hlavu jako střep s podvědomou touhou, já čekala jsem dobu dlouhou víc než dost kolik přesně, nevím. Pak jedenáctá bila a už to bylo passé, já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase, láska nerezaví, láska nerezaví, ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý, byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý, už to nenapravím, už to nenapravím.

Válka růží

- $\begin{matrix} Dm & & G & & Dm & & A \\ Už & rozplynul & se & hustý & dým, & derry & down, & hej & down-a-down, \\ Dm & & Gm & & Dm & & A \\ nad & ztichlým & polem & válečným, & derry & down, \\ F & & C & A & Dm & C & B & A \\ jen & ticho & stojí & kolkolem & a & vítěz & plení & vlastní & zem, \\ Dm & Gm & A & & Dm \\ je & válka & růží, & derry & derry & derry & down & hej & down. \end{matrix}$
- Nečekej soucit od rváče, derry down, hej down-a-down, kdo zabíjí ten nepláče, derry down, na těle mrtvé krajiny se mečem píší dějiny, je válka růží, derry derry derry down hej down.

- Brej den, paní správcová, brej den, pomůžu vám s prádlem na půdu. Brej den, proč jste taková? Tam, kam mě teď posíláte, tam já nepudu.

Brej den ...

Buráky

- $\begin{matrix} D & & G & & D \\ Když & Sever & válčí & s & Jihem & a & zem & jde & do & války \\ E & & A^7 \\ na & polích & místo & bavlny & teď & rostou & bodláky, \\ D & & G & & D \\ ve & stínu & u & silnice & vidím & z & Jihu & vojáky, \\ A^7 & & D \\ jak & válejí & se & v & trávě & a & louskají' & buráky. \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} G & & D & & E & & A^7 \\ Hej & hou, & hej & hou, & nač & chodit & do & války, & je & lepší & doma & sedět & a & louskat & buráky, \\ D & & G & & D & & A^7 & & D \\ hej & hou, & hej & hou, & nač & chodit & do & války, & je & lepší & doma & sedět & a & louskat & buráky. \end{matrix}$

- Plukovník je v sedle, volá: „Yankeeové jdou!“, mužstvo stále křičí, že dál už nemohou, plukovník se otočí a hledí do dálky, jak jeho slavná armáda tam louská buráky.
- Až tahle válka skončí a my zas budem žít, své milenky a ženy pak půjdem políbit, až zeptaj' se Tě: „Hrdino, cos' dělal za války?“ „Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky.“

Bratříčku, zavírej vrátka

1. **Am** **C**
Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
G **E**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F **E**
přijeli v hranatých železných maringotkách.

Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

- R: **Am** **Em** **Am** **Em** **Am** **Em** **Am** **Em**
Prší a venku se setmělo,
Am **Em** **Am** **Em** **Am** **Em** **Am** **Em**
tato noc nebude krátká,
Am **Em** **F** **Em** **Am**
beránka vlku se zachtělo,
F **Em** **Am** **E**
bratříčku, zavřel jsi vrátka?

2. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.

Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

- R: **F** **Em** **F** **Am** **F** **Am** **F** **Am**
...bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

Brej den

1. **Cmaj** **Fmaj** **Cmaj** **F** **G**
Brej den, pane slimáku, brej den, jakpak se vám klouže po slině?
Cmaj **Fmaj** **G** **G⁷** **C**
Já vím, máte mě na háku, ale já vás zcela chápu, tak to nesu hrdinně.
2. Brej den, paní zízalo, brej den, tak co, půjdeme dnes na ryby?
Já vím, vás to dožralo, ale já vás do tý piksly nedal, já mám alibi.
3. Brej den, paní slonice, brej den, můžu vám vzít míru na župan?
Já vím, v Černé kronice budou zítra psát, že jsem byl k smrti udupán.

3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, derry derry derry down hej down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry derry derry down hej down.

Ved' mě dál, cesto má

1. **D** **Hm**
Někde v dálce cesty končí,
A **G** **D**
každá prý však cíl svůj skrývá,
D **m**
někde v dálce každá má svůj cíl,
A **G** **D**
ať je pár mil dlouhá nebo tisíc mil.

- R: **D** **A** **Hm** **G**
Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
D **A** **G** **D**
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Hm **A** **D**
Pak na patník poslední napíšu křídou
G **D** **A**
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Hm **C**
písně své, co mi v kapsách zbydou,
G **D** **A** **A⁷**
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

- R: + /: ved' mě dál, cesto má ... :/

Veličenstvo kat

1. **Dm** V ponurém osvětlení **C** gotického **Dm** sálu
F kupčici **Gm** vyděšení **A** hledí do misálů
Dm a houfec **B** mordýřů **C** si žádá **F** požehnání, **C** **Gm**
Gm vždyť první z rytířů je **Dm** Veličenstvo **A7** Kat. **Dm** **C**
Gm vždyť první z rytířů je **Dm** Veličenstvo **A7** Kat. **Dm**

Kněž ďábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
 pod fialovou komží láhev vitriolu,
 pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
 /: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :/

F Na korouhvi **C** státu je **B** emblém s **C** gilotinou,
F z ostnatého **C** drátu **B** páchne to **C** zhnílotinou,
Gm v kraji **Dm** hnízdí hejno **Dm** krkavčí,
Gm lidu **A** vládne mistr **A** popravicí.

2. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
 a lůza pod platanem radu moudrých věší
 a zástup kacířů se raduje a jásá,
 /: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

Na rohu ulice vrah o morálce káže,
 před vraty věznice se procházejí stráže,
 z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
 /: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
 děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
 soudcové se na ně zlobili,
 zmrzlináře dětem zabili.

3. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
 jak zakázali psát a zakázali zpívat,
 a bylo jim to málo, poručili dětem
 /: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :/
 S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
 syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
 jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
 /: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :/

proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
 když tebe mám rád, když tebe tu mám.

Blízko Little Big Hornu

1. **Am** Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dm tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Am modrý kabáty jezdců, **Dm** stíny dlouhejch karabin,
Am a z indiánskejch signálů **A** po nebi letí dým.
A **E7** R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
A pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
D kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E7 proč Custer neposlouchá ta slova varovná? **A** **Am**
 2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
 táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
 marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
 jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.
 3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
 padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
 límce modrejch kabátů barví krev červená,
 kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.
 4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
 v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
 cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
 tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Bonsoir mademoiselle paris

1. **Em** **H7** Mám v kapse jeden **Em** frank, **D** jsem nejbohatší **G** z bank **H7** nad Seinou,
Em **H7** mám víc než krupíer **Em** a stíny **D** Sacre-Coeur **G** nade mnou. **H7**
C **D** **G** **Am** **H7** **Em** R: Láska je úděl **C** tvůj, **D** pánbůh tě **Em** opatruj,
C **D** **Em** **C** **D** **Em** bonsoir, mademoiselle Paris, bonsoir, mademoiselle Paris.
 2. Zním bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-Claire,
 vím, jak zní z úst krásnejch žen slůvka «car je t'aime,oh mon cher.»

Bedna vod whisky

1. ^{Am} Dneska už mně ^C fóry ^{Am} ňák ^E nejdou přes pysky,
^{Am} stojím s dlouhou ^C kravatou na ^{Am} bedně ^E vod ^{Am} whisky,
^C stojím s dlouhým ^{Am} vobojkem jak ^E stá ^A jovej ^E pinč,
^{Am} tu ^C kravatu, co ^{Am} nosím, ^E mi ^A navlík' ^{Am} soudce ^E Lynč.
- R: ^A Tak ^D kopni do ^E tý ^A bedny, ať ^D panstvo ^E nečeká,
^D jsou ^E dlouhý ^A schody do ^A nebe a ^A štreka ^A daleká
^D do ^E nebeskýho ^A baru, já ^A sucho v ^{Am} krku mám,
^D tak ^E kopni do ^{Am} tý ^E bedny, ať ^{Am} na ^E cestu se ^{Am} dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypítý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.
3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.
4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

Bláznova ukolébavka

1. ^D Máš, má ^A ovečko, ^G dávno ^D spát, už ^D píseň ^A ptáků ^G končí,
^D kvůli nám ^A přestal ^G vítr ^D vát, jen ^D můra ^A zírá ^G zvenčí,
^A já ^G znám její ^A zášť, tak ^G vyhledej ^A skrýš,
^A zas ^G má ^A bílej ^G plášť a v ^A okně je ^A mříž.
- R: ^D Máš, má ^A ovečko, ^G dávno ^E spát a ^E můžeš ^G hrát, ty ^D mě ^G můžeš ^E hrát,
^D vždyť ^G přijdou ^D se ^G ptát, ^D zítra ^G zas ^D přijdou ^G se ^D ptát,
^D jestli ^G ty v ^D mých ^D představách už ^D mizíš.
2. Máš, má ovečko, dávno spát, dnes máme půlnoc temnou,
ráno budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,

Vlak v 0.5

1. ^G Já ti ^D řeknu, proč ^D jsem ^D dneska ^D divnej ^D tak,
když v ^D dálce za ^D tunelem ^D začne ^D houkat ^D vlak,
^D proč ^D nechávám ^D svou ^D cigaretu ^D vyhasnout
^G a ^D každou ^D chvíli ^D stojím ^G jako ^G solnej ^G sloup.
2. Toughle ^D tratí ^D já ^D jsem ^D jezdil ^D řadu ^D let,
mašina a koleje byly můj svět
a parta z vlaku, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.
3. Jednou ^D když ^D jsme ^D jeli ^D z ^D Frisca ^D v ^D 0.5,
tahle ^D trať ^D nebejvala ^D nikdy ^D žádněj ^D med,
po ^D banánový ^D slupce ^D sklouz' ^D a z ^D vlaku ^D slít'
a pod ^D kolama ^D zůstal ^D mladej ^D brzdař ^D Kid.
4. Za rok nato zase z Frisca v 0.5
vyjel si Mike-mašinfira naposled,
tam v zatáčce za tunelem při srážce
z budky vylít' a zlomil si vaz vo pražce.
5. Pak už jsem zbyl jen já a Výhybka Joe,
ale neštěstí chodilo kolem nás dvou,
jednou Výhybka Joe už nevrátil se zpět,
ani on, ani ten vlak z Friska v 0.5.
6. Takže už víš, proč jsem dneska bledej tak,
já slyším za tunelem houkat divnej vlak,
v něm jede parta, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.

^C Ten vlak od Frisca už se řítí tmou, / tak ahoj, ^A Kide, ^D Miku, ^G Joe!

Vlaštovko leť

- C** **Am**
 1. Vlaštovko leť, přes Čínskou zed',
Fmaj **G**
 přes písek pouště Gobi.
C **Am**
 Oblétni zem, přileť až sem,
Fmaj **G**
 jen ať se císař zlobí.
Em **Am**
 Dnes v noci zdál se mi sen,
F **G**
 že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven.
C **Am** **Fmaj** **G⁷** **C**
 Vlaštovko leť, nás chudé veď.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
 zeptej se plameňáků.
 Kdo závidí, nic nevidí,
 z té krásy zpod oblaků.
 Až spatříš nad sebou stín,
 věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin.
 Vlaštovko leť, nás chudé veď.
3. Vlaštovko leť, rychle a teď,
 nesu tři zlaté groše:
 První je můj, druhý je tvůj,
 třetí pro světloňoše.
 Až budeš unavená,
 pírká ti pofouká Máří Magdaléna.
 Vlaštovko leť, nás chudé veď.

Vrabci

- Dm** **C** **Dm** **C** **Dm** **C** **F⁷⁺** **Dm**
 1. v lískovém keři bez oříšků / sedí tři vrabci bříško k bříšku
Dm **C** **Dm** **C** **Dm** **C** **F⁷⁺** **G**
 napravo Frantík, vlevo Eda / uprostřed Honzík, neposeda
2. jak se tu choulí ve větroví / nejtepleji je Honzíkovi
 srdíčka tlukou ťuk-ťuk-ťuk / vrabčáci sedí ani muk

Vypiju to jen ve stoje, jdu do volebního boje,
 zřím zas město drahý, jedu volit do Prahy.
 Dopila a aby se neřeklo, putukáře změni v mrtvolu,
 za zády má štěchovické peklo s šlajsnou svatojánských atolů.

Mary, babička Mary, pádluje bez námahy po proudu až do Prahy.
 Stoletá Mary, babička Mary jde do volebního boje za kovboje.

3. Ledva v Praze kotvu vyhodila, pro babičku nastal hrozný čas,
 neboť hned každá strana tvrdila, že jí náleží babiččin hlas.
 Malá stejně jako velká strana psala, že bude mít o hlas víc,
 že ta druhá strana je nahraná, oni že maj hlas ze Štěchovic.

Stoletý věk prý navadí, na předáka je to mládí,
 ze všech nejvíce, volala ji polnice.

Tak babičku, pro kterou vždy byla válka s lidojedy legrace,
 tu babičku za pár dní zabila volební agitace.

Mary, bojovná Mary, už nesesává v sedle, ve volbách byla vedle.
 Stoletou Mary, babičku Mary volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

Batalion

- Em** **G** **D** **Em** **G** **D** **Em** **Hm** **Em**
 R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro - hý - ří,
 víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.
- Em** **G** **Am** **Em** **Hm**
Em **D** **Em** **Hm** **Em**
 1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá - vá,
 ostruhami do slabin koně po - há - ní.
- Tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
 do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.
- R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
 zítra do Burgund batalion zamíří.
 Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
 díky, díky vám, královští verbíři.
2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
 na polštáři z kopretin budou věčně spát.
- Neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
 za královský hermelín padne každý rád.

Až se k nám právo vrátí

- Chci sluncem být a ne planetou, až se k nám právo vrátí,
chci setřást bázeň staletou, až se k nám právo vrátí.
- R: Já čekám dál, já čekám dál, já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,
já čekám dál, já čekám dál, já čekám dál, až se k nám právo vrátí.
- Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst, až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu jíst, až se k nám právo vrátí.
Už nechci jen kývat, chci svůj názor mít, až se k nám právo vrátí,
a jako člověk chci svůj život žít, až se k nám právo vrátí.
- Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat, až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat, až se k nám právo vrátí.
Už se těším až se narovná, až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám, až se k nám právo vrátí.

Babička Marry

- Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordyler,
pirát zkrvavenou šerpu ždímá, kapitán pucuje revolver.
Pikovická rýžoviště zlata čerí se v příboji Sázavy,
ale zato krčmářova chata, křepčí rykem chlapské zábavy.
Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,
plch, skunk, vše utíká po stráni od Medníka.
Krčmář zhasne kovbojové ztichnou, pirát zděšen tvář si zakryje,
rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou: "Blíží se k nám postrach prerie."
Mary, babička Mary, dva kolťáky za pasem, nad hlavou točí lasem.
Stoletá Mary, babička Mary, ta zkrotí hřebce křepce, ať chce či nechce.
- Žádné zuby, z jelenice sukně, ale zato tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně, Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla v krčmě dveře letí a babička vchází do dveří,
„Pintu ginu, lumpové prokletí!“ bezzubou dásní zaláteří.

Yesterday

- Yesterday all my troubles seemed so far away,
now it looks as though they're here to stay / oh, I be - lieve in yesterday.
Suddenly I'm not half the man I used to be
there's a shadow hanging over me / oh, yesterday came suddenly.
- R: Why she had to go, I don't know, she wouldn't say.
I - said something wrong, now I long for yesterday.
- Yesterday love was such an easy game to play,
now I need a place to hide away / oh, I believe in yesterday.

Žába puk

- U lesíčka zamrzla říčka, / budeme hrát hokej,
nabrousím si u bruslí šrouby, / do zatáček budu běhat O. K.
Nemáme puk, je nám to fuk, / a budeme hrát zmrzlou žá - bou,
ani hokejky nemáme, / na detaily nedbáme.
- Venco Kábů přihrej žábu, / já jim to tam fouknu,
nebo radši sám piš na bránu, / jáse zatím na puklinu kouknu.
V tom led puknul, já tam první hupnul, / vracíme se do kabin kraulem,
takže žába — puk vyhrála, / ve vodě se rozhrála.

Zahrada ticha

- Je tam brána zdobená, cestu otevírá, / zahradu zelenou všechno připomíná
- Jako dým závoju mlhou upředených / vstupuješ do ticha cestou vyvolených
- Je to březový háj, je to borový les, / je to anglický park, je to hluboký vřes
- Je to samota dnů, kde jsi pomalu zrál, / v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál
- Kolik chceš, tolik máš očí otevřených, / tam venku za branou leží studený sníh
- Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas, / v zahradě zelený přejdou do ticha zas
- Světlo připomíná rána slunečných dnů / v zahradě zelený, v zahradě beze snů
- Uprostřed závratí sluncem prosvícených / vstupuješ do ticha cestou vyvolených

Za svou pravdou stát

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.
- R: /: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :/
2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpadl,
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul a ty mu zlámeš vaz.
5. Tvůj potomek ctí tátů, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
6. = 1.

Zatracenej život

1. To bylo v Dakotě o vejplatě, whisky jsem tam pašoval,
že jsem byl sám jako kůl v plotě, s holkou jsem tam špásoval.
Šel jsem s ní nocí, kde vede stezka, okolo červených skal
než jsem jí stačil říct, že je hezká, zpěněnej bejk se k nám hnál.
- R: Povídám: Jupí, čerte, jdi radši dál,
pak jsem ho za rohy vzal a zahodil,
udělal přemet a jako tur řval, do dále upaloval.
2. To bylo v Dawsonu tam v salonu a já jsem zase přebral,
všechny své prachy jsem měl v talónu, na život jsem nadával:
Zatracenej život, čert by ho spral, do nebe jsem se rouhal
než jsem se u baru vzpamatoval Belzebub vedle mě stál.
3. Jak rychle oplácí tenhle svět, než bys napočítal 5,
Ďáblovým kaňonem musel jsem jet, když jsem se navracel zpět.
Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti, schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavetřil jsem neštěstí.
- R: Povídám: Jupí, čerte, jdi radši dál,
pak on mě za nohy vzal a zahodil,
udělal jsem přemet, jako tur řval, do dále upaloval.

Anděl

1. Z rozmáčeného kostela / v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, / polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, / já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně / lahvičku od parfému.
- R: A proto, prosím, věř mi, / chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi / pomohl hádat,
co mě čeká a nemine, / co mě čeká a nemine.
2. Pak hlídali jsme oblohu, / pozorující ptáky,
debatující o Bohu / a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, / pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, / že mohou poletovat.
3. Když novinky mi sděloval / u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval / z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, / on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá / nového z mojí helmy.

Arizona

1. Projížděl jsem starým Colorédem, když tu slyším výkřik vzdálený.
Jedu podle hlasu a k mému úžasu, ležel tam muž nožem skolený.
- R: Rutyšuty, Arizona, Texas, Rutyšuty, Arizona má.
Jedu podle hlasu ...
2. Obracím ho k sobě obličejem, poznal jsem v něm svého dvojníka.
Jeho tělo bylo probodáno noží, čerstvá krev mu z rány vytéká.
3. Právě ke mně hlasem zmírajícím, takže jsem mu sotva rozuměl:
„Byla to léčka a já to nevěděl, jako starej vůl sem naletěl.“
4. Nechtěj holka Arizonu poznat, nechtěj holka Arizonu znát.
Ve dne musíš střílet a v noci milovat, tak nechtěj holka Arizonu znát.
- Rutyšuty, Ukrajina, Donbas, rutyšuty, Ukrajina má.
Jedu na kombajnu, za sebou mam lajnu a přede mnou dvě stě hektarů.
- Rutyšuty Farská louka tábor, rutyšuty Farská louka má.
Jdeme na Ořešník a sebou máme deštník a vono stejně pršet nebude.

Andělská

1. A^2 $A^{4/6}$ $A^{7+/9}$ $A^{4/6}$
Bože, podej mi ještě ten kalich.
 A Hm^7 $C^\sharp m^7$ $C^\sharp$
To víno, co s nocí se měnívá na líh.
 $F^\sharp m/F^\sharp$ $F^\sharp m/F$
Snad nad ránem na dně se dočtu,
 $F^\sharp m/E$ $F^\sharp m/D^\sharp$ D^{7+}
že v kastlíku andělskou počtu mám.
 Hm E
Tu ru tu tuu.

A že hoře se skutálí do jedné slzy. Ta slza se vsákne a pak ji to mrzí.
Že po prvním slunci se nadechne a kometa zamíří nad Betlém.
Tu ru tu tuu. Zatím

- R1: A Hm^7 $C^\sharp m^7$ Hm^7
Počítám nebe světla, kam nedostanu
 A $C^\sharp m^7$ Hm^7 E
Miluju tebe a pak usu a vstanu.
 A Hm^7 $C^\sharp m^7$ Hm^7 A $C^\sharp m^7$ $Hm^7/F^\sharp$ E
A tak, tu ru tu tuu

2. Tak podej podej mi ještě ten kalich,
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad na dně se perlama zaleskne,
pak vyměním veselé za teskné písně.
Tu ru tu tuu.

A pak hoře se skutálí do jedné básně,
ta báseň se vsákne a na zemi zasněží
A po prvním slunci a s první tmou.
Ta kometa zamíří nad Letnou
Tu ru tu tuu. Zatím ...

- R2: počítám nebe, pusy co nedostanu.
Miluju tebe a pak usu a vstanu.
A tak, tu ru tu tu

3. Tak podej podej mi ještě ten kalich,
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad nad ránem na dně se dočtu,
že v kastlíku andělskou počtu mám
Tu ru tu tu. Zatím ...

R1 + R2

Zelené pláně

1. Am Dm Am E Am Dm C G
Tam, kde zem duní kopyty stád, / znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
 F G^7 C A^7 Dm G^7 C E
čpí tam pot koní a voní tymián, / kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
 Am Dm Am E Am
rád žiju na ní, tý plá - ni zelený.

Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal, / já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám, / prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.

- R: F G^7 C F G^7 C
Dál čistím chlív a lovím v ořeší, / jenom jako dřív mě žití netěší,
 Am Dm Am Dm H^7 E
když hlídám stáj a slyším vítr dout, / prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
2. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran, / dál, že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží / a ona k šťastná se k spánku uloží
sem, do mejch dlani, v tý pláni zelený.

Želva

1. G C G C G C G C
Ne moc snadno se želva po dně honí,
 G C G C G C G C
velmi radno je plavat na dno za ní.
 D Em
Potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá
 G C G C G C G C
Nic se neboj a vem si něco od ní.
- Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou.
Jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe.
Víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.
- R: G D C G G D C G
Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
 C D D^7 C D D^7
ona ho na něco nacytá, i když si to pozděj vyčítá.
2. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí.
Má se nebát želev a spousty vodní!

Zítř ráno v pět

- Am** **C**
 1. Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
F **G⁷** **C** **Am**
 ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Dm **G⁷** **C** **Am**
 z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
Dm **E⁷** **Am**
 a pak vzpomenu si lásko na tebe,
Dm **G⁷** **C** **Am**
 na na na na na na na na na na na na na na na na
Dm **E⁷** **Am**
 a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
 řeknu mu, že se splet že mně se nechce do nebes,
 že žil jsem, jak jsem žil a stejně tak i dožiju
 a co jsem si nadrobil, to si i vypiju ..na na
 a co jsem si nadrobil si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne pal,
 škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
 ještě slunci zamávám a potom líto přijde mi,
 že tě, lásko, nechávám samotnou tady na zemi,
 že tě, lásko, nechávám na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
 a seno obracet, já u zdi budu stát,
 tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
 prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
 na mě nezapomeň a žij ...

Život je jen náhoda

G **B⁷** **G** **E⁷**
 Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá,
A⁷ **G** **Em** **D⁷** **G** **A⁷** **Cmaj** **D**
 že v mém životě vyšla má, tak šťastná a krásná hvěz - da.
G **B⁷** **G** **E⁷**
 Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvězda
A⁷ **G** **Em** **D⁷** **G** **E^b** **Cmaj** **A+**
 mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá.

Hm **F[#]** **Hm** **E⁹** **E⁷**
 Zdání klame, mimoto každý sen,
D **Ddim** **A⁷** **A+** **D** **C** **D⁷** **D+**
 který v noci mí - váme, zažene příští den.

- D⁷** **G** **E** **E⁷** **Am**
 R: Nebe modrý zrcadlí se / v řece, která všechno ví,
G **Am** **Am⁷** **D**
 stejnou barvu jako měly / tvoje oči džínový.
2. Kluci tenkrát, co tě znali, / všude, kde jsem s tebou byl,
 „Amazonka“ říkali, / a já hrdě přisvědčil.
 Tvoje strachy, že ti mládí / pod rukama utíká
 vedly k tomu, že ti nikdo / „Amazonka“ neříká.
  3. Zlatý kráse cingrlátek, / jak sis časem myslela,
 vadil možná trampskej šátek, / nosit dáls' ho nechtěla.
- R: Teď jsi víla z paneláků, / samá dečka, samej krám,
 já si přál jen, abys byla /: pořád stejná, přísahám :/

Amnestie

- C** **Am** **G** **C** **Am** **G**
 1. Vnikl mi do bytu orangutan / Ukrad mi varič na propanbutan
Gm⁶ **Gdim** **Dm** **Fm** **C⁷⁺** **F⁷⁺** **C⁷⁺** **F⁷⁺**
 Čeho se člověk dnes / nedožije, - V ZOO je od rána amnestie.
2. Koukám jak v prádelním koši lama, / Probírá se mýma košilama.
 Na WC míval si pracky myje. / V ZOO je od rána amnestie.
3. V kuchyni huláká chameleón, / že kávu pro všechny namele on
 tapíří ničí tapisérie. / V ZOO je od rána amnestie.
4. Je celkem zbytečné zamykat se, / když letí sem zubr jak kamikadze
 tohohle zas někdo zneužije. / Že v ZOO je od rána amnestie.
5. Piraně ve vaně z tety Majky / robjá si narýchlo piraňajky
 budou z ní rodinné relikvie. / V ZOO je od rána amnestie.
6. S panterem v zádech a v ostrém sprintu / nějak jsem zapomněl na pointu,
 abych vás neklamal tak tady je: / V ZOO je od rána amnestie.

Akordy

1. Nejkrásnější akord bude A-maj,
prstíky se při něm nepolámaj'.
Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
každý večer naplníme balón horkým vzduchem.
2. V stratosféře hrajeme si A-maj,
i když se nám naši známí chlámaj'.
Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.
3. A-moll všechny city rázem schladí,
dopadneme na zem na pozadí.
Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.
4. Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
proto všem těm, co se v lásce klamaj -
vyždímejte kapesníky a nebudte smutní,
každá holka pro někoho má sluch absolutní.
5. V každém akord zní, aniž to tuší,
zkusme tedy nebýt k sobě hluiší.
Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,
jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.
6. Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj,
moh bych zkusit zahrát třeba C-maj ...

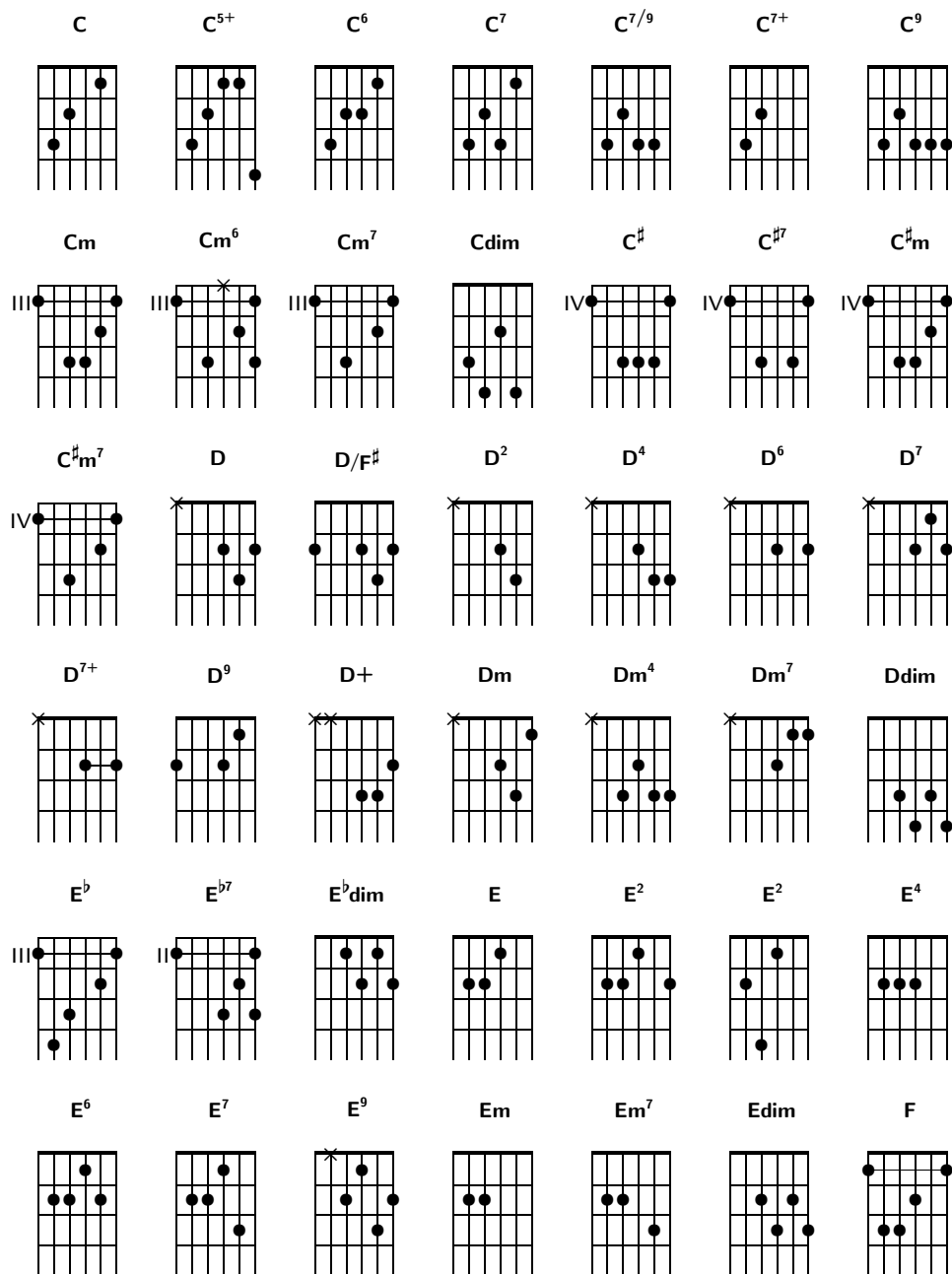
Amazonka

1. Byly krásný naše plány, / byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, / starší jsme jen o pár let.
Tenkrát byly děti malý, / ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, / i když si tak neříká.

Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
život plyne jak voda a smrt je jako moře.
Každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději.
Až uvidíš v životě záznaky, které jenom láska umí,
zlaté rybky vyletí nad mraky, pak poro - zu - míš:
Že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
láska, že je náhoda a bez ní štěstí není.

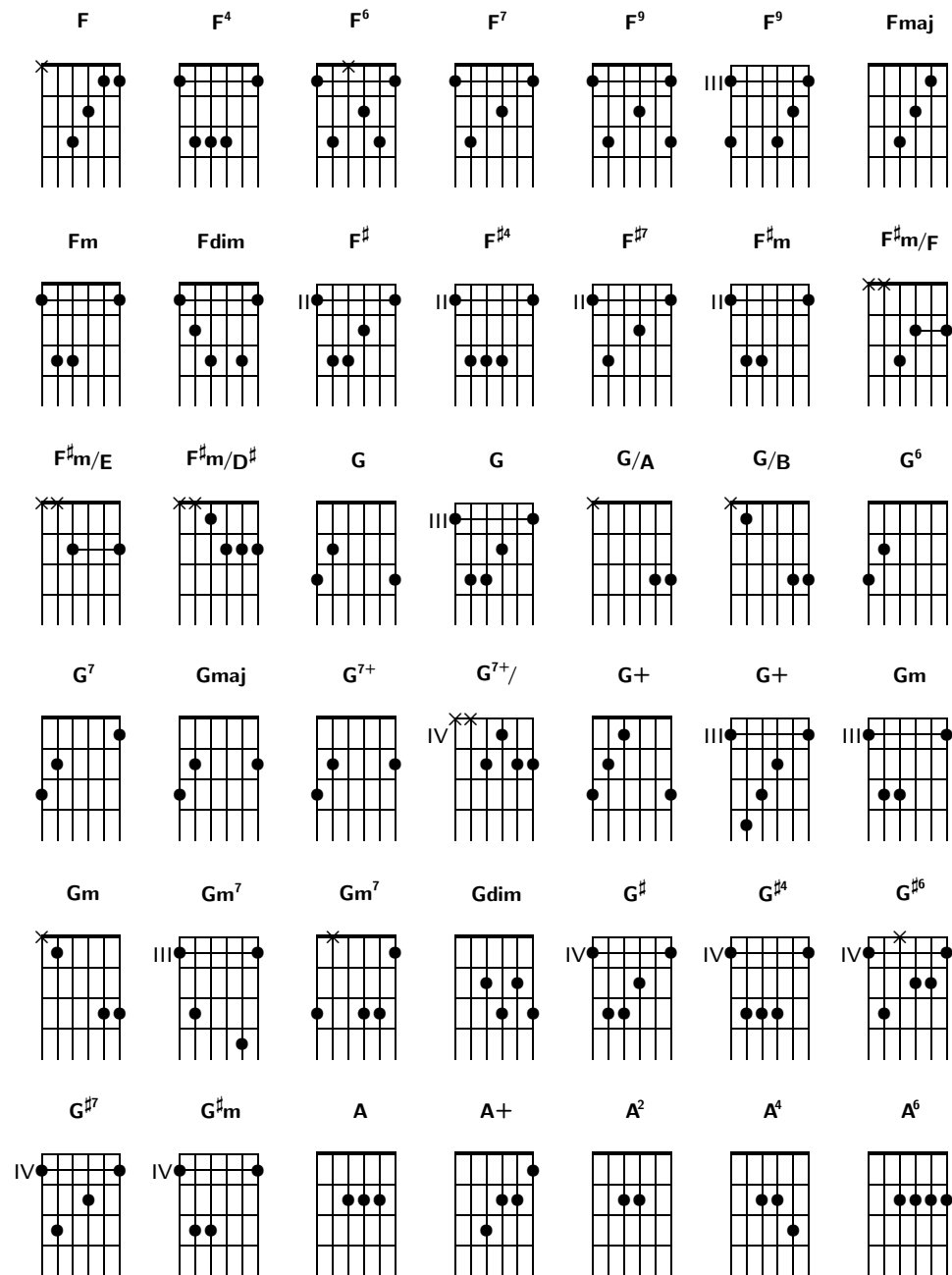
Žízeň

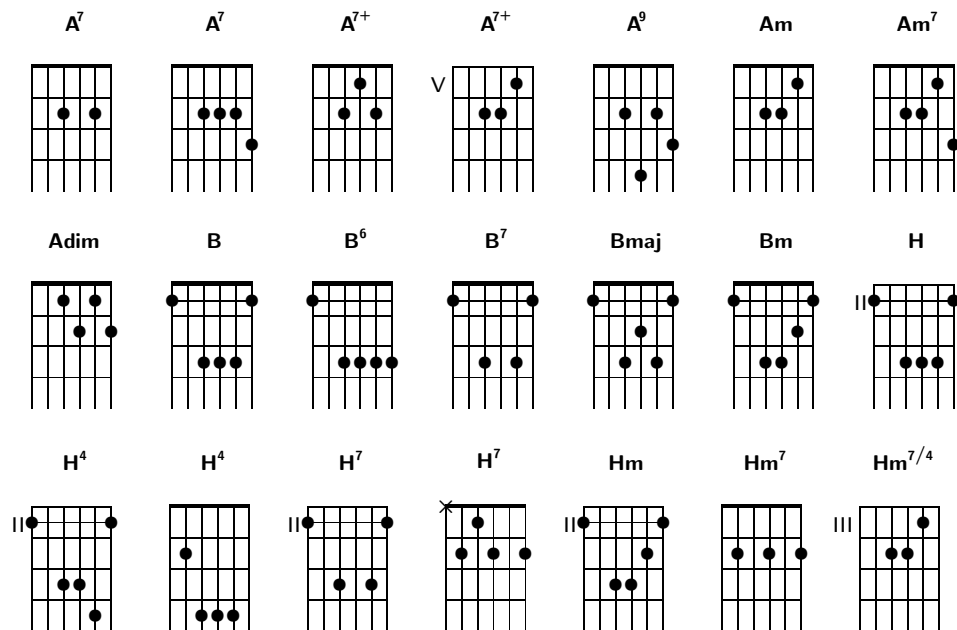
1. Když kapky deště buší na rozpále - nou zem,
já toužím celou duší dát živou vodu všem.
Už v knize knih je psáno: bez vody ne - lze žít,
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.
- R: Já mám žízeň, věčnou ží - zeň, / stačí říct, kde najdu vláhu
a zchladím žáhu pálivou,
ó, já mám žízeň, věčnou ží - zeň, / stačí říct, kde najdu vláhu,
a zmizí ží - zeň, ží - zeň, ží - zeň.
2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená.
Mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.
3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor.
Ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

Na kolena	52	Stály baby	76
Náměšť	52	Stará archa	77
Na předměstí stával dům	53	Starý příběh	77
Nebeští jezdcí	53	Štěně	78
Nevidomá dívka	54	Strč prst skrz krk	79
Nezacházej, slunce	54	Strom	79
Niagára	55	Tereza	80
Oh, freedom	55	Těšínská	81
Okolo Hradce	56	Tisíc mil	81
Okoř	56	To máme mládež	82
Omnia vincit amor	57	To ta Heřpa	82
Orlice	57	Třešně zrály	83
Petěrburg	58	Trh ve Scarborough	84
Písek	59	Tři bratři	85
Písen co mě učil listopad	59	Tři citrónky	85
Píseň zhrzeného trampa	60	Tři čuníci	86
Pískající cikán	60	Tři kříže	87
Podívej, kvete růže	61	Tři myši prašivý	87
Pohádka o princezně a o hrádku	61	Trpasličí svatba	88
Poštorenská kapela	62	Tulácký blues	89
Přiďi Jano k nám	63	Ukolébavka pro Izáka	89
Přítel	63	Ukolébavka	90
Proměny	65	Už to nenapravím	91
Ráda se miluje	66	Válka růží	91
Rána v trávě	66	Veď mě dál, cesto má	92
Rehradice	66	Veličenstvo kat	93
Řekni, kde ty kytky jsou	67	Vlak v 0.5	94
Rodné údolí	67	Vlaštovko leť	95
Rosa na kolejích	68	Vrabci	95
Růže z Texasu	69	Yesterday	96
Sára	69	Žába puk	96
Sbohem, galánečko	70	Zahrada ticha	96
Severní vítr	71	Za svou pravdou stát	97
Širý proud	71	Zatracenej život	97
Skládanka	71	Zelené pláně	98
Slaboch Ben	72	Želva	98
Šlapej dál	73	Zítř ráno v pět	99
Slavici z Madridu	73	Život je jen náhoda	99
Šnečí blues	74	Žízeň	100
Soudný den	75	Taši de lé	102
Spinkej	76		

Akordy	1	Hlídej lásku skálo má	26
Amazonka	1	Hobó	27
Amnestie	2	Ho ho Watanay	27
Andělská	3	Holubí dům	28
Anděl	4	Honky tonky blues	28
Arizona	4	Hráz	29
Až se k nám právo vrátí	5	Hrobař	29
Babička Marry	5	Hudsonský šify	30
Batalion	6	Húsličky	31
Bedna vod whisky	7	Hvězda na vrbě	31
Bláznova ukolébavka	7	Jarní kurýr	32
Blízko Little Big Hornu	8	Jarní tání	32
Bonsoir mademoiselle paris	8	Jaro	33
Bratříčku, zavírej vrátka	9	Jdem zpátky do lesů	34
Brej den	9	Jdou po mně, jdou	35
Buráky	10	Johanka	36
Čarodějnice z Amesbury	11	Jožin z bažin	36
Carpe diem	12	Kapr	37
Černá díra	13	Kdyby tady byla taková panenka	37
Černej pasažér	13	Když jde malý bobr spát	37
Černý muž	14	Když je v Praze hic	38
Červená řeka	15	Když mě brali za vojáka	39
Chajda	15	Když náš táta hrál	39
Chodím po Broadwayi	16	Kladivo	40
Čtyři bytelný kola	16	Kluziště	41
Darmoděj	17	Kometa	41
David a Goliáš	18	Kozel	42
Dej mi víc své lásky	18	Krutá válka	42
Dělání	19	Lachtani	43
Divoké koně	19	Lano co k nebi nás poutá	43
Dokud se zpívá ještě se neumřelo	19	Loď John B.	44
Dva Havrani	20	Malé kotě	45
Džungle ztichla	21	Malotraktorem	45
Elektrický valčík	21	Marnivá Sestřenice	46
Eště som sa neoženil	22	Metro pro krtky	46
Ezop a brabenec	22	Mezi horami	47
František	23	Mikymauzoleum	47
Frenky	23	Míle	49
Halelujah	24	Mlýny	49
Hercegovina	25	Morituri te salutant	50
Hlídač krav	25	Nad stádem koní	51

Z P Ě V N Í K

ODDÍLŮ ICHTHYS

„NEZBOŽNEJ“

dRak, Einstein

Ještěrka, Petr

Žabka, Muška

Vlk, Liška

Šídlo, Želwa

T_EX